

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 38 / Hejmar 454 / Cotmeh 2019

Şehitlerin çizgisinde direnişi yükselterek Komplo'yu yenilgiye uğratalım

Cemil Amed (Eser Irmak)

Demhat Agit (Seyitxan Ayaz)

Hevrîn Xelef

Berxwedan Amed (Yûnis Mihemed)

Topyekûn faşist-soykırımcı imha saldırılarını boşa çıkartabilmek için, öncelikle herkesin her alanda sorumluluk duyması, küresel kapitalist sistemin ve yine faşist-soykırımcı güçlerin hesaplarını, niyetlerini, planlarını doğru anlaması, onları boşa çıkartacak bir ideolojik, politik, örgütsel ve pratik duruşu mutlaka başarıyla yerine getirebilmesi lazımdır.

Bu dönem oyunlara, hilelere karşı çok uyanık olma dönemidir. Taktik, politik ustalığı en ileri düzeyde kullanabilme dönemidir. Bu tür mücadelelerden kaçınamayız. Kendimizi geri çekerek, daraltarak, kapatarak bunlardan uzak duralım ve kendimizi koruyalım diyemeyiz. Öyle kendini koruma olmaz. Biz, doğru tarz ve yöntemlerle daha çok düşmanın üzerine gideceğiz. Onun hile ve oyunlarını, politik hedeflerini önceden öngörüp onları boşa çıkartacak bir politik ustalığı her alanda uygulayacağız. Başarılı olmamız kesinlikle buna bağlıdır. >4-7

Amara Renas (Azize Celal)

Tolhildan Zagros (Egîd Mehmûd)

Bir insanın en büyük gücü, onun kendi kendisiyle tutarlılık gücüdür

Rêber Apo'nun 26 Ocak 1996 tarihli çözümlemesi

Tarihi sorumluluğu böylesine çok yüksek olan, başarılması halinde adına belki de nihai zafer denilebilecek durumları yakalamak da gizli olan; ama başarısızlık halinde ise şimdiye kadar tüm yaptıklarımızın elimizden yitirilmesi de imkan dahilinde olan kritik bir dönemle karşı karşıyasınız. Kaldı ki eskisi gibi çocuk da, amatör de değilsiniz, oldukça tecrübeyle yükümlüsünüz.

Sonuna kadar güvenilecek bir olgun yaşam dönemindesiniz. Buna da saygıyla hakkını verirseniz, biz bu yakın dönemin her tür mücadele, savaş görevleri üzerine yaman yürüyebiliriz. Düşmanın da korktuğu budur. >12-15

9 Ekim Uluslararası Komplosu'nun amacı Kürt soykırımını tamamlamaktı

Duran Kalkan

Uluslararası Komplo planlamasında şöyle bir strateji ortaya çıktı: Önder Apo'nun imhasına dayanarak PKK'yi tasfiye etmek, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt soykırımını tamamlamak. O halde Kürt soykırımını tamamlamak amacıyla planlanan Uluslararası Komplo ile PKK'yi tasfiye etmeyi, PKK'yi tasfiye edebilmek için de Önder Apo'yu imha etmeyi hedefleyen bir saldırı haline geldi. Bu temelde planlandı, örgütlendi ve yürütüldü.

Peki, böyle bir saldırıyı kim planladı, örgütledi ve yürüttü? Kuşkusuz Kürdistan'a sömürgeci-soykırımcı sistemi dayatan ve bu sistemi ayakta tutan güçler yürüttüler. Aslında böyle bir sistemi var etme ve yürütmede kimin ne kadar rolü, etkinliği ve çıkarı varsa komplo saldırısında o oranda yer aldı. Buradan baktığımızda Kürdistan'ı bölüp parçalayan mevcut sömürgeci-soykırımcı sistemi ortaya çıkartan güç, küresel kapitalist hegemonyadır. >8-10

6-7-8 Ekim Kürtlerin serhildan ruhu ve çizgisi

Cihan Eren >11

Rojava Kurdîstan'ına dönük işgal soykırım amaçlıdır

Serxwebun'dan

Uluslararası Komplo'nun yeni bir hamlesi olarak hayata geçirilmek istenilen saldırı, sadece Kürt halkının soykırıma uğratılmasını amaçlamıyor. Belirtiğimiz gibi tüm bölge halkları ve insanlık için ortaya çıkabilecek her türlü demokratik gelişmeyi, güzelliği yok etmeyi hedefliyor. Dikkat edilirse TC devlet faşizminin saldırganlığı Arap toplumunun yaşadığı alanları da kapsamaktadır. Ayrıca Ermeni, Asuri-Süryani, Çerkez ve diğer halk ve kültürler de hedef haline getirilmiştir. Ortadoğu geleneğinden nasiplenmiş, direniş içinde olan, irade haline gelen kim varsa bu işgal saldırısının hedefi olmaktadır.

AKP-MHP faşizminin uzun süredir Kuzey-Doğu Suriye'ye, Rojava Kurdîstan'ına işgal tehditleri pratiğe geçiriliyor. Böylece Kürdistan Özgürlük Savaşı'nda yeni ve önemli bir sürece girmiş bulunuyor. 9 Ekim 1998 Komplosu'nun 22. yılına girildiği bir süreçte Rojava Kürdistan'ına faşist TC yönetimi tarafından başlatılan saldırı, Kürt soykırımını gerçekleştirmek isteyen yeni bir saldırı niteliğini taşıyor.

Saldırılar Dêrik'ten Sêmalka kapısından, Kobanê sınırına, Şehba'ya, Minbic'e kadar oradan Rakka'ya kadar savaş uçakları, helikopterler ve SİHA'larla hava saldırıları, Tank ve topçu atışları ile yoğunluklu bir şekilde sürdürülüyor. Uyuyan DAİŞ hücreleri devreye konularak patlamalar yaptırılıyor. Sivil halk dahil Kürtler adına yaratılan tüm kazanımlar vuruluyor, ortadan kaldırılmak isteniyor. İnsan kaçırmalardan tutalım, talan ve yağmalara kadar en kirli yıkımlar gerçekleştiriliyor. Coğrafyanın demoğrafisi göçlerle değiştirilmek isteniyor. Hiçbir kural tanımadan sürdürülen bu soykırım saldırısı 9 Ekim Uluslararası Komplo'nun güncelleştirilmiş hali olarak yürütülmektedir.

Çatışmalar, "sınır" denilen hat üzerindeki yerleşim yerlerinde ve mevzilerde yoğunlaşmaktadır. Daha çok da çatışmalar Serêkanî, Girê Sipî arasında yaşanıyor. Ağırlıklı olarak bu iki alanı hedefliyorlar, o alandan girip öncelikle buraları ele geçirmek istedikleri anlaşılıyor. Önce Dirbesiyê'nin batısını yoğunca vurdular. Dirbesiyê'den Serêkanî'ye ye iletişimi kesmek istiyorlar. Kobani'den Girê Sipî'ye iletişimi kesmek istiyorlar. Saldırıların yoğunluk merkezinin bu alan olduğu anlaşılıyor.

İlk saldırıyı DAİŞ gerçekleştirdi

Bu 120 km uzunluğunda alan üç aydır ABD ve Türk devleti tarafından 'sınır güvenliği' ya da 'Güvenli Bölge' diye tartıştırılan alandı. Güya anlaşma olmuştu, ortak devriyelere çıkılıyordu. Onun için Türk keşfi uçaklarının buralarda uçmasına zaman zaman izin veriliyordu, hatta ABD'li yetkililer, "yüzde doksandan fazla Türkiye'nin saldırı ihtimali azaltıldı, ortadan kalktı yüzde on civarında kaldı, biz bu işi hallettik" diye açıklama yaptıkları bir dönemde böyle bir saldırı başladı. Hafta başında 7 Ekim sabahı ABD başkanlığının talimat ile ABD askeri güçlerini bu alandan çekildikleri söylendi. 9 Ekim çarşamba saat dörtte de TC askeri saldırılarını başlattı.

Ondan öncede 8 Ekim'i 9'a bağlayan gece Rakka'da aslında saldırıyı DAİŞ'le başlattılar. İlk saldırıyı DAİŞ gerçekleştirdi. Ve ondan sonra Türk ordusu ile çeteler harekete geçti. İşgal saldırısı süresince DAİŞ saldırıları devam etti. Qamişlo'da da büyük bir bombalı saldırı gerçekleştidiler. TC işgal saldırısı boyunca da, Rojava'da tutuklu bulunan DAİŞ'lileri kurtarma girişimlerinde bulundu. Çetelerin tutuldukları cezaevlerinin etrafını vurarak güvenlik çemberini etkisiz hale getirmeye çalıştı ve kimi DAİŞ'li çetelerin cezaevinden kaçmalarına fırsat verdi. Aslında bu işgal saldırısının bir boyutuyla da cezaevlerinde ve kamplardaki DAİŞ'li çeteleri kurtarma amaçlı olduğu görülüyor. Böylece içten DAİŞ, cepheden ise TC ve çetelerinin ortak bir saldırısı var. Bu saldırı sadece TC tarafından yürütülmüyor. TC'nin daha önce DAİŞ, El Nusra gibi El Kaideci çetelerden oluşturdukları ve adına Milli Ordu dedikleri çete grupları ve DAİŞ ile yürütülüyor. Bir de bu saldırının uluslararası destekçileri vardır. Başını ABD ve Rusya'nın çektiği, TC devletinin de pratikleştirdiği uluslararası bir komplo söz konusudur. Bu saldırı hamlesi ile Kürt halkına karşı 9 Ekim Uluslararası Komplosu revize edilerek sonuca götürülmek, Kürt soykırımı gerçekleştirilmek isteniyor. Bölelikle 40 yıllık Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Rojava Devrimi'nin açığa çıkardığı, dünya genelinde ezilenler adına yaratılan yeni özgürlük umudu, kadın özgürlüğü ve ekolojiye dayalı demokratik toplum modeli, yok edilmek isteniyor.

Uluslararası Komplo'nun yeni bir hamlesi olarak hayata geçirilmek istenilen saldırı, sadece Kürt halkının soykırıma uğratılmasını amaçlamıyor. Belirtiğimiz gibi tüm bölge halkları ve insanlık için ortaya çıkabilecek her türlü demokratik gelişmeyi, güzelliği yok etmeyi hedefliyor. Dikkat edilirse TC devlet faşizminin saldırganlığı Arap toplumunun yaşadığı alanları da kapsamaktadır. Ayrıca Ermeni, Asuri-Süryani, Çerkez ve diğer halk ve kültürler de hedef haline getirilmiştir. Ortadoğu geleneğinden nasiplenmiş, direniş içinde olan, irade haline gelen kim varsa bu işgal saldırısının hedefi olmaktadır. Amaç, fiziki soykırım da dahil, kültürel soykırım, tehcir, demografya değiştirme, irade kırarak teslim alma ve kalanlarla kendi istem ve projeleri doğrultusunda bölgeye şekil vermektir.

Fakat faşist Türk ordusu ve çetelerinin işgal ve soykırım saldırılarına karşı direnişe geçen QSD güçleri, işgalcilere büyük darbeler vurmuştur. Hem askeri güçlerden hem de kadın, çocuk, yaşlı sivil halktan şehadetler yaşanmıştır.

Türk devleti ve güdümündeki çeteler hiç bir uluslararası savaş kuralı, hiç bir insani ve ahlaki kural tanımadan saldırıyor, sivilleri hedef almakla kalmıyor, aynı zamanda kullanımı savaş suçu olarak kabul edilen kimyasal içerikli silahları bile kullanmaktan çekinmiyor. Bununla da kalmayıp, sınırın kuzey tarafındaki Pirsûs'tan Nisêbîn'e kadar olan yerlerdeki halkımızı da hedef alarak, çok sayıda insanımızın şehadetine yol açmış, bu katliamdan QSD güçlerini sorumlu göstermeye çalışmıştır. Fakat faşist Türk ordusunun kullandığı mühimmat, Makine Kimya Endüstrisine ait olduğu, bu kurumun cephanesini kullandığı kanıtlanınca bu oyunda deşifre olmuştur.

Bu saldırıların önemli bir boyutu da psikolojik savaştır. İlk başta her tarafı uçaklarla, toplarla vurma, panik yaratma ve kaçırtmayı hedefleniyordu. Bilinçlenmiş, irade kazanmış ve örgütlenmiş olan halklarca bu saldırı furyası boşa çıkartıldı. Psikolojik savaş başarısız kılındı. Bütün kadın-erkek Kuzey-Doğu Suriye halkları, savaşçıları, gençleri halktan insanlar cepheye koştular. Bu anlamda psikolojik savaş ile hedefledikleri sonucu elde edemediler.

QSD güçleri, şimdi DAİŞ'in asıl komuta merkezi AKP-MHP faşizmine karşı savaşıyor

Bu faşist saldırganlığa ve işgale karşı YPG-YPJ güçlerinin, QSD'nin, Kürt halkının, Kuzey-Doğu Suriye halklarının kahramanca direnişi devam ediyor. Bu konuda büyük bir tecrübe de açığa çıkmıştır. Geçen birkaç yıl içerisinde Kuzey-Doğu Suriye halkları, Kürt halkı bir yandan DAİŞ saldırılarına karşı kahramanca direnirken, diğer taraftan faşist-soykırımcı TC'nin saldırılarına karşı direnişe geçip Efrîn'i işgal saldırılarına karşı çağın direnişini geliştirildi. DAİŞ'in, Suriye topraklarındaki toprak hakimiyetine son verilerek, bölge ve dünya halklarına büyük bir zafer armağan edildi.

Bu savaş ve direniş sürecinde bir yandan faşist-soykırımcı düşmanın ne kadar zalim ve saldırgan olduğu bu mücadele içerisinde bir kez daha herkese gösterildiği gibi, diğer yandan da Kürdistan üzerinde ne kadar oyun döndüğü, çıkar savaşı yürütüldüğü, hilelere ne kadar başvurulduğu bir kere daha görüldü ve teşhir edildi. Kuşkusuz bunların büyük dersleri de çıkarıldı.

YPG, YPJ, QSD güçleri şimdi de DAİŞ'in esas komuta merkezi olan AKP-MHP faşizmini yenmek üzere tarihi bir sorumluluk üstlenmiş durumdalar. Büyük bir görev ve sorumluluk yürütüyorlar. Kuzey-Doğu Suriye'nin tüm halkları, Kürtler, Araplar, Türkmenler, Asuri-Süryaniler, Ermeniler, Çerkezler ortak, özgür ve demokratik bir yaşamı kurmak üzere faşist sömürge-

ci-soykırımcı işgal saldırılarına karşı kahramanca direniyorlar, şehitler veriyorlar. Bu temelde dünyanın dört bir yanında da Kürt halkını soykırımdan geçirmeyi hedefleyen bu faşist saldırganlığa karşı tepkiler de büyüyor. Bu saldırı çok yönlüdür.

Sadece AKP-MHP faşizmiyle Kuzey-Doğu Suriye yönetimi arasındaki bir savaş değildir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın çok yoğunlaşmış bir alanıdır. Bu anlamda Kürdistan Ortadoğu savaşının merkezi durumundadır. Bu soykırım amaçlı savaşa karşı direniş, kapitalist moderniteye karşı Demokratik Modernite'nin dünya ölçeğinde ezilen, sömürülen ve dışlanan halkların demokratik mücadelesinin gidişatını belirleyecektir. Aynı zamanda dayanışma, yardımlaşma ve ortak stratejiler ekseninde halklar arasında birlik mücadelesini boyutlandıracaktır. Faşist TC ordusunun Rojava işgaline karşı adeta genel bir dünya siyasi tutumu ortaya çıkmış durumdadır. Başta ezilenler, sömürülenler, kadınlar ve gençler olmak üzere demokrasiden, ekolojiden, özgürlüklerden, insan haklarından yana olan tüm kesimler harekete geçtiler. Tepkilerini ve taleplerini ortaya koydular. Tavırlarını belirlediler. Bu dayanışma ve sahiplenme çok anlamlıdır, büyütülerek, yaygınlaştırılarak ve süreklileştirilmelidir.

Kimi devletler ve uluslararası kurumlar bazında bile refleksler açığa çıktı. Örneğin Arap Birliği Türk işgaline karşı genel bir tutum geliştirerek, TC'den yana tutum gösteren Katar'ı baskı altına aldı. Baştan itibaren tepki veren Avrupa Birliği, sonunda TC işgalini kınayan bir açıklama ortaya koydu. NATO bile işgalin durdurulmasını isteyen bir noktaya gelmiştir. Çok sayıda devlet TC'ye silah satışını durdurduğunu açıkladı ki, bu tutumun yayılarak genel bir tutum haline geleceği anlaşılmaktadır. Kısmi bazı yaptırım kararları da alındı. Tüm bunlar direnişin yarattığı olumlu ve kazanım sağlayan gelişmelerdir.

ABD ve Rusya, Suriye politikalarında ortak hareket ediyor

Fakat bu açıklamalara rağmen, işgal ve soykırım saldırılarını tamamen durduracak net bir tutum henüz açığa çıkmamıştır. Çünkü başta hegemon güçler olmak üzere, dünyada ve bölgedeki iktidar odakları, devletler, sermaye güçleri, bu komplonun içerisindedirler. Kimi az kimi çok boyutlu işe dahil olmuşlardır. Ancak temel rol sahibi olanlar var, tali kalanlar var. Bu bakımdan pratik politikalar geliştirilirken, ilişkiler yürütülürken, diplomasi faaliyetleri sürdürülürken, temel ve tali olanları birbirinden ayrıştırmak ideoloji ve politik stratejinin gerekleridir. Asıl rol sahipleri ABD ve Rusya'dır. Ortadoğu'da özellikle son 7-8 yıldır Suriye'de yaşanan gelişmeleri yönlendirmeye, kendi çıkarları temelinde evrilmesini sağlamaya çalışan temel iki hegemon güçtür. Bu noktada aralarında çıkar çatışmaları olsa da ABD ve Rusya'nın Suriye konusunda belli bir konsensüs sağladıkları ve anlaşmaya vardıkları ortaya çıkan tablodan anlaşılıyor.

Bu güne kadar sözlü polemikler dışında aralarında ciddi bir çelişki yaşanmamıştır. Temel sorunlarda ortak, planlı hareket ediyorlar. Suriye'nin mevcut bölünmüşlüğünü, ortak müdahaleleriyle birlikte yarattılar. Bu son saldırıyı da bu iki güç başlattı. Finans-kapitalin temsilciliğini yapan ABD, gırtlağına kadar kapitalist modernitenin en kirli haliyle sürüklenen Rusya'yla şimdilik, ortak hareket etmektedir. Özellikle Rojava Devrimi ile ortaya çıkan devrimsel gelişmeleri, Demokratik Konfederalizm temelindeki toplumsal modeli ortadan kaldırma, kaldıramazsa bile en azından zayıflatıp kontrol altına alma, oradaki devrimci iradeyi kırma konusunda da ortaklaştıkları anlaşılmaktadır.

Eylül ayında Ankara'da Rusya, Türkiye, İran arasında görüşme yapıldı. Faşist TC devletinin istemlerine cevap olan Rusya, Rojava'ya yönelik saldırıyı teşvik etti. Ardından ikili görüşme trafiği başlatıldı. Bu temel de Putin iktidarının doğrudan sorumluluğu var. Zaten soykırım amaçlı işgal saldırısına Putin de ABD de yol verdi. Özellikle Serêkaniyê'den, Girê Sipî'den ABD'nin güya 'Güvenli Bölge' adı ile yapılan anlaşmaya göre garantör konumunda görevli askerleri çekmesi Türk ordusunun işgal saldırılarını başlatmasının işaret fişeği oldu. İşgalin, Önderliğimize yönelik Uluslararası Komplo'nun başlangıç günü olan 9 Ekim gününe denk getirilmesi ise bilinçlidir. Bu anlamıyla Önderliğimiz tarafından defalarca boşa çıkarılan Uluslararası Komplo'nun yeniden düzenlenip, sonuç almasını sağlamak için kurulan denklemi doğru çözümlemek her açıdan önemlidir. Hem doğru bir savaş taktiği hem de doğru bir pratik politikanın belirlenmesi açısından gereklidir.

Bu saldırı çok yönlüdür. Sadece AKP-MHP faşizmiyle Kuzey-Doğu Suriye yönetimi arasındaki bir savaş değildir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın çok yoğunlaşmış bir alanıdır. Bu anlamda Kürdistan Ortadoğu savaşının merkezi durumundadır. Bu soykırım amaçlı savaşa karşı direniş, kapitalist moderniteye karş Demokratik Modernite'nin dünya ölçeğinde ezilen, sömürülen ve dışlanan halkların demokratik mücadelesinin gidişatını belirleyecektir.

İşgal ve soykırım saldırısı çok amaçlı bir saldırıdır

Bu saldırının bir çok amacı sıralanabilir. **Birincisi;** Kürtleri, Kürtlerin özgürlük iradesini zayıflatarak denetim altına almak için uğraşıyorlar. Dar mekanlara sıkıştırarak, yıkımlarla, göçlerle yardıma muhtaç hale getirerek iradesiz, bilinçsiz, örgütsüz kılarak, kendilerine asker yapmak istiyorlar. ***İkincisi;*** ABD farklı planlarla NATO üyesi TC'yi İran'a karşı da kullanmaya hazırlıyor. Bunun için Efrîn'i hediye olarak verdiler, Şimdiler de ise, Kuzey-Doğu Suriye'nin bir bölümünü faşist TC devletine armağan olarak sunuyorlar. Çünkü İran'a olası bir yönelimde TC devletini kullanmayı planlıyorlar. İran bu planı fark ettiği için tepki gösteriyor. ***Üçüncüsü;*** İran'dan sonra, sıra Türkiye'ye gelecektir. Türkiye'nin bölünüp, parçalanma ihtimali de vardır. Sevr anlaşmasından çok daha beter bir duruma düşebilir. ***Dördüncüsü*** ise; tüm bunlar Ortadoğu devletlerini daha küçük devletçiklere bölüp parçalama planıyla yola çıkılan YDD ekseninde BOP/GOP uygulamalarıdır. Eski ABD dışişleri bakanı Condoleezza Rice'nin ifadesiyle "Ortadoğu haritası değişecek ayrıca 22 Arap ülkesi yeniden düzenlenecek." Bu kurgulanmış projenin hayat bulması için ilkesiz ve ölçüsüz olarak ne gerekiyorsa yapmaktan çekinmiyorlar. Bu neo-liberalizmin zihniyeti ve uygulamalarıdır.

Faşist şef Tayyip Erdoğan, uzun zamandır "Güvenli Bölge" daha önceki adıyla bir "çete kemeri" oluşturmak için hayaller kurmaktadır. Son yıllarda bu bölgelere "Mültecileri yerleştireceğim" diyordu. İşin aslı ve esas amacı ise faşist, kafa kesen selefi çeteleri yerleştirmektir. DAİŞ, El Nusra, İhvanı Müslimin vb. değişik isimlerle oluşturulmuş çeteleri var. Bunları soykırımdan geçirdiği Kürtlerin topraklarına yerleştirerek çete iktidarcıkları-odakları kurmak istiyor. Bab'ta, Cerablus'ta bunun modelini oluşturdu, Efrîn'i o hale getirmeye çalışıyor. Idlib'te de bunu uygulamak istedi, fakat Rusya buna egelleyerek adım adım oradan çıkartıyor. Kürdistan'ın ortasında DAİŞ zihniyetinde faşist bir çete yapılanması oluşturmak istiyor. Çünkü, "BOP/GOP'un eşbaşkanıdır". Harami başıdır. Çete lideridir.

Peki, bu çetelerler ve başları Erdoğan engelenmezse ne yapacak? Başta Kürtlere soykırım uygulayacak. Ardından diğer halklar üzerinde soykırım, katliam ve talan uygulayacak. Daha da ileri giderek, bütün insanlığı tehdit edecek. İstemleri ve hırsları temelinde karşılık bulmadığında bütün Avrupa'ya, Amerika'ya, Asya'ya terör birimleri gönderecek, saldırı yaptırtacak. Zaten 4-5 yıldır bu işi yapmaktadır. Fransa'dan İngiltere'ye, Almanya'dan Amerika'ya kadar katliamlar yaptırdı ve açıkça sahiplendi, tehdit etti. Mevcut gidişatın çok fazla görülmeyen daha doğrusu görülmek istenmeyen boyutu budur. Basit çıkarlar uğruna örtbas edilmek isteniyor. Aslında bütün dünya devletleri bunu görüyor fakat ekonomik menfaatleri, lobi faaliyetleri üzerinden yapılan kirli pazarlıklar bu devletlerin güncel çıkarları için bir çok şeye göz yummasına yol açıyor. Özellikle Avrupa mültecilerle tehdit edilince korkuyor. İçinde çetelerin de olduğu kontrolsüz bir mülteci akışından çekiniyor. Bu tehditler karşısında faşist TC devletini Bab'a Cerablus'a, Efrîn'e yerleştirdiler. Şimdilerde ise Kuzey-Doğu Suriye'nin kalan bölgelerine, Rojava Kürdistan'a da yerleştirmek için işgal saldırılarına destek sunuyorlar. Faşist Erdoğan'ın hayalleri gerçekleşirse dünya sürekli bir kaosa sürüklenecek ve istediklerini alabilmek için çetelerini dünyanın her yerine yollayarak, kana bulayacaktır.

Tüm bu oyun, hile ve kirli planlara karşı mücadele eden Kürt halkı, bölge halkları ve onların özgürlük savaşçılarıdır. Direnerek, varlığını koruyarak, tüm dünyayı bu tehlikelerden uzak tutmaktadır. Bu direniş dünyada da önemli bir yankı bulmuştur. Ancak bu direniş daha fazla küreselleşmelidir ki, facianın önüne geçilebilsin. Evrensel mücadele Kürdistan ve Ortadoğu direnişini büyütecek, özellikle Özgürlük Mücadelesini sahiplenmeyle umutlar büyüyecek, onurlu yaşam daha mümkün hale gelecektir. Bunun için ise tarih bilinci, inanç, öngörü ve mücadele azmi gereklidir. İnanmak ve umuda bağlanmak, demokrasi, ekoloji ve kadın özgürlüğü bilinciyle donanmak gerekiyor. Onun zihniyetini benimsemek ve özümsemek gerekiyor.

Bunun içinde tarih bilinci gerekiyor. Tarih bilinci, Kürtler için olmazsa olmaz güç kaynağıdır. En büyük kuvvet doğru bilinçtir. O da tarihten süzülüp gelen birikim, tecrübe ve bilinci demektir. Onun için bilimlerin anası tarih bilimidir. Doğru bilincin kaynağı kesinlikle tarih bilincidir. O halde tarihten dersler çıkartmak gerekiyor. Rojava'ya, Başûr'a bütün Kürdistan'a işgal ve soykırım saldırısı olduğunda dönüp tarihe yine bakmalıyız. Bu tür şeyler nereden geliyor, niye Kürtler böyle saldırılara maruz kalıyorlar. Çünkü Kürtler birliklerini oluşturamadılar. Ortak bilince, Demokratik Ulus bilincine ulaşamadılar. Demokratik Ulusal Kongrelerini gerçekleştiremediler. Eğer Kürtler, Demokratik Ulusal Kongresini gerçekleştirebilselerdi, ortak bilince, iradeye, örgütlü güce, askeri birlikteliğe ve toplu direnişe kavuşabilirlerdi. Tüm bu saldırı ve yıkımların hiçbiri hayat bulamazdı. Tarih, bu birliği engelleyenleri, basit ve dar çıkarlar uğruna sabote edenleri yargılayacaktır. Faşist TC devletinin saldırılarına, işgallerine, kırımlarına bizatihi açıktan ve fili olarak karşı durmayanlar, hatta onay verenler, destek sunanlar ergeç hesap verecektir. Kahraman Kürt halkı, direngen ve özgürlüğüne tutkun bir halk olarak bugünkü gidişata yol verenleri hem tarih huzurunda hem de vicdanlarında mahkum edecektir.

İçerisinde bulunduğumuz süreç her açıdan iyi sorgulanmalıdır. Yaşanan kimi olumsuz gelişmelerin mevcut Kürt siyaseti dediğimiz gücün duruşuyla bağlantısı vardır. Bu siyaset demek ki toplumu koruyamıyor, saldırıları önleyemiyor, zayıf kalıyor. O halde bu durum giderilmelidir. Özellikle Başûrê Kurdistan'daki gelişmeler gerçekten olumludur. Partilerin tümü bir araya geldi, saldırıyı kendilerine yapılan saldırı olarak hissettiler, bu doğru bir yaklaşımdı, buna karşı tutum aldılar, bu da çok değerli bir tutumdu. Fakat bu tutumun daha ileri bir boyutta taşınması gerekiyor. Bunu Rojhilatlı Bakurlu örgütlerin de özgün olarak Rojava'nın da yapması lazım. Rojava'da da ENKS'nin ayrı duruşu bugünkü saldırılara cesaret verdi. Artık o ayrı duruş tehlikelidir. Mevcut Rojava Kurdîstan'ı, Kuzey-Doğu Suriye Özerk Yönetimi olmazsa ENKS de olmaz. Bunu bilmesi lazım. Demokratik birlik içerisinde olunmalıdır. Demokrasi ve birlik herkese kazandırır. Bunu bilincini ve gereklerini edinme zamanıdır. Gelişmeleri, tepkileri ve dayanışmayı görmek gerekir. Bunun dışında kalmak, kendi dar çıkarlarına saplanmak, kaybettirir.

Evrensel tepkiler, destek, örgütlenmeleri, eylemleri olumludur, daha da geliştirilmelidir. Dünya Rojava eylem günü ilan edildi. Halkımız da buna güçlü bir öncülük yapmalı, tehlikenin büyüklüğünü herkese kavratabilmelidir. Soykırım saldırısını durduracak düzeyde yaygın, ısrarlı ve sürekli eylemler gelişmeli, bu evrensel dayanışma ağı örgütlü bir güce dönüştürülmelidir. Böylesi dayanışma, yardımlaşma ve direnişin her türlüsünü geliştirme, katılma ve eyleme geçirme anlamlıdır. Gereken çaba gösterildiğinde inanıyoruz ki, Uluslararası Komplonun bu son hamlesi, ve soykırımcı işgalcilik yenilecek, Önderliğimizin temsil ettiği halkarın özgürlük çizgisi kazanacaktır. Böylece Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Rojava Devrimi'nin insanlık için yarattığı özgürlük umudu ve Demokratik Ulus çizgisindeki yaşam alternatifi daha da güçlenecektir. Kazanan sadece Kürt halkı değil, dünyanın tüm halkları ve ezilenleri olacaktır.

■■■

Şehitlerden aldığımız güçle zafere kilitlenelim ve Apocu tarz, üslup ve tempo ile görevlerimizi başaralım

PKK Yürütme Komitesi

Kuşkusuz söz konusu topyekûn faşist-soykırımcı saldırı tüm halkımızı hedefliyor. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere yediden yetmişe dört parça Kürdistan ve yurtdışında özgürlük için direnen halkımız üzerinde çok ağır ve faşist-soykırımcı bir baskı ve terör uygulanıyor. Her gün onlarca yurtsever tutuklanıyor. Zindanlarda ağır işkence uygulamaları geliştiriliyor. Sokak ortasında insanlar katlediliyor. 1990'lardakine benzer bir biçimde sokak ortasından kaçırılarak, faili meçhul denilen yöntemlerle gerçekleştirilen katliamlar sürdürülüyor.

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Değerli Yoldaşlar,

2019 yılı, düşmanın topyekûn faşist-soykırımcı saldırılarına karşı Hareket ve halk olarak, topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişi içinde olduğumuz bir süreçtir. Faşist-soykırımcı düşman, bizi imha ve tasfiye etmek için tüm gücüyle saldırı yürüttü. Biz de bu saldırıları kırmak, faşizmi yenilgiye uğratmak, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti ortadan kaldırmak için tüm gücümüzü seferber ederek direndik ve direnmekteyiz. En başta Önder Apo direndi, zindanlar direndi, Kürdistan'ın dört bir yanında en zor koşullarda savaşan gerilla güçlerimiz direndi. Kadınlar, gençler direndi. Tüm halk ve devrimci-demokratik güçler olarak topyekûn bir direniş yürüttük. Bu direniş zorluklar içinde geçti. Ağır bedeller verilerek gerçekleşti. Söz konusu direnişimiz yüzlerce kahraman şehit verdi. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında bu direniş içerisinde büyük şehitler verdik. Bizi irade ve güce ulaştıran bu kahraman şehitlerimizin emeği oldu, çabası oldu, yarattığı sonuçlar oldu. Kendimizi şehitlerimizin verdiği güçle hazırladık.

Bu temelde Helmet ve Şervîn yoldaşlar şahsında 2019 yaz dönemi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Anılarını önümüzdeki zafer mücadelesinde yaşatma, amaçlarını onlardan aldığımız güçle yürüyeceğimize, pratik mücadele içerisinde başarma sözümüzü bir kere daha yineliyoruz. İnanıyoruz ki, tüm yoldaşlar Önderlik ve şehitler çizgisinde gerçekleştirdikleri yenilenmeyi, düzeltmeyi ve gelişmeyi güçlü bir biçimde pratikte gösterecekler. Önderlik çizgisinde ve şehitlerimizin izinde kararlılıkla yürüyeceklerdir. Apocu tarzın, üslubun ve temponun en güçlü temsilcileri ve uygulayıcıları olacaklar. Önderliğimizin ve şehitlerimizin emrinin gereklerini, halkımızın ve insanlığın bizden beklentilerini başarıyla yerine getirecekler. Bizler için bu bir boyun borcu gibidir. Pratiğe yönelirken, büyük şehidimiz Hayri Yoldaşın dediği gibi, söz konusu borcu en iyi görüp anlayarak ve ödemek için gerekli mücadeleyi başarıyla yürütme iradesini ortaya çıkartmış olarak yürüyoruz. Bu temelde mücadele edeceğiz ve mutlaka kazanacağız.

Değerli Yoldaşlar,

İçinde bulunduğumuz koşullar büyük düşmekten, güçlü savaşmaktan ve mutlaka kazanmaktan başka bir yolu hareket ve halk olarak bize zaten bırakmıyor. Faşist-sömürgeci-soykırımcı sistemin Uluslararası Komplo düzeyinde imha ve tasfiye amaçlı saldırıları sürüyor. ABD öncülüğündeki küresel kapitalist modernite sistemi, Özgürlük Hareketimizi tasfiye etmek ve özgür Kürt'ü yok etmek amacıyla komplocu saldırı planlarını yeniden oluşturdu ve bu temelde saldırılarını sürdürüyor. Önderlik çizgimizi ve Parti hareketimizi imha ve tasfiye etme hedefinden en küçük bir gerileme içinde olmadığı net bir biçimde görülüyor. 6 Kasım 2018 tarihinde PKK, KCK ve HPG yönetimlerinde yer alan bazı arkadaşlarımıza dair ABD öncülüğünün verdiği karar, kesinlikle böyle bir komplocu saldırı planının yenilenmesi anlamına geliyor. Söz konusu yoldaşlar hakkında verilen karar, tüm parti yönetimimize yönelik verilmiş bir karardır. Parti yönetimimizi imha ve tasfiye etmeyi hedefleyen karar da tüm partimizi yok etmeyi, tasfiye etmeyi amaçlayan karar durumundadır.

Bu temelde Kürt sorununu yaratan küresel kapitalist modernite sisteminin, bu sorunu Kürt varlığı ve özgürlüğü temelinde çözmek isteyen Hareketimize karşı topyekûn imhacı ve tasfiyeci saldırılarını sürdürmekte ısrarlı olduğu net bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bundan 21 yıl önce, aynı sistem, "Apo'ya hayır, PKK'ye evet" formülü çerçevesinde Uluslararası Komplo denilen bir saldırıyı planlamış ve uygulamaya koymuştu. Bugün de söz konusu formülü "PKK'ye hayır, parçalarda yarattığı değerlere evet" temelinde yeniden planlayıp pratikleştirmeye çalışıyor. PKK öncülüğü yok edilerek, PKK'nin yarattığı değerler iktidarcı-devletçi sistemin, yani küresel kapitalist modernite sisteminin içine çekilmek, sistem içinde eritilmek, sistemin çıkarları doğrultusunda kullanılmak isteniyor. Bunu çok net ve açık bir biçimde görüyoruz. Bu temelde ideolojik-felsefi-politik-örgütsel-askeri topyekûn bir karşı devrimci saldırıya maruz kaldığımız açık bir gerçek. Saldırı, Parti öncülüğümüzü hedefliyor. Dolayısıyla Önderlik çizgimizi hedefliyor. Özgür Kürt varlığını hedefliyor. Bunlar temelinde kadın özgürlüğünü hedefliyor. Özgür insanlığı ve demokratik toplumun küresel düzeyde oluşmasını hedefliyor. Bütün bunları engellemeyi, yok etmeyi amaçlayan bir saldırıyla yüz yüzeyiz. Son bir yıldır böyle bir planlama temelinde küresel kapitalist modernite sisteminin çok yönlü saldırılarına maruz kalıyoruz. Hareket ve halk olarak direnişimiz böyle topyekûn bir imha ve tasfiye saldırısını kırmayı, yenilgiye uğratmayı, durdurmayı, boşa çıkarmayı hedefliyor. Bu temelde son bir yılda mücadele tarihimizin en kapsamlı ve derinlikli bir sürecini yaşadığımız tartışma götürmüyor.

Diğer yandan, Kürt soykırımını gardiyanlık düzeyinde ve somut pratik olarak yürüten güçler de, küresel kapitalist modernite sisteminin bu zihniyetinden ve siyasetinden aldığı güçle söz konusu imha ve tasfiyeyi pratikte başarıya götürmek için tüm gücüyle saldırıyor. Başta Türkiye Cumhuriyeti devleti ve onu yöneten AKP-MHP iktidarı olmak üzere, İran'ın ve Arap gericiliğinin Özgürlük Hareketimize dönük imha ve tasfiye saldırıları kesinlikle bu anlama geliyor. Başka bakımlardan birbiriyle çelişki konumunda olsalar da, Kürt soykırımını örgütleyip yürütmede çoğunlukla ve yüksek oranda ittifakla hareket ediyorlar. Birbirlerine güç ve destek veriyorlar. ABD öncülüğündeki küresel kapitalist modernite sisteminin Özgürlük Mücadelemizin öncülüğünü, yani Önderlik ve Parti öncülüğünü imha ve tasfiye etme anlayış ve planından da yararlanarak, kendi katliamcı-soykırımcı saldırılarını en vahşi yöntemlerle sürdürüyorlar. Hiçbir hukuk ve ahlak kuralı dinlemeden, toplumsal kesimler arasında ciddi ayrımlar yapmadan, Kürtlük ve Kürdistan adına tarihsel olarak oluşmuş ve bugün canlı olarak ne varsa hepsine saldırıyorlar. Bu saldırıda Kürt işbirlikçiliğini ve ihanetini de çok kötü bir biçimde kullanıyorlar. Tarihte olduğu gibi, bugün de işbirlikçi ihanet uğursuz rolünü çok kötü bir biçimde oynuyor. Eğer KDP ve YNK gibi güçler şahsında içinde bulunduğumuz süreçte bu kadar özgürlük karşıtı, Kürtlük karşıtı tutum ve davranışlar ortaya çıkıyorsa, bu durum kesinlikle buradan kaynaklanıyor. Küresel kapitalist modernite sisteminin Uluslararası Komplo düzeyinde imha ve tasfiye saldırılarını yenileyerek yürütme kararına dayanıyor.

Saldırı en başta Önder Apo'yu hedefliyor

Bunlar temelinde içinde bulunduğumuz süreçte özellikle çöküş içinde bulunan ve çökme korkusunu yaşayan AKP-MHP faşizminin çok yoğun saldırılarına maruz kaldığımız açık bir gerçek oluyor. Saldırı en başta Önder Apo'yu hedefliyor. İmralı'da işkence ve tecrit sistemi ağırlaştırılarak sürdürülüyor. Kürt soykırımının en açık göstergesi İmralı'da ki baskı ve işkence sistemi, rehine düzeni oluyor. Önder Apo buna "İmralı Soykırım Sistemi" diyor. Diğer yandan, saldırı Parti öncülüğümüzü, kahraman gerilla güçlerimizi hedefliyor. Türkiye'nin bütün imkânlarını harcayarak oluşturduğu istihbarat örgütlenmesine ve elde ettiği teknik güce dayanarak, Parti öncülüğümüzü ve gerilla güçlerimizi imha etmek için faşist AKP-MHP diktatörlüğü en vahşi biçimlerde saldırı yürütüyor. Bunu Bakur'da yapıyor, Başûr'da yapıyor, Rojava'ya dönük yapıyor. Dağda, ovada, şehirde yapıyor. Listeler oluşturmuş, oluşturduğu listelere göre hedeflediği yoldaşlarımızı, yönetimlerimizi katletmek için tüm imkanlarını, gücünü seferber ederek saldırıyor. Bir arkadaşımız için, Kürdistan'ın en ücra dağlık alanlarında devrimci çalışma yürüten, özgürlük savaşı veren bir gerilla için saatlerce, günlerce plan yapıyor. Büyük imkanlar seferber ediyor. Gerekirse onlarca uçak kaldırıyor. Bizi imha ederek kendi çöküşünü engellemeye ve faşist iktidarını ayakta tutmaya, ömrünü uzatmaya çalışıyor.

Kuşkusuz söz konusu topyekûn faşist-soykırımcı saldırı tüm halkımızı hedefliyor. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere yediden yetmişe dört parça Kürdistan ve yurtdışında özgürlük için direnen halkımız üzerinde çok ağır ve faşist-soykırımcı bir baskı ve terör uygulanıyor. Her gün onlarca yurtsever tutuklanıyor. Zindanlarda ağır işkence uygulamaları geliştiriliyor. Sokak ortasında insanlar katlediliyor. 1990'lardakine benzer bir biçimde sokak ortasından kaçırılarak, faili meçhul denilen yöntemlerle gerçekleştirilen katliamlar sürdürülüyor. Açlık, yoksulluk çok ileri düzeyde. Kürdistan'da faşist-soykırımcı terör altında özel savaş tüm boyutlarda derinleştirilerek insanlar yaşayamaz, toplum var olamaz hale getiriliyor. İşte en son kayyum adı altındaki gaspçı, işgalci saldırılarla halkın 31 Mart'ta seçtiği yerel yönetimler, yok edilmek istendi. Yıllardır sürdürülen KCK davasında neredeyse tüm dava konusu yapılmış olanlara ağır cezalar verildi. Öyle yapılıyor ki, yurtseverlik adına, demokrasi adına örgütlü çalışma yürütecek bir insan bile kalmasın. Bir kadın, bir genç, bir emekçi bulunmasın.

Bu rejim sokakta iki kişinin yürümesinden korkuyor. İki kişinin hak arayışından korkuyor. Söz söylemesinden, slogan atmasından korkar hale gelmiş bulunuyor. Sokakta iki kişiyi bir arada yürütmek istemiyor. İki kişinin bir yere oturmasına izin vermiyor. Neredeyse her yerde 24 saat sokağa çıkma yasağı uygulayacak. Tüm toplum üzerinde, demokratik siyaset üzerinde bu düzeyde bir faşist terör ve baskı var. Kuzey Kürdistan'da toplum üzerinde bu baskıyı sürdürdüğü gibi, tüm Türkiye alanlarında da yurtsever, demokratik toplumsal kesimler üzerinde benzer bir saldırıyı yürütüyor. Bu saldırılarını Başûr'a ve Rojava'ya yaymaya çalışıyor, yurtdışında yürütmeye çalışıyor. Özellikle Avrupa'da Özgürlük Mücadelesine önemli katkılar sunan halkımızı korkutup ürkütebilmek, mücadelesini zayıflatabilmek için her türlü saldırıyı yürütüyor. Baskıyla, terörle, korkutarak, ezerek hareketimizi tasfiye etmek, halkımızı sindirmek istediği gibi, bunları ağır hilelere, oyunlara başvurarak da yapmaya çalışıyor. Psikolojik savaşı en önemli bir savaş tarzı olarak çok ağır bir biçimde uyguluyor. Her türlü yalanı-dolanı hem de en üst ağızlardan ifade ederek toplumu ürkütmeye, yanıltmaya, bu temelde örgütlülüğünü ve mücadelesini zayıflatmaya çalışıyor. İnsanların zayıf yanlarından yararlanarak, parayla satın alarak, aldatarak, Özgürlük Hareketimize nasıl karşı çıkarılabileceği üzerinde yoğunca duruyor. Bu temelde aileleri, anaları kendi amaçları doğrultusunda kullanmak istiyor. Son dönemlerde saldırılarını bu kadar inceltti, derinleştirdi. Bir yanıyla da ailelerden, analardan medet umacak, onlara dayanacak duruma düştü.

Özgürlük felsefesi ve ideolojisi, özgür birey ve demokratik komün çizgisi tasfiye edilmek isteniyor

Şimdi ABD öncülüğündeki küresel kapitalist modernite sisteminin ideolojik

eksende Önderliğimize ve Parti öncülüğümüze yöneltti̇ği saldırıyla, başta TC olmak üzere Kürdistan'da sömürgeci-soykırımcı egemenlik yürüten güçlerin imhacı-işgalci-katliamcı saldırıları birbirini tamamlıyor. Kürt işbirlikçi ihanetinin Özgürlük Hareketimize karşı tutumu da bunları tamamlıyor, bu saldırıların bir parçası haline geliyor ve bu saldırılarla birleşiyor. Böyle topyekûn bir faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırı altında olduğumuz açık. Hareket ve halk olarak, dört parça Kürdistan ve yurtdışında bu durumdayız. Küresel sistemden bölgenin ulus devlet statükoculuğuna ve Kürt işbirlikçi ihanetine kadar tüm gericiliğin ortak, topyekûn saldırısı olma itibariyle durum böyledir. Eğer Kürdistan'da bu kadar pervasızca katliamlar yapılıp soykırım uygulanıyorsa, AKP-MHP faşizmi dünyanın gözünün içine baka baka bunu yapabiliyorsa, bu durum küresel kapitalist modernite sisteminin Önderliğimize ve Parti öncülüğümüze dönük, söz konusu imha ve tasfiye kararı temelinde oluyor, ona dayanıyor. Eğer işbirlikçi ihanet bugün bu kadar açıktan faşist-soykırımcı güçlerle ilişkiye giriyor, ittifak yapıyor, özgürlük güçlerimize, Parti öncülüğümüze, gerilla güçlerimize dönük saldırılara destek veriyor ve ortak oluyorsa, onlar da böyle bir tutum içine girmeyi daha çok küresel kapitalist modernite sisteminin Uluslararası Komplo düzeyindeki imha ve saldırı planlarına dayanarak yapıyorlar.

Bu temelde, her şeyden önce Önderlik çizgimiz hedefleniyor. Özgürlük felsefemiz ve ideolojimiz yok edilmek isteniyor. Özgür birey ve demokratik komün çizgisine saldırı var. Fedai-militan öncülüğe saldırı var. Esas olarak özgürlük felsefesi ve ideolojisi yok edilmek, özgür birey ve demokratik komün çizgisi tasfiye edilmek isteniyor. Onun yerine mülkiyetçi-bireyci ideolojik duruş ve yaşam yerleştirilmeye çalışılıyor. PKK'nin bu kadar hedeflenmesi ve tasfiye edilmek istenmesi kesinlikle bu amacı içeriyor. Başka herhangi bir biçimde bu durumu izah etmek mümkün değildir. Diğer yandan saldırı örgütseldir, pratiktir, imhacıdır. Dikkat edilirse, Kürt insanı sorgusuz-sualsiz nerede olursa olsun rahatlıkla katledilebiliyor. Tutuklanıp en ağır zindanlara konabiliyor. Zindanlarda her türlü baskı ve işkence uygulamalarına hedef olabiliyor.

Bütün bunlar yapılırken, dünyada var olan ve geçerliliği bulunan hiçbir ahlaki ve hukuki kural işlemiyor. Kürt'ün imhasını ve ezilmesini engelleyen, bu temelde Kürt'ü savunan hiçbir hukuk kuralı yoktur. Dolayısıyla hiçbir güç yoktur. Zaten hiç kimseden ses çıkmıyor. Dikkat edelim, faşist şef Tayyip Erdoğan, BM kürsüsünden ve tüm dünyayı yönetiyorum diyen insanların gözünün içine baka baka "Rojava Kürdistan'da bilmem kaç bin kilometre karelik alanda insanları yok edeceğim, oraya 3 milyon çete koyacağım, bu herkes için iyidir" diyerek tüm dünyadan destek isteyebilir. Hiç kimse demiyor ki, boş mudur o alan? Peki, oradaki insanlar ne olacak? Onlar insan değil mi? Dikkat edilirse, öyle bir dünyayla karşı karşıyayız ki, yüzyıldır ortaya çıkartılan ve "Kürt sorunu" denen sorun öyle bir sorun ki, aslında Kürt halkının yokluğunda herkes birleşmiş durumda! Herkes varlığını ve siyasetini buna göre oluşturmuş. Kapitalist modernite sistemi, küresel hegemonik güç haline, Kürt'ün yokluğu ve yok edilmesi üzerinden gelmiş. Şimdi bunları çok açık bir biçimde görüyoruz. Bu sistem içinde Kürt'ü temsil ettiği söylenen işbirlikçilik ve ihanet, tüm bunlara karşı çıkıp Kürt haklarını savunmak bir yana, aslında Özgür Kürt'ün yok edilmesi karşılığında kendilerine verilen biraz maddi kırıntıya razı olarak, herkesten daha öncü bir konumda, özgür Kürt varlığına saldırabiliyor, saldırtılabiliyor. İşte böyle bir gerçeklikle yüz yüzeyiz.

Fakat şunu da görmemiz gerekiyor; genel planda küresel kapitalist modernite sisteminin Önderlik ve Parti öncülüğümüzü esas olarak, ideolojik-felsefi düzeyde yok etme, tasfiye etme, kırk yıllık direnişimizin yarattığı değerleriyse denetim altına alma yaklaşımıyla, TC'nin başını çektiği sömürgeci-soykırımcı güçlerin tüm Kürt varlığını imha ve yok etme yaklaşımları belli düzeylerde birbiriyle örtüşseler, birbirini tamamlasalar, bütünleseler, birbirinden güç alsalar da, çok açık ki kısmen de çelişiyorlar. Birisi varlığı tümden yok etmek isterken, diğeri onu kendi denetimine alarak amaçları doğrultusunda kullanmayı bir anlayış olarak öngörüyor. Küresel kapitalist modernite sistemiyle, Kürt soykırımını yürüten bölgenin ulus-devlet statükoculuğu arasındaki çelişki, işte burada ortaya çıkıyor. Sömürgeci-soykırımcı faşist güçlerle küresel sermaye güçleri arasında zaman zaman alevlenen çelişkili ve çatışmalı durum, kaynağını buradan alıyor. Yani fiziki yok etmeyle ideolojik yok etme arasındaki fark, sistem içindeki çıkar çelişkileriyle de birleşerek, söz konusu sistem içi çelişki ve çatışmaya yol açıyor.

Kuşkusuz bu çelişki ve çatışmayı da küçümsememek gerekiyor. Dikkat edelim, bu bile büyük bir çatışma yaratabilecek durumdadır. 30 yıla yaklaşan Üçüncü Dünya Savaşı dediğimiz savaşın böyle bir farklılıktan kaynaklandığı, böyle bir çelişki ve çatışmanın sonucu olarak ortaya çıktığı biliniyor. Biz Hareket olarak Özgürlük Mücadelemizi, çok büyük oranda, zayıf gibi görünen bu çelişkili ve çatışmalı durumu zamanında doğru anlama, görme, ondan yararlanacak siyaseti, tarzı ve taktiği yaratarak var olma ve mücadele etme temelinde yürütüyoruz. Varlık ve özgürlük mücadelemizi ne kadar ince bir çizgide yürüttüğümüz, bu mücadelenin ne kadar sınırlı imkân ve fırsata dayandığı açık bir biçimde görülüyor. Fakat yine de doğru anlaşılırsa ve yaratıcı yaklaşılırsa, gaflet içinde olunmazsa, bedel ödeme temelinde var olmak ve özgürlük mücadelesi yürütmek için söz konusu farklılık, onun ortaya çıkarttığı çelişki ve çatışma belli düzeyde imkân ve fırsat sunuyor. İşte bunu iyi görebilmemiz, buradan çıkarak özgürlük mücadelemizi geliştirebilmemiz gerekiyor.

Türk ulusal varlığını Kürt'ün yokluğu üzerinde bina etmeye çalışıyorlar

Fakat bu noktada şu gerçeği çok iyi bilelim: Küresel kapitalist modernite sisteminin felsefi ve ideolojik düzeyde Kürt varlığına ve özgürlüğüne karşıtlığı, özgür Kürt'e karşıtlığı ciddidir, esastır. Bu durum, beş bin yıllık erkek egemen-iktidarcı-devletçi zihniyet ve siyasetle demokratik toplum varlığı arasındaki çelişki ve çatışmayı, yani özel mülkiyetçilik ve bireycilikle özgür birey ve demokratik komün çizgisi arasındaki çelişki ve çatışmayı ifade ediyor. Bu çelişki ve çatışma yerel ya da bölgesel değil, küresel olduğu ve bütün insanlığı içine aldığı açık bir gerçektir. Dolayısıyla da bütün toplumları ilgilendiriyor. Mücadelenin bu boyutu kesinlikle küresel düzeyde bir mücadele oluyor ve herkesi içine alıyor. Bütün gericilik bunun içindeyken, bütün halklar, emekçiler, kadınlar ve gençler, bütün ezilenler de böyle bir mücadelenin içinde yer alıyorlar.

Diğer yandan, faşist-soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyaset varlığını, Kürt halkının yokluğu ve imhası üzerine kurmuş olduğu da açık bir gerçektir. Bunu ulusal bir siyaset haline de getiriyorlar. Türk ulusal varlığını Kürt'ün yokluğu üzerinde bina etmeye çalışıyorlar. Yüz yıl önce böyle hastalıklı faşist-soykırımcı bir zihniyet ve siyaset ortaya çıkartmışlar. Yüz yıldır bunu sürdürüyorlar. İçinde bulunduğumuz süreçte de bu zihniyet ve siyaseti bağnazca koruyarak, Kürt soykırımını bu temelde tüm boyutlarıyla yürütüp başarıya götürmek istiyorlar. Bu saldırılar kişilerden bağımsızdır. Aslında iktidarlardan da bağımsızdır. Böyle bir derin zihniyet ve siyaset var. Kim Türkiye'yi, TC'yi yönetmek isterse önüne bu gerçeklik konuyor. Kürt'ü imha etmeyi, yok etmeyi kabul ettiği, dahası gerçekleştirebilir hale geldiği oranda ona Türkiye'de yönetim olma, iktidar olma hakkı ve şansı veriliyor. Bu durumu Tayyip Erdoğan kişiliğinin serüveninde net bir biçimde gördük. Nereden başladı, nerden çıktı, neler söyleyerek yönetime yürüdü, şimdi nereye geldi, neleri söylüyor, kimlerle birleşiyor, hepsi ortadadır. Aslında derin devlet denen, Kürt'ün, Ermeni'nin, Rum'un, Asuri-Süryani'nin, başka halkların ve kültürlerin yok edilmesi üzerinde bir Türklük, Türk uluslaşması yaratmak isteyen bir zihniyet ve siyaset vardır. Bunun derin yaratıcıları ve yürütücüleri olduğu açığa çıkıyor. Görünüşteki uygulamalar tamamen o derin gücün uygulamalarıdır.

Bu bakımdan ağır saldırı altındayız. İster küresel kapitalist modernite sisteminin felsefi-ideolojik imha ve tasfiye saldırıları olsun, isterse sömürgeci-soykırımcı güçlerin katliam ve soykırımı hedefleyen saldırıları olsun hepsi ciddidir ve tehlikelidir. Kürt varlığını farklı biçimlerde de olsa yok etmeyi hedefliyorlar. İşte böyle bir imha ve tasfiye saldırısı altındayız. Herkesten çok bu gerçeği en açık bir biçimde bizler görebilmeliyiz; Parti öncülüğü görebilmeli, PKK kadro ve sempatizanları görebilmelidir. Bu somut gerçekliği bütün halka, dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki halkımıza yeterince anlatabilmeliyiz. İşin ciddiyetini, ağırlığını, tehlikenin büyüklüğünü ortaya koyabilmeliyiz.

Evet, mücadele ile belli gelişmeler ortaya çıktı. 45 yıllık Önderlik yürüyüşümüz varlık ve özgürlük mücadelesinde önemli değerler yarattı ve kazanımlar sağladı. Fakat bütün bunlar kalıcılaşmış, kesinleşmiş değildir. Bunların yok edilme, imha edilme tehlikeleri vardır. Dikkat edilirse, küresel kapitalist modernite sistemi, ideolojik-felsefi boyutuyla imha etmek, yok etmek istiyor. TC sistemi ile İran ve Arap gericiliği ise bütün varlık boyutuyla, ideolojik-ekonomik-toplumsal-siyasi-askeri olarak yok etmek istiyor. Dolayısıyla topyekûn faşist-soykırımcı özel savaş saldırıları çok yönlü bir biçimde üzerimizde sürüyor. Yüzyıldır bu soykırımcı saldırılar ortaya çıkartıldı ve sürdürüldü. 45 yıldır Önder Apo'nun imhası üzerinden yürütülmeye çalışılıyor. 21 yıldır bu, İmralı işkence ve tecrit sistemi içinde Uluslararası Komplo temelinde hayata geçirilmeye çalışılıyor. Son bir yıl içerisinde de PKK'nin imha ve tasfiye edilmesi temelinde oldukça planlı-kapsamlı bir imha saldırısı sürdürülüyor.

Topyekûn bir imha saldırısıyla Parti öncülüğümüz hedefleniyor

21 yıl önce Önder Apo'nun imhasıyla PKK'nin tasfiye olacağı, dolayısıyla Kürt soykırımının başarılacağı hesaplanmıştı. Fakat buna karşı Önder Apo'nun yürüttüğü direniş, "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı etrafında Hareketimizin ve halkımızın geliştirdiği kahramanca fedai direnişi, 20 yıldır Önderlik etrafında kenetlenerek yürüttüğümüz Özgürlük Mücadelesi bu hedefin başarısını önledi. Yani Uluslararası Komplo'nun bu düzeydeki planlamasını boşa çıkardık. Önder Apo'yu imha edemedikleri gibi, İmralı işkence ve tecrit sistemiyle de susturamadılar, durduramadılar. İmralı soykırım sistemine dayanarak, PKK'nin tasfiyesini sağlayamadılar. Bu temelde soykırım hedeflerini başaramadılar.

İşte bunun sonucunda, şimdi doğrudan PKK'yi hedefleyen, PKK yönetimini hedefleyen, PKK kadrolarını, fedai-militan gerilla öncülüğünü hedefleyen saldırılarla PKK çizgisini, öncülüğünü, ideolojisini, PKK-KCK-HPG koordinasyonunu ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunu yok ederlerse Önder Apo'yu etkisiz kılacaklarını, Kürt toplumunu da zayıf düşürerek istedikleri gibi kendi etkileri altına alacaklarını, her türlü imhacı, soykırımcı uygulamayı Kürt toplumu üzerinde yapabileceklerini hesap ediyorlar. Bu nedenle 21 yıl önce nasıl saldırının oku, Önder Apo'yu hedeflediyse, şimdi de saldırının oku, Önder Apo'yla birlikte Partimizi, Parti öncülüğümüzü, Parti yönetimimizi hedefliyor. Dört parça Kürdistan ve yurtdışında ulusal düzeyde bir varlık ve özgürlük mücadelesi geliştiren, onu bütünleyen, koordine eden ideolojik ve örgütsel yapıyı hedefliyor. Bu yapıyı kırmayı, ideolojik öncülüğü ve örgütsel yönetimi-koordinasyonu ortadan kaldırmayı öngörüyor. Küresel kapitalist sistem, eğer bunu başarırsa, o zaman alanlarındaki gelişmeleri kendi etkisi altına alabileceğini ve istediği gibi kullanabileceğini hesap ediyor. AKP-MHP faşizmi ve TC sömürgeci-soykırımcılığı ise, bu temelde Kürt soykırımını çok daha etkili, güçlü bir biçimde geliştirebileceği hesabını yapıyor. Dolayısıyla aralarındaki çeşitli çelişkilerine rağmen, PKK'ye karşı ortak mücadelede birleşiyorlar, iş birliği yapıyorlar, ortak bir saldırı yürütüyorlar. Böyle topyekûn bir imha saldırısıyla Parti öncülüğümüz hedefleniyor. Bu açık bir gerçektir. Son bir yılda bunun çok daha planlı, örgütlü hale geldiği, çok daha yoğun bir biçimde yürütüldüğü de açıkça ortadadır.

Kuşkusuz hareket ve halk olarak biz de 21 yıldır Önder Apo öncülüğünde bu planları bozmak, Uluslararası Komplo saldırılarını kırmak, Kürt varlığını ve özgürlüğünü geliştirmek için mücadele yürüttük. Son bir yılda da parti öncülüğümüzü imha ve tasfiye etmeyi hedefleyen topyekûn faşist-soykırımcı saldırılara karşı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direniş yürütüyoruz. Hareket ve halk olarak, direniş tarihimizin en kapsamlı, en yoğun, en derinlikli, en keskin, en sert dönemini yaşadığımız tartışma götürmez bir gerçektir. İşte bunu en net görebileceğimiz yer, Önder Apo'ya dönük saldırı ve Önder Apo'nun direnişidir. Yani İmralı'daki işkence ve tecrit ile buna karşı Önder Apo'nun geliştirdiği direniş! Diğer yandan, en ağır koşullar da olsa, imkân ve fırsatlar az da bulunsa gerillanın gerçekten de kahramanlık çizgisinde daha da derinleşerek yürüttüğü büyük mücadele; dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında Özgür Kadın Hareketimizin, Devrimci Gençlik Hareketimizin, yurtsever halkımızın çok değişik yöntemlerle yürüttüğü devrimci-demokratik direniş; zindanlarda yürütülen direniş; kısaca yaşamın tüm alanlarında yürüttüğümüz bir direnme gerçekliği var.

Bunu altı aydan fazla bir süre "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" sloganı etrafında örgütlediğimiz direniş hamlesiyle yürüttük. Söz konusu hamlemiz kuşkusuz devam ediyor. Tecridi kırmak, faşizmi yıkmak, Kürdistan'ı özgür, Türkiye'yi ve Ortadoğu'yu demokratik yapmak amacı doğrultusunda topyekûn direnişimizi bu geçtiğimiz yıl içerisinde bütün alanlara yayarak çok yönlü, zengin yöntemler içeren etkili bir tarzda geliştirmeye çalıştık. Elbette bu direniş önemli sonuçlar da verdi, ciddi siyasi gelişme ve kazanımlara yol açtı. AKP-MHP faşizminin çöküş sürecini daha da hızlandırdı ve derinleştirdi. Bunu gözle görülür hale getirdi. İşte 31 Mart yerel seçimleri bunun en açık bir göstergesiydi. 23 Haziran İstanbul seçimi AKP-MHP faşizminin nasıl ağır bir çöküş içerisinde olduğunu herkese gösterdi. Böyle bir mücadeleyle faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset darbelendiği ve zorlandığı için İmralı kapıları aralandı. 2 Mayıs itibariyle birkaç kez aile ve avukat görüşü yaptırtılmak zorunda kalındı.

Fakat bu noktada şunu da gördük: Bütün bunlara rağmen, Önder Apo'nun Kürt sorununun demokratik-siyasi çözümünü geliştirmek için yaptığı çağrılar, ortaya koyduğu çözüm projeleri karşılık bulmadı. AKP-MHP faşizmi, kendi çıkarı doğrultusunda kısa bir süre bu çağrıların yapılmasına izin verdiyse de, varlığını sürdürmeyi ve ömrünü uzatmayı topyekûn faşist-soykırımcı saldırıları artırmakta, Kürt soykırımını en açık ve vahşi yöntemlerle sürdürmekte gördü. Bu bakımdan söz konusu girişimler sonuç vermedi.

Mücadeleyi çok boyutlu ve çok yönlü yürütüyoruz

İstanbul seçimlerinden sonra yaşanan gelişmeler ise ortadadır. Çok açık ki, AKP-MHP faşizmi imha ve tasfiye hedefinde ısrarlı görünüyor. Erdoğan-Bahçeli-Perinçek yönetimi varlığını ve iktidarının ömrünü Kürt düşmanlığında, Kürt soykırım savaşının her alanda en vahşi yöntemlerle sürdürmekte görüyor. Bunu gözümüzün önünde Kuzey Kürdistan'da yapıyor, Başûr'da yapıyor, Rojava'ya dayatıyor. Bu temelde tüm dünyaya kendisini pazarlıyor. Bütün dünyayı, mülteci haline getirdiği Suriyeli insanlarla tehdit ediyor. Bu çerçevede Kürt soykırımına bütün dünyanın desteğini almaya

21 yıl önce Önder Apo'nun imhasıyla PKK'nin tasfiye olacağı, dolayısıyla Kürt soykırımının başarılacağı hesaplanmıştı. Fakat buna karşı Önder Apo'nun yürüttüğü direniş, "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı etrafında Hareketimizin ve halkımızın geliştirdiği kahramanca fedai direnişi, 20 yıldır Önderlik etrafında kenetlenerek yürüttüğümüz özgürlük mücadelesi bu hedefin başarısını önledi. Yani Uluslararası Komplo'nun bu düzeydeki planlamasını boşa çıkardık.

çalışıyor. Bu durum, anlık olarak yaşadığımız çok açık bir gerçek oluyor.

Dolayısıyla bizim savaşımızın, mücadelemizin de böyle planlı bir saldırganlığı her bakımdan kırmayı, yıkmayı hedeflemesi kesinlikle gerekiyor. Tecridi kırma, faşizmi yıkma, bu temelde Kürdistan'ı özgürleştirip Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik kılma hedefimiz, gerçekten güncel hedeftir, doğru hedeftir. Her türlü mücadelenin bağlı kılınması ve mutlaka da başarılması gereken bir hedeftir. Çünkü Kürt varlığı ve özgürlüğü buna bağlıdır. Yani bu hedefin başarılmasına bağlıdır. Türkiye'nin demokratikleşmesi, bu faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin etkisinden kurtulması, Türkiye'nin yaşanabilir bir toprak parçası haline getirilmesi kesinlikle bu başarıya bağlıdır. Ortadoğu halklarının kardeşliği, Ortadoğu'da süren savaşın Demokratik Ortadoğu Devrimi'yle sona erdirilmesi böyle bir hedefin başarılmasına bağlıdır. Tecridi kıracak, faşizmi yıkacak, Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik yapacak büyük bir devrimci mücadelenin başarıyla yürütülmesine bağlıdır.

Açık ki bu mücadeleyi çok boyutlu ve çok yönlü yürütüyoruz. Bu temelde ağır bedeller ödedik ve büyük şehitler verdik. Başûr'da verdik, Bakur'da verdik, Rojava'da verdik, Rojhilat'ta verdik. Hatta bu süreçte yurtdışında da şehitler verdik. Yine binlerce tutuklu verdik. Zindanlar tıpkı 12 Eylül faşist askeri darbe dönemindeki gibi toplama kamplarına ve işkence merkezlerine dönüştü. Bu açık bir gerçektir. Şu anda AKP-MHP faşizminin uygulamaları ve saldırıları, 12 Eylül darbe döneminin ve 1990'ların Demirel-Güreş-Ağar-Çiller çete yönetiminin saldırılarını kat kat aşan düzeydedir. Onlardan çıkartılan derslerle çok daha vahşi, planlı ve daha ileri bir düzeye çıkarılmış durumdadır. Bizim de bütün bu gerçeklikleri görerek, bunları boşa çıkaracak bir mücadele yürütmemiz gerekiyor. Son bir yıldır daha planlı, örgütlü, hedefli olarak yürütmeye çalıştığımız mücadele kesinlikle böyle topyekûn faşist-soykırımcı bir saldırganlığı yıkmayı, bu temelde varlık ve özgürlüğü, demokrasi ve kardeşliği yaratmayı hedefliyor.

Değerli Yoldaşlar,

Böyle bir mücadelede ağır bedeller ödediğimiz açıktır. Yine bazı zorlanmalar yaşadığımız ortadadır. Bütün bunlar elbette düşmanın vahşiliğinden, saldırganlığından kaynaklanıyor. Faşist, soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyasetin uygulaması olarak ortaya çıkıyor. Dünya böyle bir soykırımda birleşmiş, işbirlikçi ihanet buna ajanlık düzeyinde destek verir düzeye gelmiş, faşist-soykırımcı sistem kendi varlığını ve örgütlülüğünü tamamen bunun üzerine kurmuş durumdadır. Yani düşmanımız basit, dar ve zayıf değildir. Onu somut gerçekliğiyle görmemiz gereklidir. Başarılı mücadele yürütebilmek, doğru yol-yöntem geliştirebilmek, her şeyden önce düşman gerçekliğini doğru anlamaya ve tanımaya bağlıdır.

Önderlik çizgisini doğru ve başarılı bir biçimde pratiğe geçiren öncülük, her koşulda başarılı olur

Tabii aynı zamanda kendi gerçekliğimizi de doğru ve yeterli tanımalıyız. Böyle bir özgürlük mücadelesi yürütmede ne kadar imkân ve fırsata sahip olduğumuzu iyi görmeliyiz. Her şeyden önce, böyle bir mücadeleyi mutlak başarı çizgisinde nasıl yürütmemiz gerektiği konusunda sonuna kadar ikna olmalıyız. Derin bir bilince, sarsılmaz bir inanca, kırılmaz bir zafer iradesine sahip olmalıyız. Çünkü başka türlü var olma imkânı yok, özgür yaşama imkânı yok. Özgürlük Mücadelesi Kürdistan'da bir tercih değil, yaşamın başka birçok biçimi içinde seçilen bir biçimi değildir; var olmanın ve özgür yaşamanın biricik biçimi, tek biçimidir. Bunun dışında başka bir özgür yaşam yok, aslında insanca bir yaşam da yoktur. Her türlü tarihi ve kültürel değerlerini, kimliğini, varlığını, ismini kaybedip posası çıkmış bir maddi varlık olarak yaşamaya her halde yaşam diyemeyiz. Bunu bir insan yaşamı, bir halk yaşamı olarak göremeyiz. "Kürtlük için bu da bir yaşamdır" diyemeyiz. Böyle bir yaşamı da bir alternatifmiş gibi göremeyiz. Eğer bu doğruysa ve gerçekse, o halde bedeli ne olursa olsun özgürlük mücadelesi içinde olmak, böyle bir mücadeleyi başarı çizgisinde yürütmek olmazsa olmaz çizgisinde bir durumdur. Bu gerçeği şimdi her zamankinden daha iyi görmemiz ve anlamamız gereklidir.

Bu temelde çok daha iyi anlaşılıyor ki, aslında işleri doğru ve başarılı yürütmenin sırları, birincisi düşman gerçeğini doğru tanımak ve ikincisi ise kendi gerçeğimizi doğru tanımak oluyor. Kendi gerçeğimizi tanımamızın altında da, var olan imkân ve fırsatlarımızı doğru ve yeterli görüp etkili kullanmaktan öteye, zafer kazanması gereken bir özgürlük mücadelesini nasıl yürütmemiz gerektiği gerçeğini anlamamız yatıyor. Bizim doğru bir çizgide olabilmemiz, imkân ve fırsatları görebilmemiz, onları pratikte başarıyla kullanmanın tarzını, üslubunu ve temposunu yaratabilmemiz, kesinlikle bu gerçeği görebilmemize bağlıdır. Bunu tarihsel bir bilinç temelinde ve özgür yaşam çizgisinde görüp anlayabildiğimiz, kavrayabildiğimiz, inanabildiğimiz oranda, kendimizi böyle bir yaşama kilitleyebildiğimiz kadarıyla özgürlük mücadelesi için başarı getirebilecek tarzı, üslubu, tempoyu ortaya çıkaracağız. Bu gerçeği de çok iyi görmemiz lazımdır.

Yürüttüğümüz özgürlük mücadelesi, fedai-militan çizgiye dayanmaktadır

Bir yıldır böyle bir planlı saldırıya karşı çok yönlü bir mücadele yürütmeye çalıştık. Bu mücadelenin ağır bedelleri ve önemli zorlukları oldu. Kahramanlık çizgisinde süren topyekûn bir direniştir. Yine ciddi kazanımları var. Tabii daha büyük başarılar elde edilebilecekken onu sağlayamama durumumuz da var. Yürüttüğümüz tartışmalar net bir biçimde ortaya çıkardı ki, bunlar da bizim hata ve eksikliklerimizden kaynaklanıyor. Pratikte yaratıcı tarz, kazanımcı üslup, yüksek bir tempoyu tutturamamamızdan kaynaklanıyor. Böyle bir durum da kesinlikle zihniyet ve irade yetersizliğine dayanıyor. Önderlik zihniyetini tüm boyutlarıyla ve derinlikli bir biçimde anlama, özümseme noktasındaki zayıflıklarımızdan, yetersizliklerimizden, darlığımızdan, yüzeyselliğimizden kaynağını alıyor. Her şeyin başının zihniyet yetersizliği olduğunu, başarının başlangıcının sürekli zihniyet devrimini geliştirmek ve gerçekleştirmek olduğunu net bir biçimde ortaya çıkardık. Yürüttüğümüz tartışmalarda bu gerçeği açıkça gördük. Beş bin yıllık erkek egemen zihniyet ve siyasetin üzerimizdeki etkilerini açığa çıkartarak, içinde bulunduğumuz mücadeledeki yetersizliklerimiz üzerindeki etkisini görüp bunları mahkûm ettik. Bizi bu mücadelede başarısız ve zayıf kılan küçük-burjuva bireyciliğinin, liberalizminin tüm görüntülerini açığa çıkarıp eleştirdik ve mahkûm ettik.

Çalışmalarımız bize net bir biçimde gösterdi ki, evet düşman tehlikeli saldırıyor ve belli bir gücü var, yine bizim imkân ve fırsatlarımızın da belli bir sınırı var, fakat tüm bunlara rağmen Önderlik çizgisini doğru ve yeterli anlayan ve başarılı bir biçimde pratiğe geçiren öncülük bunun kat kat ilerisinde bir mücadeleyi rahatlıkla yürütebilirdi, çok daha başarılı sonuçlar elde edebilirdi, başta AKP-MHP faşizmi olmak üzere Kürt soykırımına katılan tüm gericiliğe mevcut olandan çok daha ileri darbeler vurabilirdi. Şimdi eğer bunlar

yetersiz kalmışsa, bu durum kesinlikle bizim partileşme, Önderlik ve şehitler çizgisinde militanlaşma durumumuzdaki zayıflıklardan kaynaklandı. İdeolojik zayıflık, örgütsel zayıflık, pratik zayıflıklarımız buna yol açtı. Bu temelde bütün eksiklerin ve hataların kaynaklandığı yerin öncülük olduğunu bir kez daha gördük. Dolayısıyla bunları giderecek öncülüğü mutlaka ortaya çıkartmamız, yaratmamız gerektiği noktasında kararlaştık, somutlaştık ve netleştik. Önderlik Savunmaları üzerindeki bütün tartışmalarımızı, tarihi derslerimizi, pratik faaliyetlerimizin analizini böyle bir hedef doğrultusunda yaptık. Sonuçta bizi başarıdan alıkoyan zihniyet darlığını, irade zayıflığını, tarz, üslup ve tempodaki geriliklerimizi ortaya çıkardık, eleştirdik ve mahkûm ettik. Bireysel olarak bunları mutlaka aşmamız gerektiği kararına ulaştık. Dolayısıyla tartışmalarımız içinde bulunduğumuz kapsamlı, derin, sert mücadele sürecini bütün yönleriyle değerlendiren, çözümleyen, bu noktada gerçekleri ortaya çıkarıp başarının yol ve yöntemini netleştiren ve bu temelde kararlaşmamızı sağlayan bir çalışma oldu. Tabii bundan dolayı diyoruz, zaferin yolunu aydınlattı, zafer çizgisini ortaya çıkarttı. Zaferin yolunu ve yöntemini bize gösterdi. Zafer bilincimizi, irademizi, kararlılığımızı yarattı. Mücadele azmimizi keskinleştirdi. Bütün bunları pratikte başarıyla yürütebilecek bir anlayış düzeyini bize kazandırdı.

Şimdi pratiğe bütün bunları edinmiş olarak yürüyoruz. Şunu net bir biçimde görüyoruz ki, düşman cephesinin yürüttüğü topyekûn saldırının belli bir gücü var. Fakat içinde ciddi çelişkileri ve zayıflıkları da var. İşte bizim mücadelede başarımız, bir yanıyla bu çelişkileri görüp onlardan yararlanmaya dayanıyor. Kürt toplumunun özgürlük mücadelesini yürütmede çok fazla imkânı ve fırsatı yoktur. Yürüttüğümüz özgürlük mücadelesi, birinci olarak; fedai-militan çizgiye dayanmaktadır. Yani özgürlük iradesine, özgür yaşamdan başkasının yaşam olamayacağı bilincine ve iradesine dayanıyor. Bu temelde militanın ve halkın kendi öz gücüne dayanıyor. İkinci olarak ise; düşman cephesinde çok zayıf da olsa var olan çelişki ve çatışmalı durumların ortaya çıkarttığı imkân ve fırsatları usta bir politik yaklaşımla yerinde ve zamanında doğru ve etkili bir biçimde kullanmaya dayanıyor. Biz bu iki gerçekliği de görebilmeliyiz. Yeni pratik süreçte başarımızın yolu kesinlikle bu iki güç kaynağımızı doğru görmemize ve değerlendirmemize kalıyor.

Bunun için, kendi öz gücümüzü çok daha güçlü ve etkili bir biçimde ortaya çıkartmalıyız. Bu açıdan da fedai-militan çizgide daha çok netleşmeliyiz, keskinleşmeliyiz. Fedai-militan öncülüğü, Parti öncülüğünü daha çok büyütmeliyiz. Buna göre gençliği mücadeleye daha fazla katabilmeliyiz. Kendi eğitimimizi, örgütlülüğümüzü, irademizi daha çok geliştirebilmeliyiz. Gerillayı daha çok büyütmeli ve güçlendirmeliyiz. Gerillanın demokratik modernite çizgisindeki yenilenme ve yeniden yapılanma çalışmalarını daha da ileriye götürmeliyiz. Bunu bütün gerilla güçlerine hakîm kılmalıyız. Demokratik Konfederalizm çizgisinde, KCK sistemini örgütlemek üzere toplumu eğitme ve örgütleme faaliyetlerimizi, her türlü imkânı en etkili bir biçimde kullanarak sürekli bir faaliyet biçiminde ele alıp yürütmeliyiz. Yine gençlik ve kadın öncülüğümüzü eğitim ve örgütlemeye dayanan inşa görevlerini çok güçlü ve mutlaka başaran bir düzeyde yürütür hale getirmeliyiz. Özgür Kadın Hareketi ve Kadın Özgürlük Devrimi'nin mücadelemizdeki öncülüğü kadar, mücadeleyi bölgeye ve dünyaya yaymadaki rolünü de etkili bir biçimde uygulatabilmeliyiz. Bu konularda parçalı olduğumuzu, dar ve yüzeysel kaldığımızı, başarıyı getiren tarz, üslup ve tempoyla yeterince hareket edemediğimizi tartışmalarda derinliğine açığa çıkardık. Şimdi bu konulardaki yetersiz, hatalı duruşumuzu önümüzdeki pratik süreçte mutlaka gidererek başarının yolunu mutlaka açabilmeliyiz.

Tabii diğer yandan düşman güçleri arasındaki çelişki ve çatışmadan yararlanmayı da ustaca bilmeliyiz. Son dönemlerde bu biraz daha öne çıkıyor, ama aslında geçmişten beri böyledir. Dikkat edilirse, dünyanın adını yasakladığı, yok saydığı, yok etmek istediği bir ülkeyi ve toplumu var etmeye, diriltmeye, onu özgür yaşar hale getirmeye çalışıyoruz. Bunun mücadelesini veriyoruz. Dolayısıyla varlığı kabul edilmeyen bir toplumsal gerçeklik üzerinde hareket ediyoruz. Böyle bir durumda Kürt varlığını yok sayan sistem içindeki çelişkileri görebilmek ve onlardan yararlanabilmek, var olabilmenin ve bu uğurda mücadele edebilmenin çok önemli bir yanı oluyor. Önder Apo başarısının çok önemli bir sırrının burası olduğunu her zaman söyledi. Düşman güçler arasındaki çelişki ve çatışmalı durumları erkenden, yeterli bir düzeyde görüp onlardan yararlanmayı bildiği için ayakta kaldığını, örgütü ve mücadeleyi geliştirdiğini ifade etti. Tabi şimdi böyle bir durum, yürüttüğümüz mücadelenin sonuçlarına dayalı olarak çok daha ileri düzeyde var. Bunu da ustaca görebilmeliyiz. Bu noktada oluşan imkân ve fırsatları zamanında gören, doğru yaklaşan, yerinde ve zamanında uygun yöntemlerle değerlendiren, pratikleştiren bir siyasi mücadele ustalığını bu süreçte de mutlaka göstermeliyiz.

Dikkat edelim, faşist-soykırımcı düşman Parti öncülüğümüze saldırıyor. Öncülüğü işlemez kılarak, darbeleyerek, mümkünse yok ederek Hareketimizi imha ve tasfiye etmek ya da kırk yıllık mücadelenin yarattığı değerleri denetleyip kendi çıkarı doğrultusunda kullanmak istiyor. Böyle bir durumda elbette ki düşmanın amaçlarını, hedeflerini, planlarını iyi görmemiz ve anlamamız gerekir. Ne kadar doğru ve yeterli görür ve doğru tutum alırsak, o oranda başarılı oluruz. Bu temelde imha ve tasfiyenin içerdiği tehlikeyi görüp ona karşı durmak kadar, kendi iç çelişkilerinin ortaya çıkardığı imkân ve fırsatları görüp onlardan yararlanmayı da biliriz. Bu bakımdan da tüm Parti yönetimimiz, kadrolarımız, komitelerimiz, dört parça Kürdistan ve yurtdışında Parti adına örgütlenen, mücadele eden tüm güçlerimiz bu gerçekleri iyi görmeli, düşmanın niyetlerini, amaçlarını, hedeflerini, planlarını iyi anlamalı, onları boşa çıkarmanın iradesini, anlayışını, tutumunu, tarzını, taktiğini mutlaka yaratabilmeli ve ortaya çıkartabilmelidir.

Düşman, Parti yönetimimizi yok ederek PKK'nin tasfiye edilebileceğini, öncülüğünün ortadan kaldırılabileceğini sanıyor. Bunu Önder Apo'yu imha ederek başaracağını sandı, ancak başaramadı. İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisine koyarak düşünsel öncülüğü ortadan kaldırabileceğini sandı, dikkat edilirse zor da olsa yürüttüğümüz mücadeleyle önemli ölçüde bu hedefi de boşa çıkarttık. Şimdi örgütsel düzeyde, taktik ve tarz düzeyinde, pratik duruş düzeyinde eğer ustaca mücadele yürütürsek, PKK öncülüğünü imha ve tasfiye etmek isteyen saldırıları da kesinlikle boşa çıkartabiliriz. Ama bunun

için, tüm Parti komitelerinin, kadrolarının bu gerçekleri çok iyi görmesi gerekiyor. Oldukça uyanık, duyarlı davranması gerekiyor. Herkes olduğu yerde görev ve sorumluluklarına etkili bir biçimde sahip çıkmalı. Dikkat edilirse, imha ve tasfiye konsepti oluşturmuş ve bu temelde bize saldırıyor diye düşman güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmayı öngören bir mücadeleden uzak duramayız. Öyle bir tutumdan kopamayız. Ama bundan yararlanacağız diye de düşmanın imha ve tasfiye amaçlarını göremeyen, onun oyununa gelen, ona yem olan bir tutumun, politik duruşun ve pratiğin içine de giremeyiz. İşte burada tüm parti öncülüğünün gerçekleri iyi görmesi, tüm komite ve kadroların sorumlu davranması, uyanık olması, doğru çizgide inisiyatifli olması, öncülüğü tasfiye ederek, kazanımları denetime almak isteyen düşmanın kendi iç çelişki ve çatışmalarından yararlanarak onları geriletecek, yenilgiye uğratacak ideolojik, politik ve pratik duruşun sahibi olabilmesi gerekiyor.

Unutmayalım ki, geçmişte her şeyi Önderliğe bıraktık, tüm çalışmaları Önderlik yürütsün istedik, her şeyi Önderlikte merkezileştirdik, dolayısıyla düşmanın Önderliğe ve harekete saldırısını kolaylaştırdık. Önderliğin hedef yapılmasına zemin sunduk. Düşman da kolaylıkla Önderliğe saldırdı. Şimdi Parti yönetimini de aynı duruma getirirsek, her şeyi parti merkezinde toplarsak, o zaman yine düşman saldırılarını kolaylaştırmış, parti öncülüğünü daha kolay hedef yapmış oluruz. O halde artık Önderlikten bekleme, Parti yönetiminden bekleme, hep merkezden ve üstten bekleme anlayışından kurtulmamız lazım. Artık herkes, her komite olduğu yerde bir merkez gibi görev ve sorumlulukların bilincine ve farkına varmalı, görev ve sorumluluklara sahip çıkmalı, onun gereklerini yerine getirmeli, çizgi temelinde tam inisiyatifle hareket etmeyi bilmelidir. Düşman merkezi ezerek PKK'yi bu biçimde dağıtır ve parçalara el koyarım derken, parçaların kendisi birer merkez gibi davranmayı, düşman arasındaki çelişkilerden yararlanıp Önderlik ve Parti çizgisinde ideolojik-politik-pratik mücadelesini geliştirerek, düşman oyunlarını ve planlarını bozmayı başarabilmelidir. Bunu bir bütün olarak Rojava, Bakur, Başûr, Rojhilat ve yurtdışı yapabilmeli, en çok da Bakur'la Rojava yapmalıdır.

PKK merkezini tasfiye edince, bütün parçaları denetim altına alabileceklerini hesap ediyorlar

Dikkat edelim, aslında HDP üzerindeki savaşın bir parçası da odur. Savaş sadece devrimci-demokratik güçlerle gericilik arasında sürmüyor, gerici güçler de kendi aralarında HDP'ye karşı farklı politikalar üzerinden savaş yürütüyorlar. Bazıları denetleyebileceklerini sanıyorlar, bazıları ise tümden ezip tasfiye etmek istiyorlar. Rojava'ya dönük de aynı yaklaşımı gösteriyorlar. Rojhilat'ta, Başûr'da benzer durumları ortaya çıkarabileceklerini sanıyorlar. PKK merkezini tasfiye edince, bütün parçaları denetim altına alabileceklerini, ideolojik-örgütsel çizgiden saptırabileceklerini hesap ediyorlar. O halde düşmanın hesaplarını iyi görelim. Onların hesaplarını boşa çıkartmayı ve umutlarını kursaklarında bırakmayı mutlaka bilelim!

Her alandaki Parti kadroları, komiteleri, örgütleri işte böyle bir bilinçle ve duyarlılıkla hareket edebilmelidir. Parti öncülüğü, merkezden hücrelere kadar, toplumun derinlikleri içerisinde olan kadro ve sempatizanlarına kadar aynı duyarlılıkla, aynı bilinçle ve yine aynı yetkinlikle mücadele etmeyi, kendi alanındaki imkân ve fırsatları görüp onları başarıyla değerlendiren, olduğu alanda düşmana büyük darbeler vurarak, devrimci gelişmeyi hızlandıran bir rol oynamayı mutlaka başarmalıdır. Eğer tüm parti komiteleri, hücreleri ve temsilcilikleri bu temelde hareket ederse, işte o zaman inkâr ve imha sisteminin, merkezi yok ederek, Hareketi tasfiye etme planını boşa çıkartırız. Hareketin tümü genel bir öncülük sorumluluğunu geliştirerek ve devrimi büyüterek bu tür planları bozduğu gibi söz konusu plan yapan güçlerin kendi aralarındaki çelişkilerinden de ustaca yararlanıp, özgürlük devrimini geliştirebilir.

O halde içinde bulunduğumuz süreçte topyekûn faşist-soykırımcı imha saldırılarını boşa çıkartabilmek için, öncelikle herkesin her alanda sorumluluk duyması, bu saldırı planını görmesi, küresel kapitalist sistemin ve yine faşist-soykırımcı güçlerin hesaplarını, niyetlerini, planlarını doğru anlaması, onları boşa çıkartacak bir ideolojik, politik, örgütsel ve pratik duruşu kendi olduğu sahada mutlaka başarıyla yerine getirebilmesi lazımdır. Bu dönem oyunlara, hilelere karşı çok uyanık olma dönemidir. Taktik, politik ustalığı en ileri düzeyde kullanabilme dönemidir. Bu tür mücadelelerden kaçınamayız. Kendimizi geri çekerek, daraltarak, kapatarak bunlardan uzak duralım ve kendimizi koruyalım diyemeyiz. Öyle kendini koruma olmaz. Tersine o daha çok daralma ve dolayısıyla darbelenmeyi getirir. Biz ise bunun tersini yapacağız, doğru tarz ve yöntemlerle daha çok düşmanın üzerine gideceğiz. Onun hile ve oyunlarını, politik hedeflerini önceden öngörüp onları boşa çıkartacak bir politik ustalığı her alanda uygulayacağız. Başarılı olmamız kesinlikle buna bağlıdır. Bu bakımdan her alan komitesi ve örgütleri duyarlı ve dikkatli olmalıdır.

Diğer yandansa, tabii öz gücümüzü geliştirmemiz önemli, öz güce dayanmak çok önemlidir. Öz gücü geliştirecek bir öncülüğü her alanda ve her düzeyde mutlaka başarıyla yaratabilmeli ve pratikleştirebilmeliyiz. Bu da neyi ifade ediyor? Çok açık ki, toplumun eğitimi ve örgütlenmesi anlamına geliyor. Daha fazla mücadeleye çekilmesini, katılmasını ifade ediyor. Mücadelenin daha zengin yöntemlerle yürütülmesini içeriyor. Gerillanın büyütülmesi, kadın ve gençlik hareketlerinin ideolojik-örgütsel düzeyinin geliştirilmesi, toplumun her düzeyde Devrimci Halk Savaşı'na etkin ve aktif katılımının sağlanması ve oldukça planlı eylemler geliştirerek, faşist-sömürgeci düşmana öldürücü darbeler vuran bir pratiğin yaratılması anlamına geliyor. İşte bu durumu her alanda geliştirebiliriz. Eğer Önderlik gerçeğini doğru anlar ve Parti çizgisinde yürümeyi doğru bilirsek, bu temelde kendimizi netleştirir, kararlaştırır, bilinçlendirir, planlı-örgütlü-disiplinli çalışır kılarsak bunu mutlaka başarırız.

Değerli Yoldaşlar,

Son olarak şunu da ifade etmek istiyoruz: Önder Apo hep tarz, üslup ve tempo üzerinde dururdu. Yani devrimci militanlık belli bir bilinç edinip kararlaştıktan sonra pratiğe yöneldi mi tarz olur, üslup olur, tempo olur. Önder Apo her zaman Önderlik tarzı, üslubu ve temposu üzerinde durmuştur. Uygulamaların sonuçlarını Önderlik tarzının, üslubunun ve temposunun ne kadar görüldüğü, anlaşıldığı, özümsendiği noktasında sorgulamıştır. Bu bakımdan pratiğe yönelirken, kuşkusuz zihniyet devrimimizi ve irademizi sürekli güçlü kılacağız, ama bütün bunların somutlaştığı yerin de tarz, üslup ve tempo olduğunu iyi bileceğiz. Bu anlamda Apocu tarz, üslup ve tempoyu yakalamak ve pratikleştirmek için kendimizi 24 saat particilik, 24 saat gerillacılık temelinde sürekli eğiteceğiz. Sürekli eleştiri-özeleştiri düzeyinde tutacağız. Sürekli ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini, sınıf ve cins mücadelesini kendi içimizde ve parti ortamında geliştireceğiz. Bu temelde gerçekten yaratıcı tarzı, kazanımcı üslubu, maraton koşusu olan tempoyu yakalayacağız. Önder Apo'nun tarzı buydu: Yaratıcılık, yani yoktan var eden tarz, kazanımcı ve çekici, yani inşa edici üslup ve asla kesintiye uğramayan, süreklilik arz eden ve sürekli koşan bir tempo! İşte bunu yakalayan, bu temelde görev ve sorumlulukların üzerine yürüyen devrimcilik kesinlikle kazanır. Bunu iyi bilmemiz gerekiyor.

Bu temelde Önderlik gerçeğini daha doğru ve yeterli özümsemeliyiz. Şehitler gerçeğimizden yeterince ders çıkartmalıyız. Gerçekten de Kemal Pir çizgisi dedi Önder Apo, "Fikir-zikir-eylem birliği" çizgisi dedi. İşte Sara akışkanlığı diyoruz. Yani bütün zorluklara rağmen durmayan, kesintiye uğramayan tarz. Zeki Şengali yoldaşın azmi, coşkusu, ısrarı, en zor koşullarda bile mutlaka bir şeyler yaratılacağına dair inanç ve çabası bize yol göstermelidir. Yüzlerce, binlerce şehit yoldaşımız var ki, bu tarzın, üslubun, temponun yüksek düzeyde anlayanı ve uygulayanı olmaya çalıştılar. Yapabildikleri oranda başarıyı yarattılar. Bundan uzak kaldığımız yerde de zayıf kaldık, zorluk yaşadık, kazanamadık ya da kazanılanı bile kaybettiren sonuçların ortaya çıkmasına yol açtık. Bu nedenle dar, tutucu, geri çekici tarz, hep tekrarlayan, var olanı aşamayan tarz, doğru değildir. Yine iten, kaçırtan üslup doğru değildir. Bunlar bir şeyi kazandırmadığı gibi, kazanılmış olanı da kaybetmemizi getiriyor. Yine sürekliye kopuk kopuk yaklaşan, dönemsel adımlar atan, bazen canlanıp bir şeyler yaparken, bazen duran, geri çeken, kopan duruşlar da doğru değildir. Tabii kaplumbağa yürüyüşü hiç doğru değildir. Önder Apo'nun ifade ettiği gibi, süreçleri iç içe ele alan, fikir-zikir-eylem birliğine ulaşan ve bunu asla kopukluğa yer vermeyen maraton koşusuyla sürdüren devrimciler olmalıyız. Tabii tarzımızı, üslubumuzu, tempomuzu geliştirmek, yeterli kılmak için her arkadaş daha fazla yoğunlaşmalı, daha çok çaba harcamalı, daha fazla mücadele etmeli, dolayısıyla daha çok eleştirel-özeleştirel yaklaşmalıdır.

Önderlik kendi çıkışını ve yürüyüşünü "Tarihe karşı bir özeleştiri" olarak değerlendirdi

Özeleştiri çok önemlidir; bizim gerçeklere ulaşmamızın, özgürlük bilinci kazanmamızın, Önderliği anlamamızın, nerede ve ne zaman, ne yapmamız ve nasıl yapmamız gerektiğini doğru bir biçimde tespit etmemizin yolu, özeleştiridir. Unutmayalım ki, Önderlik kendi çıkışını ve yürüyüşünü "Tarihe karşı bir özeleştiri" olarak değerlendirdi. Büyük Zindan Direnişi büyük bir özeleştiri direnişiydi ki, Hayri Yoldaşın "Mezar taşıma borçlu yazılsın" sözüyle en derin anlamına ulaştı. Tarihi gerilla atılımımız, bütün gerilla pratiklerinin hepsi özeleştiriyle başarıya ulaştı. Nerede hata ve eksikliklerimizi doğru özeleştirel bir yaklaşımla ele alıp onları aşma iradesine ulaştıksa, işte orada başarılı pratik ve eylemler geliştirdik. Böyle olamayan, dar-yüzeysel yaklaşan, kendini esas alan, bireyci, kendine sevdalı, tutucu, tekrarlayıcı tutumlar, anlayışlar ve davranışlarsa bizi her zaman geri çekti. İmkân ve fırsatları görmemizi ve değerlendirmemizi engelledi. Bizi pratikte başarısız kıldı. O halde bizi pratikte başarısız kılan nedenleri ve etkenleri daha iyi görmeliyiz. Daha ciddi ve çok yönlü ele almalıyız. Başarının, zaferin sırrını daha iyi ve derinlikli anlamalıyız. Bizi başarıya götüren tarzı, üslubu, tempoyu, yol-yöntemi pratik alanlarda mutlaka bulmalı ve başarmalıyız.

Çok açık ki, böyle bir tutumla pratiğe yürüyen herkes kazanır. Böyle bir pratik yürüyüş her yerde başarı elde eder, zafere ulaşır. Buna sonuna kadar inanmalıyız. Bu dönem gerçekten de öncülük dönemi, yiğitlik dönemi, kahramanlık dönemidir. Düşman bu kadar saldırdığına göre, var ve özgür olmak bu düşman saldırılarını kırmaktan geçiyor ki, söz konusu saldırıları kırmayı da en çok sağlayacak, gerçekleştirecek olan kuşkusuz öncülüktür, öncü yürüyüştür, öncünün durumu ve tutumudur. Öncü ne kadar doğru anlar, başarıyla iş yapar, kararlı yürürse, toplumu da o kadar etkiler, o kadar çok mücadeleye çeker ve büyük mücadelelerin ve kazanımların yaratıcısı olur. Bu gerçeği bilmemiz, bu bakımdan da başkasında bekleyen olma durumundan kendimizi tüm yönleriyle çıkartmamız gerekir. Başka yoldaşlardan, komitelerden bekleyen değil, kendimiz yapan olmalıyız. Toplumdan bekleyen değil, topluma yaptıran hale gelmeliyiz. Bu da doğru, yeterli, etkili öncülükle olur.

Değerli Yoldaşlar,

Öncünün çok önemli rol oynaması gereken bir dönemden geçiyoruz. Ama bu şu anlama gelmiyor ki, her işi öncü yapar, öncü üstlenir. Hayır. Toplumu böyle bir topyekûn faşist–soykırımcı saldırıya karşı eğitip örgütleyen, direnişe çeken, öncü olur. Öncü görevlerini yerine getirdikçe tüm toplum bilinçlenir, harekete geçer, düşmanın karşısına çıkar ve büyük direnişler, büyük zaferler böyle ortaya çıkar. Önümüzdeki sürecin böyle bir zafer süreci olmasının imkânları, fırsatları her zamankinden daha fazla vardır.

Pratiğe yönelirken, kuşkusuz zihniyet devrimimizi ve irademizi sürekli güçlü kılacağız, ama bütün bunların somutlaştığı yerin de tarz, üslup ve tempo olduğunu iyi bileceğiz. Bu anlamda Apocu tarz, üslup ve tempoyu yakalamak ve pratikleştirmek için kendimizi 24 saat particilik, 24 saat gerillacılık temelinde sürekli eğiteceğiz. Sürekli eleştiri-özeleştiri düzeyinde tutacağız. Sürekli ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini, sınıf ve cins mücadelesini kendi içimizde ve parti ortamında geliştireceğiz.

Faşist-soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyaset gerçekten çok fazla teşhir oldu. Ailelerden medet umacak hale geldi. Tayyip Erdoğan, Süleyman Soylu kabadayılığı tuzla-buz oldu, bütün karizmaları çizildi. Dikkat edelim, gidip anaların önünde ağlayacak kadar, zavallı hale geldiler. Bunu Önderlik, gerilla, kadın, gençlik, halk direnişimiz ortaya çıkarttı. Bundan daha önemli ve ileri bir gelişme olamaz. Dikkat edelim, çöküş sürecindedirler. Evet, çok yönlü planlar yapıyorlar, ama yirmi yıl öncesindeki gibi bir değiller. Amaçları farklılaşmıştır, aralarındaki çelişki büyüktür. Kabadayıca "yok edeceğiz" diyorlar, ama HDP önüne birkaç aileyi getirip onlara dayanarak PKK'yi geriletme arayışına düşecek kadar zayıf hale geldiler, çeşitli çevrelerden medet umar duruma düştüler.

O halde gerçekten de yürüttüğümüz mücadeleyle işin son raunduna geldik gibi. AKP-MHP faşizmini çökertmek öyle çok ileri-uzak bir sürecin işi değildir. Çöküş sürecini yaşıyor, aslında çökmüş. 23 Haziran seçimi o çöküşün en önemli belgesiydi. Çökmüşü kaldırıp atacak bir irade, örgütlü güç ve mücadele ortaya çıkmadı. Kaldırıp atacak bütünlüklü bir iradeye ihtiyaç var. İşte o gösterilirse, AKP-MHP faşizmi kesinlikle yok olacaktır. AKP-MHP iktidarının çöküşü ise, Türkiye sisteminde köklü değişiklikler ortaya çıkartacaktır. Artık bir iktidarı düşürüp benzer bir iktidarı getirme şansları da yoktur. Sistem öyle kendini değiştirebilme gücünü gösterecek durumda değildir. O halde ne olacak? Belli ki alt-üst olacaktır. Türkiye'de büyük demokratik değişimler, devrimler olacaktır. Türkiye'nin demokratik devrimi de bütün Ortadoğu'nun devrimi, o da insanlığın özgürlük yürüyüşünün büyük bir hamle yapması olacaktır.

İşte bütün bunların fırsatı ve şansı elimizdedir. Hepsinin anahtarı Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Devrimi'nin zaferindedir. Bu temelde faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyete öldürücü darbe vurmaktadır. Biz, işte bu gerçekleri çok iyi görüyoruz. Bunun bilinciyle gördük, böyle bir darbeyi nerelerde ve nasıl vuracağımızın bilincini ve iradesini iyi geliştirdik. Pratikte bunu başarıyla yapmanın sözünü verip andını içtik. Pratiğe de bu esas üzerinde yürüyoruz. Demek ki görev ve sorumluluk yüklenmek, büyük devrimci hamleler geliştirerek zaferi yaratma sorumluluğunu üstlenmek oluyor. Bu da pratiğe yürümek, kesinlikle zafere kilitlenmek, zaferi yaratmak oluyor. Bu bir büyük zafer iradesinin, bilincin, kararlılığının ortaya çıkması ve zafer hamlesinin geliştirilmesi anlamına geliyor.

İnanıyoruz ki tüm yoldaşlar bu bilinçle hareket edecekler, kendilerini bu temelde zafere kilitleyecekler. Başarıdan, zaferden başka bir duruşu, pratiği kesinlikle kabul etmeyecekler. Nereye giderlerse gitsinler, hangi görev ve sorumlulukları üstlenirlerse üstlensinler oldukları yerde, üstlendikleri görevde mutlaka başarıyı, zaferi esas alacaklar ve sürecin mutlak başaran devrimcisi, militanı olmayı gerçekleştirecekler. Kendi alanlarında başarıyı yaratacaklar, bütün Parti'nin ve devrimin başarısının, zaferinin yaratıcısı, öncüsü olacaklar. Buna yürekten inanıyoruz. Bu inançla 2019 pratik göreve yürüyen tüm yoldaşlara üstün başarılar diliyoruz!

-Kahrolsun faşist, sömürgeci-soykırımcı diktatörlük!
-Yaşasın özgürlük ve demokrasi mücadelemiz!
-Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!
-Bijî Rêber Apo!

26 Eylül 2019

9 Ekim Uluslararası Komplosu'nun amacı Kürt soykırımını tamamlamaktı

Duran Kalkan

Hareket ve halk olarak daha güçlü mücadele edeceğiz, her alanda daha çok yaratıcı olacağız, daha fazla birlik-bütünlük sağlayacağız, daha çok dost edineceğiz. Her alanda daha fazla ilişki-ittifak kuracağız. Özgürlük Mücadelesini yürütmek isteyen herkese değer vereceğiz, anlam vereceğiz. Elimizdeki gücü onlarla paylaşacağız ve bu temelde daha güçlü mücadele edip, savaşıp daha büyük kazanacağız. Bunu hiç kimse engelleyemeyecek, bunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Hiçbir düşman saldırısı, tekniği, oyunu, hilesi, kararı, gücü engelleyemeyecek. Tersine özgürlük yürüyüşümüz her zamankinden daha büyük bir coşkuyla, heyecanla, katılımla sürecek, bu temelde daha büyük kazanacağız.

Önderlik, 1 Eylül 1998'den başlamak üzere üçüncü tek yanlı ateşkes sürecini başlattı. Komplocu güçler ateşkes çift taraflı olmazsa PKK'nin ateşkes yapmayacağını fark etmişlerdi, öyle bir görüntü verdiler. Bu plan ise tamamen özel savaş merkezinden, NATO'dan, ABD'den, Uluslararası Komployu planlayan güçlerden çıktı. Çift taraflı olacak diye 1 Eylül'de ateşkese gidildi.

Ardından ABD dışişleri bakanlığı denetiminde ortak toplantılar yaptılar. Amerika'nın dışişleri bakanı "PKK'nin terör örgütü olduğunu, Başûrê Kurdistan'ı derhal terk etmesi gerektiğini kararını aldıklarını" söyledi. Böylece komplonun düğmesine basılmış oldu.

17 Eylül 1998'de ABD başkanlığı tarafından onaylanmış olan komplo planı yürürlüğe kondu. Bunu Bill Clinton'un danışmanı açıkça "Planı biz hazırladık, başkana biz imzalattık" dedi. Uluslararası Komployu o süreçte ABD başkanı olan Bill Clinton yönetti, plan oradan hazırlandı ve "Apo'yu derhal ülkenizden çıkarın" diye Hafız Esad tehdit edildi. Türkiye'ye de buna paralel olarak, Suriye'yi tehdit etmesi gerektiği söylendi. Bunun üzerine Kara Kuvvetleri komutanı Hatay'a gitti ve Suriye'yi oradan tehdit etti. Yine Demirel 1 Ekim'de meclis açılışında "Tanklarımız hazır, bir günde Şam'da çıkacağız" diye tehditte bulundu.

Öbür taraftan Hafız Esad üzerinde Ortadoğu'da etkisi olan tek kişi, Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'ti, ABD yönetimi aynı zamanda Mübarek'i devreye koydu. Hüsnü Mübarek, Türkiye'ye gitti ve güya onların görüşünü aldı. Sonra da Hafız Esad'a giderek "Çok tehlikelidir, girecekler, bu sefer eskisi gibi değil, iş ciddidir" diyerek korkuttu. Arkadan da pazarlıklar yapılmaya devam edildi. Daha sonra da Adana Anlaşmasını yaptılar. Artık birbirine neler vadettiler bu tam olarak bilinmeyebilir ama Türkiye'nin vereceği tavizleri iletti, bunlar karşılığında Hafız Esad'ı korkuttu ve ikna etti. O zamana kadar bütün baskılara Hafız Esad göğüs germişti. Bu sefer Hüsnü Mübarek'in girişimleri olunca ürktü ve korktu. Artık daha fazla öyle gidemeyeceğini de anladı. Onun üzerine Önderliğin Suriye'den çıkartılmasına karar verildi.

Hüsnü Mübarek'in bu anlamda etkisi vardı. Mübarek dışında hiç kimse Hafız Esad'ı böyle bir karara götüremezdi. Mısır cumhurbaşkanını biraz kendine yakın görüyordu. Suriye'nin çıkarlarını düşünen güç olduğunu değerlendiriyordu. Hafız Esad üzerinde etkili olacak birinci kişi Hüsnü Mübarek'ti, ABD de hem onu hem de Türkiye'yi kullandı.

Bunların sonucunda Önderliğin Suriye'den çıkartılmasının kararını aldırttı. Öyle bir konuma ulaştı. Bunun ötesinde özel savaş karargahları, MİT-CIA karargahlarının 20 yıldan fazla bu durumu tartıştıklarını biliyoruz. 93'ten sonra ise NATO, Avrupa devletleri, Önder Apo üzerinde özel incelemeler yürütüyorlardı. Güya görüşmeye geliyorlardı, kimisi dost olmaya çalışıyor, bir yöntem uydurup Önderliğe ulaşma, görme, tanıma, inceleme çabası içerisine giriyorlardı. Aslında PKK gerçeğini, onun içinde Önderlik gerçeğini anlamaya dönük bir çabaydı.

Böylece çok uzun bir araştırma-inceleme yaptılar. Aynı zamanda durmadılar, bir saldırı yöntemi de yürüttüler. O saldırı örgütü, gerillayı, halkı hedefleyen saldırıydı. Propagandayla, baskı ve terörle, tutuklamalarla, imhalarla, gerillayı ezmeye, örgütü dağıtmaya çalıştılar, halkı korkutup biraz da besleyerek partiden, Önderlikten uzaklaştırmaya çalıştılar. Var olan örgütlü yapıyı saldırılarla zayıflatarak PKK'yi tasfiye etmeyi gerçekleştirmek istediler. Ama hiçbirisi başarılı olamadı. Tersine PKK büyüdü, kitleler daha çok PKK'ye katıldı. Gerilla büyüdü, daha fazla mücadele eder hale geldi, PKK daha çok sağlamlaştı. O yöntemler başarısız kaldı.

Neden başarısız oluyor diye hep değerlendirdiler. Gördüler ki, Önderliğin çalışma tarzı, kendilerinin izlediği tüm yöntemleri devrimin lehine çeviriyor. Baskılar, işkenceler, katliamlar, hareketi zayıflatan değil, tam tersine Önder Apo'nun çalışmaları sonucunda halkı daha çok aydınlatan ve mücadeleye katan bir duruma getiriliyor.

Kürt'ün varlık ve özgürlük mücadelesi kapitalist sisteme karşı bir mücadeledir

Uluslararası Komplo planlamasında şöyle bir strateji ortaya çıktı: Önder Apo'nun imhasına dayanarak PKK'yi tasfiye etmek, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt soykırımını tamamlamak. O halde Kürt soykırımını tamamlamak amacıyla planlanan Uluslararası Komplo ile PKK'yi tasfiye etmeyi, PKK'yi tasfiye edebilmek için de Önder Apo'yu imha etmeyi hedefleyen bir saldırı haline geldi. Bu temelde planlandı, örgütlendi ve yürütüldü.

Peki, böyle bir saldırıyı kim planladı, örgütledi ve yürüttü? Kuşkusuz Kürdistan'a sömürgeci-soykırımcı sistemi dayatan ve bu sistemi ayakta tutan güçler yürüttüler. Aslında böyle bir sistemi var etme ve yürütmede kimin ne kadar rolü, etkinliği ve çıkarı varsa her kes uluslararası komplo saldırısında o oranda yer aldı ve işlev gördüler. Buradan baktığımızda Kürdistan'ı bölüp parçalayan mevcut sömürgeci-soykırımcı sistemi ortaya çıkartan güç, küresel kapitalist hegemonyadır. Kapitalizmin küresel hegemonik bir güç haline gelmesi Kürdistan'ın parçalanması, yok sayılması ve yok edilmesi üzerinden gerçekleşmiştir. O halde Kürtler ve Kürdistan var olacaksa ve özgür olacaksa o zaman küresel kapitalist hegemonya ile çatışması gerekiyordu.

Kürt sorununu, kapitalizmin küresel hegemonik güç haline gelmesi yarattı. Küresel hegemonik bir güç haline gelen kapitalizm, Kürt sorununu ortaya çıkardı ve Kürt sorununu ayakta tutuyor, bu sorundan besleniyor, dolayısıyla Kürdistan'daki sömürgeciliği, soykırımı küresel kapitalist sistem yürütüyor. O halde Kürt'ün varlık ve özgürlük mücadelesi bu sisteme karşı bir mücadeledir.

O halde durum böyleyse Kürt soykırımını gerçekleştirmeyi amaçlayan, Uluslararası Komplo saldırısını kim yürüttü? Bu soykırımı ortaya çıkartan yürüten ondan beslenen güçtür. Bu kimdir? Küresel kapitalist hegemonyadır. O halde küresel kapitalist hegemonya içerisinde kim ne kadar yer alıyorsa, Uluslararası Komployu örgütleyip yürütmede de o güçler o kadar yer aldılar. Bu sistemin bir öncülüğü var. Komployu bunlar planlayıp uygulamaya koydular.

Bu öncülük kimdir? İkinci Dünya Savaşı öncesi İngiltere'ydi. Birinci Dünya Savaşı aslında Almanya ve İngiltere arasında kimin öncü olacağı savaşıydı. Almanya yenildi, İngiltere zafer kazandı. İkinci Dünya Savaşında bir kere daha Almanya'yı yendiler, ama bu sefer İngiltere'nin bu işi yapamayacağı ortaya çıktı, geriye düştü. Bu liderliği Amerika devraldı. Ama siyasi sistemini yaratan İngiliz siyasetidir, dayandığı güç ise sermayedir. Sermayenin sahibi olan temel güçte ise Yahudilerdir. O halde küresel kapitalizmin böyle bir karmaşık hali var. İsrail'e dayalı bir yanı var. İngiltere'ye dayalı bir yanı var. Amerika'ya dayalı bir yanı var. Yahudiler bunun sermayeci yanını oluşturuyorlar. İngilizler siyaset yanını oluşturuyorlar. Amerikalılar da askeri-pratik uygulama yanını oluşturuyorlar. Küresel kapitalist sistemin böyle bir üçlü sacayağı vardır. Öncülük tek gözükmüyor, İngiliz siyaseti hala etkilidir, neredeyse yönlendirici düzeydedir. Yahudi sermayesi, küresel sermayenin belirleyen gücü ve kendisini İsrail'in çıkarlarıyla siyasette somutlaştırıyor. Amerika ise askeri-pratik gücü elinde tutuyor, uygulayıcı güç konumundadır. Dolayısıyla kendisini dünyanın jandarması sayıyor. Küresel kapitalizmin bekçisi, jandarması gibidir, uygulayıcı gücüdür. Böyle bir öncülükle yürüyor. Bunların kendi aralarında bir ilişkileri, ittifakları var, kısaca ortak bir çalışma sistemleri vardır. Birbirlerini gözetiyorlar, sistem böyle oluşmuştur. Özellikle İkinci Dünya Savaşından sonra bu çok daha işleyen bir düzene kavuşmuş durumdadır.

Uluslararası Komployu da bunlar örgütleyip kararlaştırıp, planlayıp, yürüttüler. İngiliz siyaseti, İsrail siyaseti, Amerika siyaseti birleşti, böyle bir saldırı yürütmeye ortak karar verdiler. Planlama yaptılar, uygulayan güç Amerika oldu. Nasıl ki, 12 Eylül askeri darbesinden sonra PKK'ye dönük 80'ler ortasında planlanan saldırıyı bütün Avrupa, Amerika birlikte planladılar, Almanya üzerinden yürüttülerse bu sefer de Amerika üzerinden yürüttüler. O zaman işleri yürüten NATO'ydu. Askeri boyut öndeydi. NATO'nun Türkiye masası Almanya'daydı, sorumlu Almanya'ydı. Bu sefer sadece sistemin NATO boyutu değil, askeri yanı değil, sistemin tümü Önderliğe ve PKK'ye karşı mücadele yürütür düzeye geldi. O halde sistem liderliği bu işi üzerine aldı, planladı ve uyguladı. Komplo planlaması böyle olmuştur. Bu üç gücün planı temelinde kararlaştı ve Amerika başkanlığı yönetimi tarafından da uygulandı.

Uluslararası Komplo çerçevesinde tarih bilincimiz yüksek olmalıdır

Bu anlamda Kürt sorununun sorumluları, suçluları kimlerdir, bunu iyi bilmeliyiz. Hangi politikalar, hangi çıkar çatışmaları, hangi şoven, ırkçı zihniyet ve siyasetler böyle bir sorunun ortaya çıkmasına yol açtı? Kim bu işte ne kadar sorumlu ve suçludur? Sorun nasıl bir sorundur? Bunları iyi bilmeliyiz. Bir insan böyle bir bilince ulaştığı oranda çözüm geliştirir, çare olur, güç yaratır. Bunların bilincine varmayan, celladından medet bekleyen zavallı duruma düşer. Çoğunlukla Kürt sorununun çözümü mücadelesinde yaşadığımız benzer durum oluyor. O nedenle önümüze konmuş TC, Irak, Suriye, İran devletleri ve sanıyoruz ki sorunu yaratanlar sadece bunlardır. Sadece bunlar değildir. Biraz tarihi geçmişe yöneldiğimizde görüyoruz ki öyle değildir.

Şöyle de değildir: TC bir hiçtir, İran-Irak devletleri bir hiçtirler, her şeyi yapan İngiltere ile Amerika'dır, şeklinde de değildir. Herkes bu sorunun içerisindedir, çünkü bir sistemdir. Uluslararası Komplo yirmi bir yıl önce Önderliğe yöneltilip yürütülürken bunu net olarak gördük. ABD'nin Dışişleri Bakanı, en çok desteği İsrail ve İngiltere'den alarak yönetti. Ama kimden istekte bulunduysa hemen destek verdiler. Rusya, Yunanistan, Fransa, Almanya hemen destek verdi. Almanya'nın Önderliğe ilişkin tutuklama kararı vardı. Ulaştığı an hemen tutuklayıp Almanya'ya götürüp yargılaması gerekiyordu. Almanya'nın ilk işi o kararı kaldırmak oldu. Bir de Önderliğe sınırlarını kapattı, çünkü yargılamak için alsaydı, Amerika'nın yönettiği Uluslararası Komplo bozulacaktı. Amerika, Önderliği TC'ye vererek, yok etmek istiyordu. Yaklaşımı, kararı, amacı öyleydi. İtalya yönetiminin "Kürt Konferansı düzenleyelim" talebini en önce Fransa ve Almanya reddettiler. D'Alema yönetimini yapayalnız bıraktılar. Ondan sonra da 15 Şubat Komplosunu ortaya çıkardılar.

Uluslararası Komplo başta Önder Apo'nun imhasını hedefliyordu

Uluslararası komplonun amaçlarına değinirsek kısaca şunlar belirtilebilir:

Birincisi; Komplocu yöntemlerle Önder Apo'yu kim vurduya getirerek, gerçekleştirmeyi öngören dönem 9 Ekim 1998'den başlıyor, 15 Şubat 1999'a kadar devam ediyor. Önder Apo'ya uluslararası alanda yer bırakmayıp etkisiz kılma temelinde kim vurduya getirerek, Önder Apo'nun imhası ve bu temelde PKK'nin tasfiyesini komplocu yöntemlerle amaca ulaşmayı öngören dönemdir.

İkincisi; birincisini başaramayınca 15 Şubat'tan itibaren idam ile imhayı gerçekleştirmeyi öngörüyorlar. Böylelikle komplocu güçler yöntem değiştiriyor. İmha; idamla öngörülüyor. Komplo, 15 Şubat komplosu halini alıyor. Bu da 15 Şubat 1999'dan 11 Ocak 2000'e kadar olan süreci kapsıyor. Ecevit hükümeti idam kararını meclise göndermeyip başbakanlıkta tutacağını, yani pratik uygulamayı durduracakları kararını açıkladı. Böylece idamla imha da boşa çıkartılmış oldu.

Üçüncüsü; Önder Apo'nun "Çürütme Politikası" dediği, "İmralı mücadele süreci" olarak da tanımladığımız süreç başladı. Fiziki olarak Önderlik imha edilemeyince İmralı işkence sistemine dayanılarak, ideolojik-politik çizgi olarak imha edilmesi, buna dayalı olarak PKK'nin tasfiyesinin gerçekleştirilmesi öngörüldü. İmralı sistemi buna göre ayarlandı, buna göre yaratıldı. Bunu gerçekleştirmesi için Ecevit'in, Mesut Yılmaz ve Devlet Bahçeli ile kurduğu koalisyon hükümetine görev verildi. Zamana yayarak, kendisini yenilemesini engelleyerek, yeni düşünce oluşturmasını, komploya karşı stratejik-taktik planlamalar geliştirip, mücadele etmesini engelleyerek örgütün dağılması, parçalanması ve bu temelde Önder Apo'nun örgütsüz kılınarak, yenilgiye uğratılması esas alındı. 11 Ocak 2000'den 3 Kasım 2002'ye kadar geçen süreçte, bu da başarılamadı.

Dördüncü dönem olarak; AKP'nin dinci politikaları çerçevesinde benzer sonuç alınmak istendi. Bülent Ecevit'in Avrupa eksenli sosyal demokrat çizgisi, Önder Apo'nun ideolojik-politik düşünsel yenilgisini getiremeyince, bu sefer de Tayyip Erdoğan'ın dinci milliyetçi çizgisiyle bu yapılmak istendi. "İslam ümmeti" kavramına dayanılarak, Kürt toplumunun Müslüman olmasından faydalanılarak, halkın Önderlikten kopmasını, bu biçimde örgütün dağılmasını, içten provokatif tasfiyeci dayatmalarla da parçalanıp eritilmesini, Önderliğin bu temelde ideolojik-politik yenilgiye uğratılmasını hedefledi. Bu da 3 Kasım 2002'den 23 Ağustos 2005'e kadar sürdü. En son 23 Ağustos 2005 tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısı, yeniden PKK'ye karşı, topyekûn özel savaş konseptini uygulamaya koydu.

Tıpkı 91'de Doğan Güreş kontra yönetiminin uyguladığı konsepti yenileyerek, yeniden uygulamaya koydu. 23 Ağustos milli güvenlik toplantısında böyle bir topyekûn özel savaş kararı alındı. Bu güne kadar da bu konsept yürürlüktedir.

23 Ağustos 2005'ten bu yana aslında aynı konsept devam ediyor. AKP hükümeti biraz buna karşı çıkar gibi oldu, sonra uzlaştılar. Şimdi ise tümden bütünleşmiş durumdalar. Aslında şimdiye kadar topyekûn özel savaş konsepti temelinde Tayyip Erdoğan yönetimi Kürdistan'da özel savaşı alabildiğine tüm boyutlarıyla derinleştirerek uyguladı ve hala da uygulama çabasındadır. Tutumunu net ortaya koydu, "Ben var oldukça İmralı ortadan kalkmaz" dedi. Şimdi askeri boyutu öne çıkartmış olarak sürdürüyor. Bu geçen süreç içerisinde topyekûn özel savaş konsepti temelinde birçok taktik plan ortaya çıktı, çok değişik taktik aşamalar oldu. Bazen ekonomik boyut, bazen psikolojik boyut, bazen diplomatik boyut, bazen askeri boyut öne çıktı. Bazen hepsi birden uygulandı. Topyekûn özel savaş konseptinin tüm boyutları birlikte uygulandı. Böyle farklı boyutların öne çıktığı ya da geriye düştüğü uygulama süreçleri bu süreç içerisinde yaşandı, yaşanıyor.

Uluslararası Komplo'nun saldırdığı, Hareket ve halk olarak, Uluslararası Komplo'ya karşı bizimde mücadele ettiğimiz dönemdir. Bu o kadar çok somut ki, birisi yok etmek istiyor, sen de var olmak için direniyorsun. Aradaki bütün şeyler ortadan kalkmıştır. Bundan daha somut ve açık ne olabilir. Hiçbir yerinde karışıklık yoktur. Bu kadar açık ve nettir.

O halde komploya karşı mücadeleyi ele alır değerlendirirken, iki şeye dikkat etmek lazım. ***Birincisi;*** komplonun amaç ve yöntemleri bakımından kendisini tekrar tekrar planlama dönemleridir. Komplo ne yapmak istiyor, nasıl yapmak istiyor? Bunları görmezsen komploya karşı, doğru mücadeleyi bulamazsın. Düz, sığ, tek yanlı bir yaklaşım içinde kalırsın o da ne doğru mücadele etmeyi gündeme getirir ne de yürütülen mücadeleyi doğru anlamlandırmayı ortaya çıkarır. Ne doğru ne yanlıştır çözülemez. Bu bakımdan komplocu güçlerin, komployu başarıya götürmek için dönem dönem uyguladıkları yöntemlere, bu temeldeki planlarına bakacağız, onu göreceğiz. Mücadele onlara karşı yürütüldü, bizde mücadeleyi anlarken bu gerçekleri görüp ona bakacağız. Doğru anlama bakımından bu önemlidir.

İkincisi; komploya karşı mücadeleyi Önderlik yürüttü. PKK'yi Önderlik kurdu, bu güne kadar PKK'nin gelişimindeki bütün dönemeçleri Önderlik belirledi. İdeolojik-politik çizgiyi Önderlik oluşturdu. Stratejik ve taktik süreçlerin belirlenmesinde Önderlik belirleyici oldu. Uluslararası komplo her zamankinden fazla olarak, doğrudan Önderliği imha etmek istedi, dolayısıyla Uluslararası Komploya karşı her zamankinden fazla mücadeleyi doğrudan Önderlik yürüttü.

sembolü ve iradesi de Önder Apo'dur. Halk mücadelesinde, parti, gerilla mücadelesinde, kadın-gençlik mücadelesinde somutlaşan irade Önder Apo gerçekliğidir.

Mücadele bu karşılıklı zihniyetler ve siyasetler veya iradeler arasında yaşanıyor. Varlık ve özgürlük iradesini bu geçen 21 yıl içerisinde her zamankinden daha fazla pratik olarak da Önder Apo temsil ediyor.

Uluslararası komplo biçimindeki bu saldırı bundan önce, Partimizin 20. kuruluş yıldönümüne dayatıldı. Şimdi 41. yıldönümüne de benzer dayatmada bulunuluyor. Kürt soykırım sistemini yaratan ve yürüten güçler bu düzeyde planlı, örgütlü saldırıyla Kürt varlığını ve özgürlüğünü ve gelişen parti öncülüğümüzü yok etmek istiyorlar. Bu oldukça net ve açıktır. İnsanlık suçu işleyen sömürgeci-soykırımcı düşman hem suçlu hem güçlü olduğunu davranışlarıyla, saldırılarıyla bir kez daha gösteriyor. Para gücüne dayanarak, silah gücüne dayanarak, vahşiliğine, zalimliğine, katliamcılığına dayanarak bizi zayıflatmaya, ürkütmeye, korkutmaya, dolayısıyla özgür yaşam tutkumuzu ve irademizi zayıflatmaya çalışıyor. Bunun farkındayız. Daha fazla farkına ve bilincine ulaşmamız gerekiyor. Bir bütün Parti olarak, tüm yoldaşlar topluluğu olarak, tüm halk olarak, halklar olarak, devrimci demokratik güçler olarak bu gerçekliğin farkına daha çok varmalıyız. Geçen yirmi bir yılda yaşanan mücadeleden çıkardığımız derslerle bu yeni sürece yaklaşıp bu tür saldırganlıkları ilerlemeden yenilgiye uğratmayı mutlaka başarmalıyız. Aslında geçen yirmi bir yıl, zengin derslerle doludur, büyük bir öğretmenimiz oldu.

Bu mücadelenin yürütülme ve kazanma tarzı kesinlikle zorluklara karşı mücadele ederek, kazanma tarzı oluyor. Sıfırdan başlayarak kazanma tarzıdır. Kendi öz gücüne dayanarak yürütülen mücadeleyle kazanılan mücadele tarzıdır. Dolayısıyla burada kolay yok, hazır imkân yok, birilerinin yardımı, desteği yok, burada her şey devrimcinin, devrimci örgütün, halkın kendi öz gücüyle her şeyi sıfırdan başlayan bir yaratıcılıkla yürütme ve başarma durumu söz konusudur. Dolayısıyla zorluklar ve engellerin varlığı hem yeni değil hem de mücadele açısından geriletici değildir. Tersine mücadeleyi daha keskin, daha derin, daha boyutlu kılma özelliği taşıyor. Sorunlar her zaman bulunuyor. Bunlar eğitim sorunları, örgütlenme sorunlarıdır. Aslında gelişme ve yenilenme sorunları olarak ortaya çıkıyor. Eskiyen, geride kalan, aşılan yanları, hususları atma gücünü; kendini yenileme, yeni katılımlarla kendini büyütme gücünü PKK gösteriyor. Gelişme diyalektiği bu biçimde işliyor. Bu bakımdan sorunların olması engelleyicilikten çok daha fazla anlamaya, mücadelede derinleşmeye, daha çok yönlü keskin bir mücadele öncülüğü haline gelmeye götürüyor. Dolayısıyla geriletici, zayıflatıcı bir etken söz konusu değildir. Kırk yıllık mücadeleyle yarattığı büyük değerlere dayanarak Önder Apo'nun deyimiyle "Daha büyük gelişmeleri, esas büyük devrimleri ortaya çıkartacağı yeni bir sürece yürüyor." Şimdiye kadar olanlar

Önder Apo; "En büyük teknik insandır. Eğitim ve örgütlenmeyle darlığı ve yüzeyselliği kırılarak, insanın özgürleştirilmesi temelinde insan gerçeğini, atomun çekirdeğinin parçalanmasıyla ortaya çıkan enerjiden onlarca kat fazladır" dedi. Dolayısıyla en büyük güç, kendini doğru pratikleştirmesini bilen insanın gücüdür. Çünkü yerinde, zamanında doğru ve başarılı bir biçimde nelerin, nasıl yapılması gerektiğini ancak böylesi bir güç bilebilir. Bizim gerilla savaşımıza, özgürlük direnişimize yön veren ilke, mücadele, felsefemiz kesinlikle bu oluyor. Özgür insan gücünün her işi başarmaya kadir olduğu gerçeği oluyor. En büyük tekniğin insanın kendisi olduğu gerçeği oluyor.

Düz bir yaklaşımla komplocuların yaklaşımlarını ele alamayız

Komplonun 21 yıllık saldırı sürecini amaç ve yöntemleriyle kısaca böyle formüle edebiliriz. Çok formülasyon belki iyi değil ama anlayabilmek için ve anlatabilmek için buna mecburuz. Çok şematik olmamak kaydıyla formülasyonlar daha sistemli bakmayı somut sonuçlara ulaşmayı getirir.

Biz de komploya böyle bakmalıyız, o halde komplo bu aşamalardan geçtiyse, komploya karşı mücadele de bu planları boşa çıkartmak için bir mücadele oldu. Komploya karşı mücadeleye de bu açıdan bakacağız. Öyle hiç ayrıntılarını gözetmeyen, komplocuların amaç ve yöntemlerine bakmayan düz bir yaklaşımla komplocuların yaklaşımlarını ele alamayız. Öyle ele alırsak doğru sonuçlara ulaşamayız. Ne doğru ne yanlış tespit edemeyiz, karmakarışık olur. En çok net olan dönem Uluslararası Komploya karşı mücadelenin militanlığını yaptı. Tüm boyutlarıyla mücadelenin yürütülüşünü Önderlik belirledi, doğrularını Önderlik belirledi. Çünkü Önderliğe saldırıydı. O bakımdan komploya karşı mücadele sürecini anlamaya çalışırken, Önderlik duruşunu ve mücadelesini bilince çıkaracağız, göreceğiz, esas alacağız.

Önderliğin imhası üzerine kurulmuş bir saldırı ise, bileceğiz ki, komploya karşı mücadelenin öncüsü, pratik yürütücüsü, komployu boşa çıkartmada sonuç almada en büyük pay sahibi, komploya karşı mücadelenin doğru yöntemlerinin belirleyicisi de Önderliktir. Bu mücadele İmralı'da olur, bilmem Avrupa'da olur, nerede olursa olsun uluslararası komplocu güçlerle, Önderlik arasında yürümüştür, hala da öyle yürüyor. Komplo olduğu müddetçe öyle yürüyor. Çünkü komplo sömürgeci-soykırımcı sisteme dayanıyor. Kürt varlığını, özgürlüğünü yok etmek istiyor, Kürt varlığının ve özgürlüğünün Uluslararası komplonun nasıl geliştiğini, güçlü yanlarını, zayıf yanlarını, nereden, nasıl tutulursa başarısız kılınıp yenilgiye uğratılabileceğini hep değerlendirdik, görüp anlamaya çalıştık.

Sıfırdan başlayarak kazanma tarzı

PKK doğuş felsefesine, çizgisine uygun bir biçimde bir Önderlik ve şehitler hareketi olarak özgürlük pratiğinden sürekli dersler çıkartarak, Özgürlük Mücadelesini geliştirmek için var olan imkân ve fırsatları daha doğru tespit edip bu temelde önüne çıkan görev ve sorumlulukların gereğinin bedeli ne olursa olsun fedai çizgisinde yürüttüğü kahramanca mücadeleyle yerine getirmeyi esas alıyor.

Bu konuda zorlukları olabilir, sorunlar yaşayabilir, bazı zayıf tutumlarla karşılaşabilir. Fakat bu zorluklar, sorunlar her zaman vardır. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi kolay ortamlarda gelişmiyor.

gerçekten de bir hazırlıktı, temel atmaydı. Nelerle ne tür mücadeleler yürütüp gelişmeler sağlanabileceği konusunda bir hazırlık yapmaydı. Esas büyük değiştirici, dönüştürücü sonuçlar bundan sonraki mücadeleyle ortaya çıkacak.

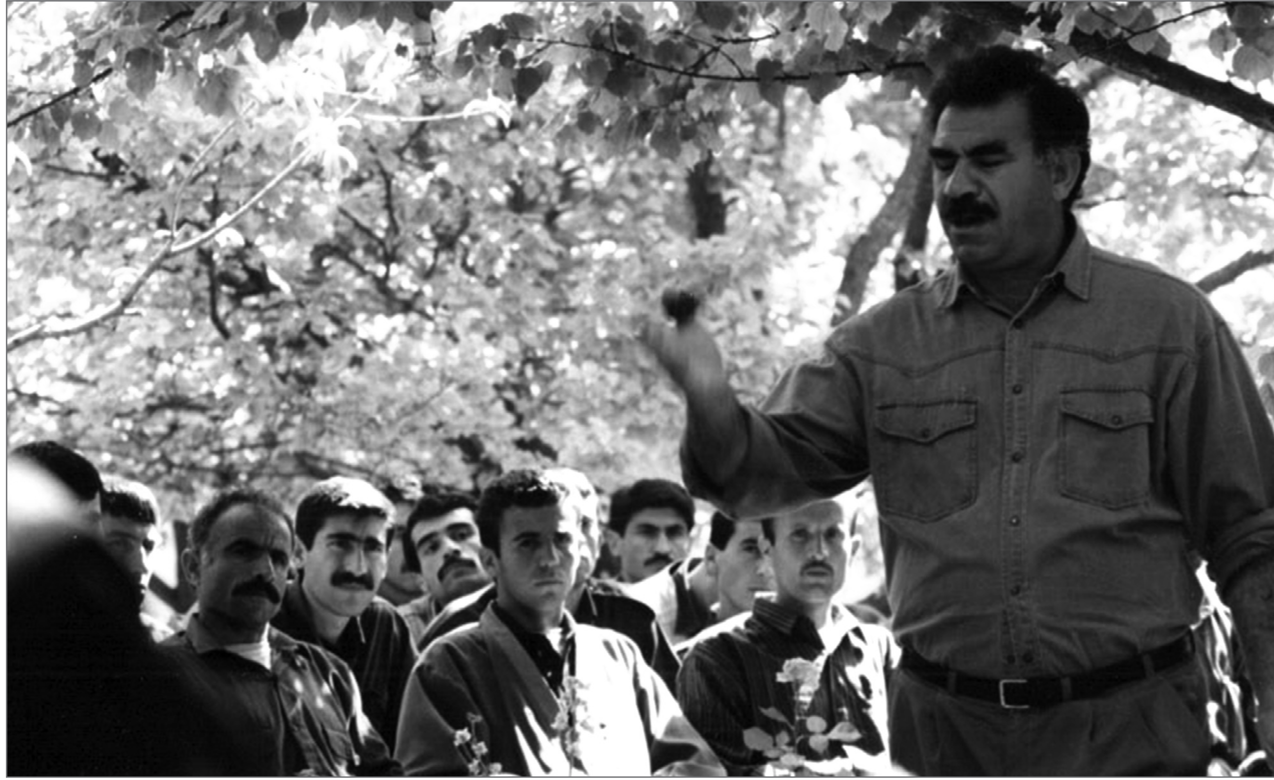
Ululararası Komploya karşı duruş

Uluslararası Komploya karşı durmadan, onu tanımadan, ona karşı mücadele etmeden Kürt yurtseveri olunamaz. Kürt siyaseti gelişemez. O bakımdan da Uluslararası Komplo ve komploya karşı mücadele çok önemli bir belirleyendir. Kürdistan'da kimin ne olduğunu anlamak istiyorsan Uluslararası Komplo ve komploya karşı mü-

cadeledeki konumuna ve duruşuna bakacaksın. Komplonun neresinde ve kompoloya karşı mücadelenin neresindedir? Bu sorulara bakacaksın ve herkesi tanıyacaksın. Başka türlü bakış olamaz. Bu sadece Kuzey Kürdistan ile sınırlı değil, tüm Kürdistan ve bütün Kürtleri ilgilendiren bir durumdur. Kimin ne kadar devrimci yurtsever, ülke ve halk gerçeğine bağlı ve gerçekten toplum için mücadele edip etmediğini anlamak istiyorsan Uluslararası Komplo ve kompoloya karşı mücadele karşısındaki tutumuna, duruşuna bakacaksın. Buradan çıkardığın sonuç yeterlidir ve sana doğruyu verir.

Komplo şu ya da bu kişiye değil, şu ya da bu örgüte değil, Önder Apo şahsında özgür Kürt'e, iradeli Kürde, kendi bağımsız düşüncesiyle Kürdistan da özgürce var olmak ve yaşamak isteyen Kürde karşıdır. Uluslararası Komplo Kürdistan'ın ve Kürt halkının özgürlüğünü isteyen, demokrasisini isteyen, özgür ve demokratik hale gelmesi için mücadele eden örgüte karşıdır. Kürt örgütlülüğüne karşıdır. Bu 'a' örgütü olur, 'b' örgütü olur, 'c' örgütü olur hiç değişmez. Bu, 'a' kişisi olur, 'b' kişisi olur değişmez. Bu anlamda sadece Önder Apo'yla PKK ile bir alakası yoktur. Kişisel düşmanlığı yoktur. Sadece onlara düşman olduğu için Uluslararası Komplo saldırısı gelişmemiştir. Onlara düşmanlığının, saldırısının tek nedeni vardır. Çünkü Kürt toplumu özgürlüğünü, bağımsızlığını, varlığını istiyor. Saldırı bunlaradır. Birinci Dünya Savaşının ortaya çıkardığı Kürt'ü yok sayan siyasete karşı olmaları, buna karşı aktif mücadele etmeleridir. Önder Apo'yu ve PKK'yi Uluslararası Komplonun bu biçimde hedefi haline getiren yegane etken budur. Bundan dolayı hedef haline geliyorlar. O halde her bir Kürt'ün ve Kürt örgütünün ne olup, olmadığı bu çizgiye vurularak, açığa çıkarılarak, netleştirilebilir.

Önder Apo çözümlemelerde özgür insan gücünün her işi başarmaya kadir olduğunu gösterdi. İlk defa bu dünyada gerçekten de kendini yenileyen, yeniden şekillendiren ve bu temelde güçlendiren, eleştiri-özeleştiriyi ortaya çıkartıp uygulayan bir hareket olduk. Bu da insanlık tarihinde, bu düzeyde ilk defa geliştirilmiş oluyor. Önder Apo'nun dehasının, tarzının büyük bir gücü burada ortaya çıkıyor. Önderlik çözümleyiciliği düzeyinde olmasa bile en azından pratik mücadelenin gerekleri ve ihtiyaçlarını üretecek düzeyde, bu temelde kendimizi yenileyip yeniden yaratmayı ve her türlü düşmanı yenecek mücadele gücünü kendimizde ortaya çıkartmayı sağlayacak, bir eleştiri-özeleştiri mekanizma sistemini uyguluyoruz.

Önderlik, tarzıyla Komplonun amaçlarını boşa çıkardı

Birinci dönemde tarzıyla, tutumlarıyla büyük oranda komployu Önderlik boşa çıkardı. Etkili olduğu dönemler de oldu. Bunları Önderlik de değerlendirdi. Biz de tartışıyoruz, önümüzdeki süreçte de çok daha fazla tartışılacak, fakat esas olarak, eğer komplocu güçlerin kim vurduya getirme yöntemiyle imha planı boşa çıktıysa bunu sağlayan Önderlik oldu, Önderlik tarzı ve tutumu oldu. Önderliğe güç veren halk mücadelesi oldu. "Güneşimizi Karartamazsınız" temelindeki fedai direnişler oldu. Bir de kitle duyarlılığı oldu. Önderlik çağrı yaptıkça dört parça Kürdistan'da yurtdışında, Avrupa'da kitle duyarlılığı gelişti.

Uluslararası Komploya karşı direnişin çizgisi de Güneşimizi Karartamazsınız Direnişidir. Öyle gelip geçen bir direniş değildir. Sadece laf olsun diye ya da belli dönemini ifade etmek için "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı söylenmiyor. O her zaman geçerli olan, komplo karşısında devrimci yurtsever duruşu temsil eden, komploya karşı onu yenecek mücadelenin ölçü ve özelliklerini veren bir direniştir. O halde nasıl ki, gerillanın eylem çizgisini, fedai militan çizgiyi 14 Temmuz Zindan Direnişçiliği ortaya koyduysa, ikinci dönemin, Uluslararası Komploya karşı mücadelenin fedai direniş çizgisini de "Güneşimizi Karartamazsınız" eylemliliği ortaya koydu.

Komplo gerçeğini, komployu yürüten gerçekliği daha iyi gördük ve görüyoruz. Bu, Kürt sorunu demektir. Kürt sorunu nedir? Kimler yarattı, kimler yürütüyor? Bu işin içerisinde kimler ne kadar var? Hepsini komplo somutunda net gördük. O halde bunları bilelim ve böyle bilinçlenelim. Eğer sorunu çözme mücadelesi yürüteceksek, bütün bunlardan ders çıkartmamız lazım. Bakıp böyleymiş diyerek ondan sonra mücadeleye yönelirken, bunları unutmak olmaz. Bir defa yok olmamak için, bu saldırıdan kendini koruyabilmek için bunu iyi bileceksin. İki; onu geriletmek istiyorsan ona karşı doğru mücadele yöntemi geliştireceksen onu bileceksin, yoksa geliştiremezsin. Ne gerileticì mücadele ortaya çıkartabilirsin ne onun saldırısı karşısında kendini savunur durumda olabilirsin, koruyabilirsin.

Komplo süreci içerisinde de bu gerçeklik çok daha net olarak ortaya çıktı. Önderlik komployu nasıl önledi? Bir Önderlik tarzıdır. Girişkenliği, cesareti görmek lazım. 1973'te var olan örgütler kendi kendilerini neredeyse dağıtırlarken, herkes kendi örgütlerinden kaçarken, önderlikler katledilirken, Önderlik; "Bu böyle olmaz" diyerek, öyle bir sorumlulukla örgüt kurmaya yönelen zihniyet, siyaset, onun içerdiği girişkenlik, cesaret gibi Yunanistan'a gittiğinde "Bizi almadılar, tekrar geldiğimiz yere dönelim" demiyor. Ne olursa olsun, ne kadar tehlike içerirse içersin, ne kadar karmaşık olursa olsun yeni şeyler aramaya yöneliyor. Çok sisli de olsa, önü görünmese bile artık eskide, geride bir şey kalmamış, tedbirini alacaksın, dikkat edeceksin ama yeni şeyler bulmaya aramaya cesaret edeceksin.

O sürecin hepsine Önderlik "Nefes nefese bir mücadeleydi" dedi. Her anı bilinç yoğunluğuyla, tedbirle, mücadeleyle geçen bir süreçtir. Düşman saldırıları boşa çıkartıldı. O halde düşmanın saldırılarını da anlayacağız, Önderliğin tarzını da anlayacağız. Dışarıdaki kadar, belki bazı bakımlardan dışarıdakinden çok daha fazla komploya karşı mücadeleyi Önderlik yürüttü, öncülük etti. Sadece doğrultuyu ve çizgiyi belirlemedi, herkesten daha fazla günlük kavga ve boğuşma içerisinde oldu. İmralı sistemi içerisinde 24 saatin her saniyesinde gırtlak gırtlağa öyle kıyasıya bir mücadele içerisinde oldu.

Önderlik felsefesi özgür insan gücünün her işi başarmaya kadir olduğunu gösteriyor

Yine başta İmralı olmak üzere zindanlarda, dört parça Kürdistan'da, yurtdışında partimizin, Merkez Komitesi'nin kararlaştırıp planladığı "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim" sloganı doğrultusunda kadınlar, gençler, halkımız, dostlarımız çok yönlü bir mücadele geliştirdiler, birçok alanda gerilla, faşist düşmana devrimci eylemler temelinde öldürücü darbeler vurdu.

Kuşkusuz bu tartışmaları yapabilme ortamımızı, imkanımızı bu büyük mücadeleler yarattı. Onu çok iyi biliyoruz. Eğer böyle çok yönlü bir mücadele ve onun yarattığı değerler olmasaydı biz değil bu biçimde yaşama ve tartışma imkânı bulmak, küçük-kısa bir tartışma, bir sorunu çözümleyecek ortam ve irade bile bulamazdık, ortaya çıkartamazdık. Bu nedenle mevcut olanları, bu değerlendirme gücünü, tartışmalarımızı bu mücadeleler yarattı. Onların yarattığı değerler olduğuna inanıyoruz. Bu çerçevede de bütün bu mücadeleleri selamlıyoruz.

Faşist-soykırımcı düşman, AKP-MHP faşizmi istediği kadar saldırsın, istediği kadar Amerika'dan Rusya'ya kadar, Avrupa'dan Çin'e kadar herkesle ilişki kursun, bütün o iktidarcı-devletçi-tekelci uygarlığın ortaya çıkardığı ölüm makinalarını ardına alsın, saldırsın bunların hepsini kıracak, boşa çıkartacak Kürdistan'ın özgürlüğünü, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını sağlama temelinde, Demokratik Ortadoğu Devrimi'ni geliştirecek ve insanlığın özgürlük yürüyüşünü güçlendirecek gücümüz var, irademiz var. Bu temelde perspektifimiz var. Teorimiz, ideolojik-politik çizgimiz var. Önder Apo savunmalarda bu gerçekliği açığa çıkardı ki, her an nerede olursak olalım, doğru olarak neler yapmamız gerektiğini bize gösteriyor. Yolumuzu aydınlatıyor, nasıl yapmamız gerektiği konusunda bize gerekli gücü ve iradeyi veriyor. Bu temelde kahramanca mücadele ederek hayatını vermiş olan şehitlerimiz, en zor koşullarda bile cesaretle yürüyüp başarıyla sonuçlar almanın yolunu bize gösteriyor.

Önder Apo; "En büyük teknik insandır. Eğitim ve örgütlenmeyle darlığı ve yüzeyselliği kırılarak, insanın özgürleştirilmesi temelinde insan gerçeğini, atomun çekirdeğinin parçalanmasıyla ortaya çıkan enerjiden onlarca kat fazladır" dedi. Dolayısıyla en büyük güç, kendini doğru pratikleştirmesini bilen insanın gücüdür. Çünkü yerinde, zamanında doğru ve başarılı bir biçimde nelerin, nasıl yapılması gerektiğini ancak böylesi bir güç bilebilir. Dolayısıyla da doğru iş yapabilir, başarılı sonuç alabilir.

Bizim gerilla savaşımıza, özgürlük direnişimize yön veren ilke, mücadele, felsefemiz kesinlikle bu oluyor. Özgür insan gücünün her işi başarmaya kadir olduğu gerçeği oluyor. En büyük tekniğin insanın kendisi olduğu gerçeği oluyor. Başkaları farklı teknikler üzerinde yoğunlaşarak, başkalarını öldürmeye dayanan teknik güç yaratarak, kendilerini ayakta tutmaya, baskı ve sömürü düzenlerini devam ettirmeye çalışıyorlar. Onların çizgisi, varlığı onu gerektiriyor. Çünkü kendi güçleriyle ayakta kalmıyorlar. Özgür ve paylaşımcı bir yaşamı öngörmüyorlar. Varlıkları, yaşamları başkalarını yok etmeye, onların imkanlarını tüketmeye, onları ezip sömürmeye dayanıyor. Vampir gibi başkalarının kanını içerek, emek gücünü yiyerek, ayakta kalıp yaşıyorlar. Kendilerini yetkinleştirmeye çalıştıkları teknik arayışları da tam bu amaca hizmet eden çerçevede oluyor.

Hareket olarak biz öyle değiliz, ondan farklıyız. Başkalarının imkanlarını, varlıklarını sömürerek, yağmalayarak, yakarak, yıkarak, çalarak, el koyarak yaşamaya çalışan bir güç değiliz. Tam tersine emeğimizle, doğayı değerlendirerek, özgür insan yaşamını yaratmaya ve bunu dünyada var olan herkesle paylaşmaya çalışan ve bunu esas alan bir gücüz. Bizim dayanağımızda, bu amacımıza bağlı oluyor. Bizim teknik gelişimimizin esasında bu amaç vardı. Bu da bizi daha fazla insan gerçeğini anlamaya, çözmeye, çözümü daha çok insanda görmeye, daha çok insan enerjisini ortaya çıkarmaya götürüyor. İşte psikolojiyle, sosyolojiyle, toplum bilimle bu kadar uğraşmamız, siyasi ve askerlik bilimlerini bu denli geliştirmemiz bu amaca dönüktür.

Eleştiri-özeleştiri bizi sürekli kendini yenilemeye ve güçlendirmeye götürecek

Önder Apo çözümlemelerde bunun yolunu bize gösterdi. İlk defa bu dünyada gerçekten de kendini yenileyen, yeniden şekillendiren ve bu temelde güçlendiren, eleştiri-özeleştiriyi ortaya çıkartıp uygulayan bir hareket olduk. Bu da insanlık tarihinde, bu düzeyde ilk defa geliştirilmiş oluyor. Önder Apo'nun dehasının, tarzının büyük bir gücü burada ortaya çıkıyor. Çözümleyici, yaratıcı gerçeğini bu oluşturuyor. Önderlik çözümleyiciliği düzeyinde olmasa bile en azından pratik mücadelenin gerekleri ve ihtiyaçlarını üretecek düzeyde, bu temelde kendimizi yenileyip yeniden yaratmayı ve her türlü düşmanı yenecek mücadele gücünü kendimizde ortaya çıkartmayı sağlayacak, bir eleştiri-özeleştiri mekanizma sistemini uyguluyoruz. Bunda ısrar ettiğimiz ölçüde birey ve toplumdan kaynaklanan sorunları daha derinden anlama ve çözme gücünü her zaman bulacağız. Bu, bizi sürekli kendini yenilemeye ve güçlendirmeye götürecek. Birey olarak yapacak, Parti olarak yapacak, halk olarak yapacak, böylece Önder Apo'nun çözümleyici sistemini, insanı yeniden yaratarak büyük enerjiyi ortaya çıkartan sistemini daha güçlü, daha derinlikli uygulayacağız. Görev ve sorumluluklarımızı daha güçlü bir biçimde başaracağız. Eğer bütün bunlardan kopmazsak, uzak düşmezsek, tüm bu çalışmaları başarıyla yapabileceğimiz, başarılı sonuçlar alacağımız, her türlü gericiliği yenerek, büyük devrimci hamleler geliştireceğimiz kesindir. Önderlik gerçeğimiz bunun mümkün olduğunu bize gösteriyor ve bu temelde yolumuzu aydınlatıyor. Şehitler gerçeğimiz, bize böyle bir aydınlatılmış yolda nasıl bir cesaretle, fedakarlıkla, yöntemle, tarzla, tutkuyla yürümemiz gerektiğini gösteriyor. İhtiyacımız olan gücü, enerjiyi her zaman, her yerde bize veriyor.

Dört parça Kürdistan'da, yurtdışında AKP-MHP faşizmine karşı, bir bütün olarak Uluslararası Komplo saldırısı biçiminde ortaya çıkan sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin saldırısına karşı, kahramanca mücadele verdik, yürüttük ve bu mücadelenin büyük şehitleri ortaya çıktı. Böyle bir mücadelede sayıları binlere ulaşan şehitler verdik. Tecrübeli komuta düzeyinde olan yoldaşlar kadar yeni katılan genç yoldaşları şehit verdik. Kadın yoldaşları, erkek yoldaşları şehit verdik. Hepsini bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz.

Önderlik ve şehitler öncülüğünde, Hareket ve halk olarak daha güçlü mücadele edeceğiz, her alanda daha çok yaratıcı olacağız, daha fazla birlik-bütünlük sağlayacağız, daha çok dost edineceğiz. Her alanda daha fazla ilişki-ittifak kuracağız. Özgürlük Mücadelesini yürütmek isteyen herkese değer vereceğiz, anlam vereceğiz. Elimizdeki gücü onlarla paylaşacağız ve bu temelde daha güçlü mücadele edip, savaşıp daha büyük kazanacağız. Bunu hiç kimse engelleyemeyecek, bunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Hiçbir düşman saldırısı, tekniği, oyunu, hilesi, kararı, gücü engelleyemeyecek. Tersine özgürlük yürüyüşümüz her zamankinden daha büyük bir coşkuyla, heyecanla, katılımla sürecek, bu temelde daha büyük kazanacağız.

■■■

6-7-8 Ekim
Kürtlerin serhildan ruhu ve çizgisi

Cihan Eren

Serhildan, Kürt başkaldırısıdır. Kürtlerde serhildanın toplumsal, siyasi, diplomatik ve askeri anlamı vardır. Kürtlerde serhildan gerçeğinin bu kadar kapsamlı bir anlam taşımasının nedeni Kürtlerin ulus devlet döneminde maruz kaldığı soykırım politikalarının yol açtığı tahripkâr sonuçlara karşı isyanı barındırıyor olmasındandır. Kürt halkını kültürel ve siyasi soykırım politikaları ile yok etme saldırılarının toplumda yol açtığı “Kendisi olmaktan çıkma” durumu, Kürt başkaldırısının böyle derin bir mana ve değer kazanmasına neden olmaktadır.

Kürtlerin, Özgürlük Mücadelesi’nden önceki dönemde toplumsallığı büyük oranda dağılmıştı. Kendisini bilinçli gören bir Kürt’ün kafasında bile Kürt ve Kürdistan davası ya aşiret sınırları dahilindeydi ya da Avrupalarda yaşamakla eş değerdi. Ulus devletin asimilasyon ve soykırım saldırısı çoğu Kürt insanında onu diğer etnik yapılardan ayıran farklılıkları da önemli oranda yok etmişti. Sadece modern ulus devlet çarkına dahil olmamış köylüler, kadın ve kimi dini çevrelerde Kürtlük fark edilecek kadar yaşanabiliniyordu. Ki bu da, kısır ve üretken olmayan, her kişinin ömrü ile sınırlı yaşanan bir Kürtlüktü. Örneğin ulusal kimlikleriyle yaşayan kadınlar, çocuklarına anadillerini öğretemeyecek kadar güçsüzleşmiştir. Doğurup bin bir emekle büyüttükleri evlatları zaman içinde analarından çok sömürgeciliğin etkisini taşıyabiliyordu. Sosyolojik olarak bir halkın varlığını sürdürmesi, çocukların analarının kimlik ve kişiliklerini kabul edilir derecede taşıması, yaşamasıdır çünkü. Şayet bir halkkın çocuklar, analarının dilini konuşamıyor, analarını ‘taklit’ edemiyorsa o ölmekte olan bir halktır demek, yerinde bir tespittir. Anaların çocuklarını istedikleri gibi büyütecek maddi ve manevi imkânları var ve buna rağmen bu yapılmıyorsa bu ahlâki ve sosyolojik bir suçtur. Yok eğer imkânları elinden alınmışsa bu da o halkın sömürge toplumu olarak, toplum kırım altında olduğunu gösterir. Tümüyle aşılmamış da olsa, otuz-kırk yıl öncesine kadar Kürtlerin durumu, bir ananın evladını sahip olduğu dil ve kültürle yetiştirememesi, evladı büyüdüğünde başkalarını ‘ana’ olarak görmesi durumudur. Daha da örneklendirilebilecek sonuçlarla Kürtlerin içine düşürüldüğü kendisi olmaktan çıkma halini anlatmak mümkündür. Kürtlerin içine düşürüldüğü böylesi bir sosyal gerçekliği göz önünde bulundurduğumuzda bir Kürt insanın serhildana kalkmasının toplumsal anlamının ne kadar büyük olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. Kürt için serhildan, kendi yolundan sapmış bir insanın asıl hedefi olan noktaya vardıracak yola girmesi anlamına gelmektedir. Demek ki serhildan doğru yoldur. Kimlik ve kişilik beyanıdır. Kim olduğunu haykırmasıdır.

Kürt halkı, kapitalist modernite sisteminin siyasi mekanizması olan ulus devlet sisteminin, Ortadoğu'da hükmetmeye başlamasıyla inkâr edildi. Kürtlere dönük inkârın ve bu inkârcılığın yol açtığı tahribatların belli bir çevrede henüz yeterince anlaşılmadığı görülmektedir. Örneğin Kürt siyasi ve sivil toplum örgütlerinin söylemlerine bakıldığında bu çok rahatlıkla görülmektedir. Kürtler adına siyaset yaptıkları kabul edilen birçok kişinin, Kürtlerin sistem içinde bir yerleri varmış gibi konuşmaları bunu göstermektedir. Daha iyi anlaşılması için Bakur Kürt siyasi yapılarının sıklıkla “Biz barış istiyoruz” söylemini analiz edebiliriz. Sanki Türkiye devleti varlıklarını, mücadelelerini tanıyormuş algısının dilidir bu. Oysaki devlet varlıkları gibi mücadelelerini de terörist saymaktadır. Kürt olgusunun yasal karşılığı, yok edilmesi gereken tehlike konumundadır. Bu nedenle en son olacak olan bir şeyi en başta isteme, dillendirme yanlışlığı kendilerini oldukça atıl bırakmaktadır. Dolayısıyla inkâr ve imhanın ne demek olduğunu yeterince bilince çıkaramama, Kürtlerin en başta varlıklarını kabullendirmeleri gerekirken en son olabilecek bir olguya sarılmalarına bu da mücadelede yer yer pasif kalmalarına yol açabilmektedir. Bugün de görüldüğü gibi serhildan yapmamak, pasif kalmak, Kürtler için yok olmak demektir. Kürtler var oldukları halde yine de varlıklarını ispatlamak zorunda bırakılmış bir halktır. Bu oldukça ilginç bir durumdur ve sadece Kürtlere mahsustur. Hem var hem yok gibi bir durum söz konusudur. İşte serhildan bu paradoksu ortadan kaldıracak en stratejik siyasi mücadele oluyor.

Kürtlerin geleceği, yediden yetmişe birlikte verecekleri mücadeleye bağlı

Kırk yılık mücadele neticesinde gelinen nokta; artık Kürt halkının, halk olarak varlığını yasallaştırmasını temel bir görev olarak önüne koymaktadır. Bu yasallaştırma, herhangi bir kurumunu, değerini ya da talebini başka bir güce kabullendirme ile gerçekleştirilecek yasallık değildir. Yasa, tanınan ve bilinen bir hususla ilgili düzenlemedir. Ancak Kürtler halk olarak tanınmadıkları için herhangi bir kültürel, siyasal ya da toplumsal değerini kabullendirme ya da ona daha geniş bir alan açma yaklaşımını yasallaştırmak, mümkün olamamaktadır. Bunun için Kürtlerin yaşamın her alanında en küçüğünden en büyüğüne kadar her şeylerini muarızlarına hatta birçok konuda dostlarına bile kabullendirmeleri gerekmektedir. Bu nedenden ötürü Kürt halkının verdiği mücadelenin sadece kendisine öncülük eden parti ya da örgütlü askeri gücüyle istediği sonucu alması imkansız olmasa da zordur. Bu nedenle Kürtlerin geleceği, halk olarak yediden yetmişe birlikte verecekleri mücadeleye bağlıdır. Çünkü Kürtlerin halk olarak varlıklarını ortaya koyması, yasallaştırması ve şu kişi ve örgüt benim temsilcimdir şiarını kabullendirmesi gerekmektedir. Kürt inkâr ve imhası böyle bir diyalektik ortaya çıkarmıştır. İşe bu ve benzer tarihsel ve toplumsal nedenler, Kürt halk serhildanlarının aynı zamanda tek doğru siyasi faaliyet ve mücadele olmasına da yol açmaktadır. Bu da serhildanın siyasi olarak hayati bir duruş, ayağa kalkış ve yol yürüyüşü olduğunu göstermektedir. Kürtler sadece askeri olarak direnerek, istedikleri sonuçları almaya bilirler. Ancak 15 Şubat 1999 ve 6-7-8 Ekim 2014 düzeyinde ayağa kalkmaları ve bunu süreklileştirmeleri halinde kesin zafer elde edebilirler. Bunun asıl nedeni Kürt halkının yok sayılmasıdır. İşte serhildan hem varlığını gösterme ve kanıtlama hem de bu varlığın taleplerini dilendirmeyi iç içe taşıdığı için olmazsa olmaz bir duruş olmayı da ifade etmektedir.

Serhildanın Kürtleri haklarına kavuşmasında belirleyici bir rolü vardır

Serhildanın siyasi etkisinin böyle olduğu aşikardır. ***Birincisi;*** 1989’da Nisêbîn’de başlayan Bakur serhildanlarından sonra, Kürt inkâr ve imhasına dini ve mezhebi gibi inanmış TC yöneticilerinin, “Kürt realitesini tanıyoruz” demek zorunda bırakarak gösterdi. Dikkat edilirse çok yoğun askeri mücadeleden çok, bu mücadelenin ruh verdiği halkın, serhildana kalkması ile inkâr ve imhada gedik açıldığı kabul edilmiştir. Zaten TC’nin ısrarla Kürt Özgürlük Mücadelesine “terör” demesinin bir nedeni de budur. Yani halkın talebi değil bir “grup teröristin” bize karşı savaşı var demeye getirmektedir. ***İkincisi;*** 1999’da Önder Apo’ya yönelik devreye sokulan Uluslararası Komploya karşı, Kürt halkının dört parça ve yurt dışında dostları ile birlikte geliştirdiği serhildanın sonuçları oldu. ‘99 serhildanı’ uluslararası komploculların plan ve projelerini yeniden gözden geçirmesinde en etkili mücadelelerden biri olmuştu. ***Üçüncüsü;*** 6-7-8 Ekim 2014 Amed merkezli başlayan ve Bakur Kürdistan'ın birçok şehrine de yayılan serhildan oldu. Bu serhildan sadece sömürgecileri değil, uluslararası güçlerin Kobanê direnişinde, özgür yaşamda ısrar ve iddiasını gösteren Kürtlere bakışını değiştirmede belirleyici oldu. Sadece bu üç örnek incelenir ve açığa çıkardığı sonuçlara bakılırsa serhildanın siyasi olarak Kürtlerde ne anlam ifade ettiği, hangi kazanımlara yol açtığı çok daha rahatlıkla görülecektir. Bu örneklerden hareketle Devrimci Halk Savaşı perspektifi ile serhildan için Kürt halkının haklarına kavuşmasının temel mücadele yol ve yöntemidir demek, mümkündür. Dolayısıyla varlığını kabullendirip, yasal güvenceye kavuşturmasının en etkili mücadele tarzı oluyor serhildan. Bu nedenle yukarıda da vurgulamaya çalıştığımız gibi özellikle de Türkiye rejiminin, Kürt olmayı tehlikeli ve suç olarak görmesinin en temel sebeplerinden birisinin de serhildanın bu siyasi etkisi olmaktadır. Türk polisinin başta gençliğe olmak üzere her yaştan Kürt insanına “Siyasi mücadele içine girme başka ne tür kanun dışılığı yaparsan seni af ederiz” demesi de bunun değişik biçimlerde itirafıdır.

Serhildanın bir ayağı da diplomasidir. Kürt halkının varlığı tanınmadığı için diplomasi kurumlarının ya da diplomasi çalışmalarının bilinen ve kabul edilen biçimiyle diplomasi yapmasını da etkisiz bırakmakta, bin bir zorlukla karşı karşıya bırakmaktadır. Kürt halkının varlığının kabul edilmemesi, örgütlü mücadelesini hak etmedik derecede zorluklarla karşı karşıya bırakmaktadır. İmralı sisteminde olduğu gibi her açıdan dayanılması zor saldırılara uğrayabilmektedir. Kürtler böyle bir ortamda mücadele verdikleri için askeri, siyasi vs. gücü oranında istese de diplomasi yapma imkanı bulamamaktadır. Bulmaları halinde ise, hak ettikleri kazanımları yasal olarak elde edememektedir. İşte Kuzey Doğu Suriye’de DAİŞ ve destekçilerine karşı mücadelede verdikleri onca bedele rağmen, başta ABD başkanı olmak üzere birçok çevrenin kendisini DAİŞ’a karşı mücadelenin kahramanı ilan ederek, Kürt ve diğer halkların emeklerine konmaya çalışması, böyle bir gerçeklikten beslenmektedir. Bunun için Kürt diplomasisinin asıl gücü de halkın serhildanlarda ortaya koyduğu, koyacağı gücü kadar olmaktadır. Yani ne kadar serhildan o kadar diplomatik kazanım diyalektiği, Kürt siyasi ve diplomasisinin, olmazsa olmaz özelliği olmaktadır. Örneğin Newroz serhildanlarının böyle bir gücü olduğu, defalarca kanıtlanmıştır. Yine 6-7-8 Ekim serhildanı birçok alanda olduğu gibi esasta da diplomatik kazanımlara yol açmıştır. Serhildan, Kürtlerin halk olarak, siyasi ve toplumsal taleplerin dillendirilmesinin yoludur. Bir anlamda referandumdur da. Tabii Kürt inkâr ve imhası sürdüğü için serhildan “direniş ve yaşam” olarak vücut bulmak zorunda kalmaktadır.

Günümüz serhildanı, geçmiş dönem serhildanlarından çok daha fazla kazanımı beraberinde getirecektir

Kürtler üzerinde sürdürülen işgal, sömürü, talan, inkâr ve imha gibi uygulamalar, örgütlü mücadelelerinin en kitlesel biçimlerde halkın taleplerine dayanarak gelişmesini hayati kılmaktadır. Başlangıçta örgütlü mücadele halkın soykırım saldırısını kırarak, taleplerini dilendirecek bilinç ve örgütlü ortam yaratmıştır. Zaten Kürt Özgürlük Hareketi en stratejik hedeflerinden birinin ‘Direnen halk gerçekliğini ortaya çıkarmak’ olduğunu yıllar öncesinde sıkça dilendirilmiştir. Doksanlardan sonra bu hedefe ulaşılmıştır. Aslında doksanlardan sonra Türk devletinin Kürtlere karşı saldırısı, suçlarını çoğaltmaktan başka bir anlama gelmemektedir. Çünkü Türk sömürgeciliği Kürdistan'da yenilmiştir. AKP ile birlikte devlet bu yenilgisinin üstünü örtmek istemektedir. Bunda başarı elde edemediği için 2014’de hazırlandığı ve devreye koyduğu “Çökertme Planı” ile Kürt soykırımına girişmiştir. Kürtlerin Rojava’da DAİŞ faşizmine karşı elde ettiği başarı, Kürtlerin dünya halklarınca tanınmasına, sempati duyulmasına yol açmış bu da olası bir soykırımı imkansız olmasa da zora sokmuştur. 9 Ekim günü Kuzey Doğu Suriye alanına dönük Erdoğan’ın emriyle başlayan işgal ve soykırım saldırısı bir İngiliz gazetesinin tespitiyle tam bir kumar oyunudur. Tabii içinde kan ve katliamın olduğu bir kumardır bu. Burada önemli olan böyle bir saldırganlığa karşı serhildanın oynayacağı koruyucu, katliam ve soykırımı durdurup yenilgiye uğratacak etkisinin görülmesidir.

Kürtler, Rojava’daki Türk işgal saldırılarıyla birlikte çok ciddi bir soykırım tehlikesi ile yüz yüze gelmiştir. TC, El Nusra, DAİŞ vb çete kalıntılarından kendi hizmetinde çalışacak, selefi çete grupları devşirmiştir. Türk devleti bunları Osmanlı geleneğindeki selefi-cihadist devlet ideolojisini kullanarak en tehlikeli yapılara çevirmiştir. Görüldüğü gibi tıpkı DAİŞ gibi ağızlarından “Allah-u Ekber” sloganı ile kafa kesme tehditleri düşmemektedir. Bu guruplardan bazıları bozkurt işareti yaparak, Kuzey Doğu Suriye halklarını katletmeye gitmektedir. “Allah-u Ekber” yanında bozkurt işareti bu gurupların kimliğini çok açık ele vermektedir. Bu gurupların ekseriyeti Suriye ve Irak’tan devşirilmiştir. Bunlar, Kürtlerin kendi anadilinde konuşmalarına bile düşmanlık edecek kadar, Kürt nefretiyle doldurulmuştur. Kürtlerden nefret etmek, Türk milliyetçiliğinin eseridir. Çünkü ne Baas ne de İran ulus devletlerinde Kürt inkârı yoktur. Bunlar “Kürt var ve egemenliğimizde yaşar” demektedir. TC'nin asıl amacı Kürtleri bir halk olarak ortadan kaldırmaktır. İşte son saldırı Türk devletini Kürtlerden ‘kurtarma’ saldırısıdır. TC bu gruplara “Kürtleri soykırıma uğratıp, yerlerini size verip size orada devlet kuracağım” demiştir. Çünkü bu gruplara Suriye Milli Ordusu, bunların siyasi uzantısı olarak tanıttığı çetelere de geçici Suriye hükümeti demektedir. Türkiye bu yolla Kürtleri de Ermeniler gibi ‘hal edecek’ böylece Kürt soykırımını tamamlamış olacaktır. Yapılan planlamanın bir boyutunun bu olduğu görülüyor. Bunu gösteren ilk somut işaret; Erdoğan-Bahçeli rejiminin, Rojava Kürtlerinin insanlık için verdiği mücadelesine, terörist diyerek saldırmasıdır. İkincisi; saldırı hedefine koyduğu Suriye topraklarındaki bölgedir. Dünya siyasi gündeminin ana konusu olan Türk devletinin Kuzey Doğu Suriye işgal saldırısı ve bu saldırı ile Kürtlere karşı açtığı savaş, Üçüncü Dünya Savaşı’nın merkezi olmaktadır. İşte bu muharebenin neticesini belirleyecek en önemli direniş biçimlerinden birinin de, serhildan olduğunu çok rahatlıkla belirtebiliriz.

Serhildanın toplumsal, siyasal, diplomatik ve askeri anlamlara sahip bir direniş biçimi olduğunu belirtmiştik. 9 Ekim’de başlatılan işga ilel bir toplumu ortadan kaldırarak, topraklarından sürerek yerine başka bir kitleyi yerleştirmeyi ana hedef seçtiğini, Erdoğan çok açık ifade etmektedir. 9 Ekim işgal ve soykırım saldırısına karşı gelişen ve gelişmek zorunda olan serhildan, Kürtlerin halk olarak varlıklarını güvenceye almaya yol açacaktır. Çünkü TC'nin Kürtlere karşı açtığı savaş Ortadoğu'da ulus devlet sisteminin yok etmek istediği bir halkı, tümden yok etme saldırısıdır. Demek ki Kürt halkının bu işgale karşı geliştireceği serhildan bu son savaşta zaferi elde ederek, yüz yıllık politikayı tarihe gömme işlevi göreceğinden, Kürt halkının varlığını garantilemesini sağlayacaktır. Kuzey Doğu Suriye alanında Kürt halkına ve diğer azınlıklara karşı başlatılan soykırım saldırısı, TC’nin 1924’den sonraki politikalarını tamamlama saldırısıdır. Bunun için bu saldırıya karşı gelişen serhildan da şimdiye kadar yapılmış tüm serhildanların toplamından çok daha büyük kazanımlara yol açacaktır. Çünkü Kürtler bu işgal ve soykırıma karşı büyük bir direnişi serhildan biçiminde de gösterirse, son yüz yılın inkâr ve imhası kesinlikle yenilgiye uğratılacak ve tarihin çöp sepetine atılmış olacaktır. Bu sebeple günümüz serhildanı toplumsal, siyasal, diplomatik ve askeri anlamda, geçmiş dönem serhildanlarından çok daha fazla kazanımı beraberinde getirecektir. Dolayısıyla bugün Kürtler için serhildan hayattır, özgürlüktür. Olup bitenler Kürtleri yeme-içmenin değil, serhildanın yaşatacağını göstermektedir.

■■■

Rêber Apo'nun 26 Ocak 1996 tarihli çözümlemesi

Bir insanın en büyük gücü, onun kendi kendisiyle tutarlılık gücüdür

PKK'nin ortamı gerçekten en ileri, en güzel, en doğru, en hayati, yaşamsal değerlerin biriktiği bir alandır. Bu çok açıktır ve bu alanı biz neden bunun zıddıyla bozacağız? Eğer siz de biraz dürüstlük varsa, samimiyet veya değerlere bağlılık varsa o zaman kendinize sorun; "ben ne kadar değerlerin savaşımını yürüttüm? Hatta kendimi parti ortamına kötü bir biçimde yansıtan öğe olmaktan ne kadar çıkardım?" Bu soruları sormadan bizden anlayış beklemek beyhudedir. Şimdi diyeceksiniz ki; "biz yine ciddiye almayız; kaşarlanmış tipleriz, mayamız böyle yoğrulmuş". Ama benim de bir savaşımım vardır.

Yaşam gerçeğinizde yeni umut, hayal ve düşüncenizde gelişmelerin kendini açığa vurması gerekiyor. Yürüttüğümüz kapsamlı çalışmaların kesinlikle, en az savaş sıcaklığı kadar eğitici ifadesini yakalaması gerekiyor. Hem çizgi, hem de onun uygulama düzeyinin zengin bir karşılık yakalaması artık kendini göstermelidir. Bu örtbas edilmiş, kendini çok yönlü kandıran kişiliği yıkmanız, hesabını verip yerle bir etmeniz ve ona alternatif kişiliği yakalamanız gerekiyor. Çok ağır ve sancılı yaşadığınız bu yaşamı, bu temelde sağlığa kavuşturmanız gerekiyor. Bu konuda cesur bir ifadenin sahibi olmak, kendini ölçülerle yaşatma gücünü göstermek, artık kandırmaktan, kandırılmaktan kendini kurtarmak, hiç olmazsa kendinize verdiğiniz bu iknayı sürekli ve anlamlı kılmak, ona bağlı kalmanın gücünü göstermek, artık sizin bütün yaşamınızda çarpıcı bir biçimde kendini hissettirmelidir.

Unutmayalım ki, bir kişinin kendine yapabileceği en büyük kötülük veya halk olarak da kendimize yaptığımız en büyük kötülük; kandırılmış, yanıltılmış, kendini koruyamaz, geliştiremez özelliği çok açık olan bir konumu örtbas etmektir, onunla savaşma gücü göstermemektir, bunu yaşatma gücü göstermemektir ve bunu yaşatmak için bin bir yalanadolana başvurmaktır. Samimi olmamaktır. Kendisiyle hakiki bir hesaplaşmayı yapmamaktır. Bunu artık yıkmalısınız ve bunun çok açık göstergelerini sergilemelisiniz. Bir parti kişiliğinden bahsedecekseniz, gerçek bir partileşmeyi iddia edeceksiniz, bu sağlanmalıdır. Yol açtığınız problemler, önderlik anlamında kadro olarak çok kapsamlıdır.

Halen yaşadığınız bu sorun, sorumluluk düzeyini bile kendinize sorma niyetini göstermeyişiniz partileşmeden kaçınmanın en tehlikeli yolu oluyor. Başkalarına yıkarak kendi basitliğine, kendi iç dünyasına, -kendi iç dünyası da yok. Keşke olsa- karanlıklarda yitirerek örtbas etmek, hatasını görmeden, yanlışını görmeden, eksiğini görmeden, onunla kendini sorgulamadan, kendisiyle savaşmadan yaşanılabilirliği sanmak, buna rağmen yaşayabiliyorum demek, aslında kaybetmenin veya bunun sorumsuzluğunun, bunun her türlü anlamsızlığının, ikiyüzlülüğünün kendisi oluyor.

Çok temel görevler konusunda halen böyle ayakta durmak, halen böyle kendini savunmak, ısrarla arsız kişiliği yaşamak demektir. Seviyesiz, saygısız, serseri kişiliği ısrarla, fütursuzca, sorumsuzca dayatmak demektir. Kendini çok açık olan eksiklikleri karşısında, görevlerin başarısı karşısında çözemeyen insan, hele burada söz konusu olan ciddi bir devrim partisiyse, hatta orduysa, o kişinin iyi niyeti ne olursa olsun, hatta çabası da ne olursa olsun, işin esaslı noktalarında gerekeni yapamaz durumdaysa, o çok tehlikeli birisi demektir.

Bir halkı, bir partiyi, bir partiliyi ikna etmekten önce adam akıllı kendinizi ikna etmeniz gerekiyor

Gerçeği fazla uzakta aramaya gerek yok. Gerçeği kendi içinizde böyle aramanız gerekiyor. Bir şey yapabilecekseniz, yine bunu kendinizde yakalayın. Yapamayacaksanız sağısolu zorlayarak ve dolayısıyla çok kötü durumlara yol açarak kendinizi de, çevrenizi de mahvetmemelisiniz. Artık bu yüzsüzlüğü, bu sorumsuzluğu terk etmeyi bilmek gerekiyor. Bir işi doğru yapabilme, onun vicdanını yakalayabilme, yine onu anlaşılır ölçülerle gösterilebilmeyi sağladığın zaman kendine bir paye yakıştır biraz vicdanın rahatlasın. Aksi halde çok büyük değerlerin aşınması, kaybı karşısında bir takım sahte gerekçelere sığınırsan senin çok şerefsiz biri olduğun ortaya çıkacaktır. Ve bu konuda bildiğiniz gibi örtbas edilmiş kişilik özelliklerine yer vermemek gerekir.

Şu anda ekmek-sudan da daha fazla muhtaç olduğumuz cesur ve özgür kişiliğin kendini kandırmayan gerçeğidir. Onun son derece yaratıcı iş yapabilme özelliğine ulaşmasıdır. Siz, hiçbir gerekçeyle bu özelliği yakalayamadığınızda kendinizi sağlam bir değerlendirmeye tabii tutamazsınız. Fazla iddia sahibi de olamazsınız. Tam da bu noktada partiye sığınarak, kolektif değerlere sığınarak; bunu eskiden o her türlü metafizik değer yargılarına sığınmaktan tutalım çok ilkel geleneklere, benlik duygularına, böyle çok ataerkil tutumlara girerek kendini gizlemek isteyen veya bununla kendini var etmek isteyen ezilen, yönetilen, düşen insanı, özgürlükten kopan insanı esas almak oluyor ki, tabii bu özgürlük kişiliğiyle çelişir, parti kişiliği ile çelişir.

Bana göre siz daha kendinizi ikna etmemişsiniz. Bir halkı ikna etmek, bir partiyi, bir partiliyi ikna etmek, geliştirmekten önce adam akıllı kendinizi ikna etmeniz gerekiyor. Bu konudaki hesaplaşmanızı dürüstçe yapmanız gerekiyor. Şimdi kişilikleriniz konusunda artık hatalı girişlere, hatalı çıkışlara son verelim diyoruz. Bunca olup bitenden sonra kendimizi ikna etmemiz, kararlaştırmamız gerçekleşebilmelidir. Ve bunun bütün ölçülerine az-çok anlam verebilmeliyiz. Bunun örgüt ölçüleri var, bunun yaşam ölçüleri var, bunun savaş ölçüleri var, bunun stratejik, taktik, siyasal; bunun üslupsal ve bunlara benzer bir çok ölçüleri vardır. Bunlara artık anlam vermeniz gerekiyor. İflah olmaz baştan çıkarılmışlığı artık siyasette yaşatmamamız gerekiyor. Kendinizi sorgulayabilme gücüne ulaştığınız kanısındayım veya bu gücü yakalayacak pratikleriniz var, gelişmeleriniz var. Korkmadan sorgulayın. Bunu yaptığınızda biz ağır suç işlemiş olanları bile, ıslah olmaya tabii tutabiliriz. Biz de affedilmeyecek olan, ısrarla, kendi eğitilmiş, ama ıslah edilmemiş kişiliğini fırsat bulduğunda tekrar sürdürme hastalığını gösterecek olandır.

Yaşanması gereken yanlarınızı daha güçlü yaşamaya dönüştürebilmeliyiz

Bundan çıkarmamız gereken sonuç; yaşatılmaması gereken yanlarımızı, yaşatma yanlarımıza göre değerlendiriyor ve yaşaması gereken yanlarımızın önünde engel olmaktan çıkarma gücünü gösteriyor musunuz? Yaşamayı mümkün kılacak değerleri boşa çıkaran, o değerleri çürüten kişileri, özellikleri, hatta kendi bazı yanlarınızı, özelliklerinizi yıkma cesaretini, yıkma gücünü, yıkma iradesini, yıkma çabasını gösteriyor musunuz? Bunda samimi misiniz? Bu temelde bir ıslah olmayı hak ediyor musunuz?

Bunu çok açıklıkla yapabiliyorsanız; yaşanması gereken yanlarınızı daha güçlü yaşamaya dönüştürebilmeliyiz. Aksi halde sizi yaşatmamalıyız; çıkarılması gereken en önemli sonuç budur. Yaşamı geliştiremiyorsan, onun çok açık göstergeleri, öğeleri var, bunlara ulaşamıyorsan bir kanun işlemelidir. Nedir bu? Yaşanması gerekenin uğruna, yaşanması gerekmeyenlerin cezalandırılmasıdır. Tabii şimdi görüyorsunuz ki bunu biz ne kadar bir düşünce ve değerlendirme ışığında yapıyoruz. Ne kadar çok düşünüyoruz üzerinde.

Yaşanması gereken nedir? Yaşanmaması gereken nedir? Bu çok önemlidir. Sizde de bu iş, bu özellikler çok karşı karşıyadır. Sizin de o kadar yaşanmaması gereken yanlarınız var ki; yıllardır bunları, kutsal, yaşanması gereken değerlerimizin üzerine saldırtıyorsunuz. İşte dayattığınız savaş biraz da bu oluyor. Bu anlamsız savaşı bırakın dedik. Bunun kökü gerçekten çok derin ve içinde düşmanın sunduğu zemin kadar, bizim bunun üzerinde sorumsuzca büyümemize kadar çok köklü bir temeli var. Ayrıca bir türlü kendi yaşamsal değerlerimize sahip çıkma gücünü gösterememe; bununla gerçekten savaşımı için bazı fedakârlıkları yapmayı köklü becerememe var. Şimdi bu konuda artık kendinizi anlaşılır kılacaksınız.

Yaşanmaması gereken, yaşamların önünde engel teşkil eden yanlarınız var diyorum, ben boşuna konuşmuyorum. Bunları yıkmadan sizi yaşamın içine bırakmayız. Size ne halkı, ne parti değerlerini, ne bir dirhem değerimizi bile vermeyiz. Hatta parti adına kazandığımız sizleri de size veremeyiz. Gerçek kadrolaşma böyle sağlanır. Ben artık, bu noktadan sonra size tahammülüm, sabrım yok diyorum. Öyle kendini doğru yetiştiremeyen, yaşamı yoluna koyamayan adamı ben ne yapacağım? Varsa bir bireyciliğiniz, o sizin olsun. Bizim partimizin içinde yeri olmasın.

Zavallılık da bir kötülüktür çaresizlik de bir kötülüktür

Pratiğinize bakıyorum, gerçekten ancak, neden, niçin böyle yaptılar diye, isyan duygularım kabarıyor. Kimi ele alıyorsam, neden bu çok akıllı olamadı, neden bu yapılması gereken işi göremedi? Neden kendini doğru-dürüst kullanıma tabi tutamadı? Benim şimdi kendime en çok sorduğum sorulardır. Ve tabii bunları ne yapmak gerekir? Nasıl düzenlemek gerekir? Bu konuda sizin fazla vicdan muhasebeniz yoktur, ama bende şiddetlidir. Benim gözlerim, hislerim hem çok iyi duyar, görür, hem de gidermek için iyi savaş verir, çılgınca verir. Şimdi size bakıyorum, nerede gözler, nerede hisler, nerede savaşlar... Utanmadan, sıkılmadan biraz daha kontrol dışında kalırsanız kendinize yapamayacağınız hiçbir kötülük yoktur. Zavallılık da bir kötülüktür, çaresizlik de bir kötülüktür. Hepsini sergileyeceksiniz böyle olursa.

Yerinde olmayan ölümler, yerinde olmayan yaşam tarzları, hepsi de kötülüktür. Hepsini yapacaksınız, ama görkemli bir yaşama, onun savaşımına sıra gelince ortadan pır oluyorsunuz, kayboluyorsunuz. Yiğitlik bu değil, bu kaçıştır, namertliktir. Çok etkili bir sözün ve eylemin sahibi kim var bizde? Bunu sıkça soruyorum. Bu büyük gücün hissini temsil eden, onun duruşunu, gerektiğinde onun amansız takibini, emrini yürüten kimdir? Sorun kendinize; ne zaman böyle durdunuz, ne zaman hissettiniz, böyle gördünüz? Ve saptırma oldu mu? Yürümeme oldu mu? Emri yürüttünüz mü? Bir militan için bunlar esastır. Bu tutuma, bu duruşa geçmeden kendinize öyle PKK sıfatını yakıştırmayın ve bunun bahanelerine de sığınmayın artık. Çünkü çocuk değilsiniz. Hele eveleyipgeveleyip de yapamadığınızı bir kocakarıdan daha beterin beteri bir tarzda savunmayın, ayıptır. İflah etmiyor, yüceltmiyor ve ayrıca bir

tutkuya da anlam veremiyor. Bir güzel söze, güzel bir yaşama adım attırmıyor.

Peki kendinizi nasıl böyle rahat karşılıyorsunuz? Ben şimdiye kadar, kendimi tanıdığımdan beri, etkili bir sözüm olmadan, yine attığım bir adımın bazı çarpıcı sonuçları olmadan, ben yaşadım demem. Değil bir defa, bütün adımlarım böyle olmazsa rahat durmam. Şimdi size bakıyorum, nerede etkili söz, nerede etkili adımlar? Tam tersine kandıran kandırana, aldatan aldatana, çirkinleştiren çirkinleştirene, saygısızlık yapan yapana. Göze de, hisse de, düşünceye de hoş gelen, oldukça etkileyen bir tutuma kaç kişi girmiş? Veya bu konuda kendinize ne kadar anlam veriyorsunuz? Benim tespit ettiklerim, işte kör göze indirilen yumruk gibi, “Bakma beni, vururum seni” tavrını sürdürüyorsunuz.

Sıkıldığım her şey benim için devrimciliğe bir adımdır

Şimdi bir yoldaşa bu yakışmaz. Ölçün-biçin kendinizi, hareketlerinizi. Tabii böyle kendinize soru sormanız da yok. Ben seni her türlü çirkinlikle karşılamaya mecbur muyum? Söz söyleyeceksin, ama ne anlama geldiği belli değil; bir yürüyüş yapacaksın, ama içinde neler yıkılır, neler çözülür belli değil ve ben seni PKK içinde iyi bir kadro olarak selamlayacağım. Kendi rapor düzeyinize bakın, hepsinde dile getirilmedik tek bir kötülük, şikayet yoktur. Yaşamlara kast etmişsiniz, kendinize kast etmişsiniz ve bunu normal görüyorsunuz. Halbuki dehşetle karşılanması gereken bir durumdur.

Devrimcilik nasıl başladı? Ben bunu size anlatıyorum, ama bir türlü hoşunuza gitmediği için anlam veremiyorsunuz. Beğenmediğim her şeye karşı bir tavra yönelerek başladı. Sıkıldığım her şey benim için devrimciliğe bir adımdır. Hoş bulmadığım, yeterli bulmadığım, anlamlı bulmadığım, başarılı bulmadığım hemen her şey bende bir karşılık bulur ve ben öyle yürürüm. Şimdi size bakıyorum, böyle bir huyunuz var mı? Veya böyle bir alışkanlığınız, planınız var mı? Hayır. Hoş olmayan ne varsa, yaramaz çocuk gibi, şımarık tipler gibi bunu ısrarla, giderek incelterek sürdürmek bir yaşam biçimi haline gelmiş.

Bu halktan neden soylu kişilikler çıkmıyor? Nedeni şudur: Evlatlarının hemen hepsi kendi çirkinliklerini, kendi başarısızlıklarını, kendi kutsal değerlerini anlamama; kendi siyasetlerini, kendi kurtuluş değerlerini yakalamamayı, tam tersine ondan uzaklaşmayı marifet biliyor, adam olmaz biliyor. Tabii o halk lanetli olmaktan kurtulamaz. Ve siz bu halkın lanetli gerçeği içinden geliyorsunuz. Bunu göz ardı ettiğinizde hiçbir yere varamazsınız. Hele hele buna bir de “Parti, şeref, onurdur, içine girdik dolayısıyla onu paylaşıyoruz” demekle, ancak yapabileceğiniz kendinizi maskelemektir. Bu hakiki bir partileşme değildir.

Adını Muhammed koymakla nasıl ki peygamber olamazsan; adını Agit koymakla da bir PKK Agit'i olamazsın. Bu, bu kadar açıktır. Şimdi artık bu anlamda bir olgunlaşma gösterilmelidir. Çok açık söylüyorum; -artık ben diyelim- PKK adına, PKK'nin tüm büyüklükleri adına bu çalışmayı gösterirken sen bir hırsız gibi içine dalacaksın, kolektif değerlerin üzerine çullanacaksın veya onunla kendini yaşatacaksın! Bunu da sona erdirmeliyiz.

Kolektif değerler hiç birimizin kişisel inisiyatifine terk edilemez. İşte PKK'yi anlatmak istiyorum; halen gerçekten en çok düşündüğüm kötü bir miras yedici olmaktan öteye varamıyorsunuz. Kolektif emek nedir? Gerçekten bu ne kadar yoğunlaşmış insan emeğidir? Kendine soran bile yok. Hatta bunun üzerine abartılı, haksız, ölçüsüz, kendini dayatan dayatana, bir yerinden bir şeyler koparmak isteyen isteyene veya hiç anlam vermeyene çok bolca rastlanıyor. Şimdi siz bu yaklaşımlarla PKK'lileşemezsiniz, PKK kadro ölçülerini bulamazsınız. Ayrıca bir de bunun savaşımı gerekir.

PKK kadrosu en büyük savaş demektir; değerler savaşımı, öncüler savaşımı.

Şimdi bakıyorum da bunun yanında bile geçmiyorsunuz. Dolayısıyla durumunuz böyle devam ederse, on yıl da yaşasanız sonu felakettir. Sizi kim, ne yapar? Eğer parti dersinden bir şeyler anlamışsanız, demek ki bu konuda artık kendinizi ikna etmeniz gerekiyor. Bu gösterdiğiniz özelliklere bakıyorum, hepsi de eveleme-geveleme türünden şeylerdir. Ne derinliği var, ne de ufku var. Ne kesin karar vardır. Şimdiye kadar kendinizi kandırmışsınız. Bir kez daha öyle geçiş yapmak istiyorsunuz ve ben buna artık kesin dur demenin zamanıdır diyorum. Parti içine böyle giriş yapmayın. Size de yazık olur.

Hiç olmazsa bundan sonra partinin ciddiyetine anlam vermeliyiz. Buna gücünüz yoksa açıkça söyleyin, yani herkes parti militanı olamaz. Hani “Yiğide hakkını vermek gerekir” derler ya, olana hakkını verelim, yer verelim. Bu gücü göstermiyorsanız söyleyin, sıradan bir parti sempatizanı sınırında kalınabilir. Ama eğer militanlığı, kadroyu esas alacaksanız, onun çok amansız ölçüleri var. Elli tane böyle adamımız olsa beş bin ahmağımızdan daha değerlidir. Biz elliyi bulmakta ısrarlı olmalıyız ki, beş bin ahmağın vereceği zararı önleyelim. Çok önemli bir görev. Keşke her kaçınız bu görevi anlayışla değerlendirebilseniz; o da yok. Şu anda benim en temel sorunum budur; bir kaç tane böyle akıllı adamı parti içinde gerçekleştirebilmek, yaratabilmek.

Devrimci önce kendi vicdanına karşı hesap vermeyi bilmelidir

Bıktım artık bu yılların ikiyüzlülüğünden, güçsüzlüğünden, zavallılığından, yalancılığından, gerçekten de çaresizliğinden. Yapamıyor, sözünün gereklerini yerine getiremiyor. Açıkça hepinize soruyorum; neden bir söze ağırlık veremiyorsunuz? Neden sözünüze karşı bu kadar ikiyüzlü davranıyorsunuz? Tabii bu kötü niyetinizden kaynaklanmıyor. Güçsüzsünüz ama, güçsüzlüğünüzün nedenlerini niye araştırmıyorsunuz? Kendinizi güçlendirme yolu üzerinde neden durmuyorsunuz? Aşiret usulü kendinizi partinin içine atıyorsunuz veya bazı yetkilere sığınarak ‘ya Allah' deyip ortalığa bütün çirkinlikleri, bütün tehlikeleri savuruyorsunuz.

Nasıl korkmuyorsunuz? Unutmayın ki, parti içinde tek bir doğruyu bile yaşatamadınız. Partinin çok önemli olan değerleri var. Yani artık ödümüz de kopuyor; yanıyorlar. Bu kadar değer gitti, ben araştırmaktan korkuyorum artık; ne kadar değer düşmana kaptırılmış ve hatalar nedeniyle ne kadar değerli savaşçılar, bilmem bu partileşmeye gelenlerin harcanmasına neden olunmuş diye. Ödüm kopuyor, ama vicdansızlara bakıyorum, kendine hesap sormuyor. Tabii bu noktada nefret ediyorum. Çünkü ben halen günlük olarak tırnakla söküp alma savaşını veriyorum.

Benim nefretim yerindedir. Değerler savaşımını güçlü vermeyene ben niye saygı duyacağım? Kendine, emeğine bile saygılı olmayanı ben nasıl saygıyla karşılayacağım? Siz nasıl kendinizi kabul edeceksiniz? Gözlerinizin önünde büyük değer kayıpları olmuştur. Bunu inkar edemezsiniz ki, hatta belki kendiniz yol açtınız bütün bunlara. Suçu sağa-sola yıkarak bunun altından çıkamazsınız. Çok ciddi bir vicdan sorununuz var. Artık ben, acaba sizi nasıl vicdana getireyim, nasıl hesap verme noktasına getireyim diyorum. Siz daha fazlasını yapmak zorundasınız, çünkü devrimci önce kendi vicdanına karşı hesap vermeyi bilmelidir ki, “ben nerede ne yapmalıyım, niçin yapmalıyım” sorusuna cevabı ve dürüstlüğü ortaya çıksın.

Benim dayatmamla olması fazla anlamlı değil. Kaldı ki, bunu gözünüzün önünde yapmaya da gerek yoktur. Bu bir insanileşme veya kendinizi gerçekten doğru yola koyma işi oluyor. Parti istedi diye de değil, siz istemelisiniz. Hatta parti göremeyebilir, istemeyebilir; sizin için bir vicdan isyanı olmalıdır. Ben öyle yapmıyor muyum? Kimse bana dayatıyor mu? Oldum olası kimse bana dayatıcı olmadı. Kendim için doğruyu hep ben istedim. Böyle bir tutkunuz, böyle bir isyanınız gelişmelidir. “Ben neden yapamadım, neden koruyamadım, neden geliştiremedim?” demelisiniz. Şimdi çoğunuza bakıyorum, bencillikte yarışacak, değerler üzerinde haksız tasarrufta sınır tanımayacak bir konumunuz var. Bu kişilik parti içinde kaç para eder diye sormuyorsunuz da.

Ben çok açık söyleyeyim; ilk çekişmelere, çatışmalara girdiğimde bu nedenle girdim. Bir adamın hakkı olmayanı, bir adamın yapması gerekeni yapmadığını, oldukça çirkin olduğunu gördüğümde ben esas duruşa geçtim. Ve hatırlıyorum, o zaman çocuk iken, yani karşımdakilerin kötülükte nasıl yarıştıklarını, giderek nasıl çirkinleştiklerini gördüm ve sakındım. Kendime çeki-düzen verdim. Ondan sonra da bu tutumumu bu güne kadar sürdürdüm. Şimdi anlıyorum ki, siz bu eskilersiniz. O benim çocuk iken karşımda, “neden böyle yapıyorlar, neden haksız, neden çirkin, neden samimiyet gösteriyorlar?” dediklerim oluyorsunuz. Onların büyümüş, mekan değiştirmiş veya farklı zaman ve mekanlarda yaşayan kişilikleri oluyorsunuz.

PKK'nin ortamı en ileri, en güzel, en doğru, en hayati, yaşamsal değerlerin biriktiği bir alandır

Halbuki PKK Önderlik gerçeğinde durum bunun tersidir. Şimdi diyeceksiniz ki; “Çoğuz, Önderlik bize vız gelir”. Bu tartışmalıdır, sizin çok olmanız, çok katı kemikleşmiş özellikleri ısrarla sürdürmeniz acaba sizi kurtarmaya yeter mi? Şu anda parti içindeki savaşım veya militanlaşma, önderlikleşmede savaşım bu iki gerçek arasındadır ve bu savaş gereklidir. Ben kendi huylarımın iyi olduğuna inanıyorum. Ben bunları abartarak da söylemiyorum. Mesela öğretmenlerin hepsinden on numara almıştım. Yine pratik işlerde de hemen her adımda benzer numara alırdım. Çünkü ortada bir başarı vardı. Şimdi sizin çoktandır on numara almak şurada kalsın, sıfır bile alamayacak davranışlarınıza, sözlerinize, işlerinize, özellikle de PKK gibi kesin dikkat edilmesi gereken bir parti içinde niye geçit verelim?

PKK'nin ortamı gerçekten en ileri, en güzel, en doğru, en hayati, yaşamsal değerlerin biriktiği bir alandır. Bu çok açıktır ve bu alanı biz neden bunun zıddıyla bozacağız? Eğer siz de biraz dürüstlük varsa, samimiyet veya değerlere bağlılık varsa o zaman kendinize sorun; “ben ne kadar değerlerin savaşımını yürüttüm? Hatta kendimi parti ortamına kötü bir biçimde yansıtan öğe olmaktan ne kadar çıkardım?” Bu soruları sormadan bizden anlayış beklemek beyhudedir.

Şimdi diyeceksiniz ki; “biz yine ciddiye almayız; kaşarlanmış tipleriz, mayamız böyle yoğrulmuş”. Ama benim de bir savaşımım vardır. Siz de çok zarar veriyorsunuz. Ama henüz bitmedi, Önderlik savaşı sizin karşınızda henüz boyun eğmemiştir. Müthiş bir savaşı sürdürüyor. İlk katılımcılarımız vardı; Haki, Kemal, Hayri. O zamanlar biz PKK ölçüleri, PKK savaş olanaklarına fazla değer vermemiştik, ama halen hatırımızda, pek fazla kusur işlediklerini hatırlamıyorum. Tabii PKK içinde binlerce böyle değer var. Örnek olsun diye söylüyorum, böyle kusursuz değerlerimiz var. Onlar büyük zafer kazanmadılar, ama parti için yaşamayı bildiler, bu da aslında en büyük değer oluyor.

Parti için yaşayabilmek benim için yeterlidir

Ama şimdi bakıyorum, sözüm ona binlerce PKK'li var, partiye rağmen PKK sayesinde tersini yaşıyor, yaşatıyor. Şimdi biz bunu çözeceğiz. Kimdir bunlar? Neden böyle bile bile partiye rağmen, hatta partiye kaybettirmeyi de dayatarak gözü kara yaşıyorlar? Neden biz bunlara göz yumduk? Neden biz bunları böyle fazladan içimize aldık? Hiç olmazsa bazı değerlere saygınız varsa, bunun hesabını artık yapmalısınız. Başka siz PKK içinde niçin varsınız? Başka PKK özelliği, PKK üyelik özelliği ne anlama gelir? Eğer bunu yapamayacaksanız – ki yapamadınız, çünkü hepiniz parti ölçülerini nasıl aşındırdığınızı yazıp duruyorsunuz- gerçekten soruyorum; neden bu kadar aşındırdınız? Sizde hiç vicdan yok mu? Temel değerlere bağlılık yok mu? Erken iktidar hastalığı, işte bilmem bir takım zorluklar parti değerlerine sahip çıkmaya engel midir? Tam tersine, zorluklar çoğaldığında, olanaklar çoğaldığında daha fazla parti ölçülerini esas almak gerekmiyor mu? İşte burada sizde niye vicdan hesabı yok? Bu değerler ucuz değerler midir?

Bu kadar şehit, mesela ben hangisini ele almak istiyorsam; acaba yaptıklarım karşılıyor mu, onlara karşı görevlerimizi yerine getiriyor muyuz, diyorum. Şimdi şehitlerimiz on binleri aşıyor, bir tanesini bile kendinize hiç mesele yapmıyorsunuz. O zaman sizin PKK'liliğiniz nerede kalmış? Bunun yerine neyi dayatıyorsunuz? Daha fazla yetki, fazla değerlerle oynamak, daha fazla değerlerin çarçur edilmesine göz yummak, daha fazla hesap sormamak; daha fazla kariyerizmi mi desem, bürokratizm, ağalık benzerinden her türlü parti dışı ölçülerle kendi kendini kandırma veya bol bol şikayet etmek, görevlerini görmemek, hesap soramamak, tam tersine olumsuzlukları derinleştirmek, göz yumarak sorumluluk duymamak, uzlaşarak, boyun eğerek veya bastırarak olumsuzluğu derinleştirmek. Tabii şimdi size sormazlar mı; hani bu kadar yüce değerler vardı!

Parti dışılık, partide aşınma kesinlikle dolaylı-direkt düşmana hizmettir

Parti ölçülerini basite almanızın aslında kendinize yapabileceğiniz en büyük kötülük olduğu ortaya çıkmıştır. Zorlukların olması, savaşın şiddetlenmesi parti ölçülerinden uzak durmayı, onları aşındırmayı gerektirmez; daha fazla o ölçüleri egemen kılmayı gerektirir. Ölçülerin büyük savaşımı, zorluklar çoğaldığında, hatta iktidar sürecine girildiğinde esas alınır. Parti dışılık, partide aşınma kesinlikle dolaylı veya direkt düşmana hizmettir. “Aşındırdım, aşınmaya göz yumdum, ölçüler bütün gerillada yerle bir edildi” bu sözleri siz neden kolay kullanıyorsunuz? Peki o zaman sizin kendinize zırnık kadar saygınız var mı? Saygı şudur; bu kadar şehit var, bu kadar acımız var, bu kadar halkımızın talepleri var, bu kadar doğru fikirlerimiz var, siyasi çizgimiz var; peki aşınma derken, bütün bunları kaybetmiş olmuyor musunuz, bütün bunları bir çırpıda yere sermiş olmuyor musunuz? “Boyun eğdim, uzlaştım” dediğinizde, yine bütün bunlara en büyük kötülüğü yapmış olmuyor musunuz? O zaman siz kimsiniz? Senin yiğitçe sözün nerede kaldı? Hani her koşul altında partiye bağlı olacaktın, verdiğin bu sözün karşılığı nerede?

Yine en büyük savunma silahınız; ya “Bireycilik yaptım, bastırdım”, ya da “Üstümdekiyle uzlaştım” hani sözün parti sözü olacaktı; sözün içinde boyun eğme, boyun eğdirme var mı? Nereden icat ediyorsunuz veya böyle neden kendinizi kandırıyorsun? Orada suskunluğunuz var, halbuki parti militanlığı suskun mudur? Gözlerinizin önünde bu kadar değer çarçur edildiğinde, peki kendinize bazı sorular sormayacak mısınız? Hiç vicdanınız yok mu? Bakın, ben halen PKK için bazı değerleri yaratmayı görev biliyorum. Günlük olarak bazı işleri yapmak istiyorum, yaptığım zaman biraz ekmeği hak ettim diyorum. Şimdi siz hazır olanı elden kaçırıyorsunuz. Mesela o cephelerde, o dağlarda destan yazılacak iken; ne kadar silah varsa, ne kadar değerli savaşçı varsa bir hiç uğruna düşmana kaptırmışsınız. Peki vicdan bunun neresinde? Peki saygınlığı olma, olgun kişi olma bunun neresinde? Tam tersine, bir de buna dayanarak veya hiç görmezlikten gelerek, kendini biraz daha gözü kara dayatma tipleri; yetkiye dayan, kolay kolay sözüm ona komutanlığı bırakma, kendini daha etkili-yetkili bir kişi haline getir.

Ben daha fazla soru sorma gereğini bile duymuyorum; bunlar çılgın mı diyorum. Bu partide hiç böyle yaşanılır mı? Ama şu anda en çok yaşayanlar da öyleleridir. Sizsiniz, çoğunlukla sorun kendinize, bu söylediğim şeyler eğer gerçek değilse siz bana saldırın. Orada diyeceksiniz ki; “Biz adam olamayız” zaten en çok dilinizden dökülen sözcük budur, “Layık olamadık” peki siz neye layıksınız, buna layık olmayanların parti içinde işi ne? Utanmıyor musunuz ayrıca? En eski arkadaşımıza bakıyorum, “Değerlere layık olamadık, hakkını veremedik” diyor. Peki sen sigaradan niye vazgeçmiyorsun, bu bir ikiyüzlülük değil mi? En kutsal değerleri görmezlikten geleceksin, ama bir

Devrimcilik nasıl başladı? Ben bunu size anlatıyorum, ama bir türlü hoşunuza gitmediği için anlam veremiyorsunuz. Beğenmediğim her şeye karşı bir tavra yönelerek başladı. Sıkıldığım her şey benim için devrimciliğe bir adımdır. Hoş bulmadığım, yeterli bulmadığım, anlamlı bulmadığım, başarılı bulmadığım hemen her şey bende bir karşılık bulur ve ben öyle yürürüm. Şimdi size bakıyorum, böyle bir huyunuz var mı? Veya böyle bir alışkanlığınız, planınız var mı? Hayır. Hoş olmayan ne varsa, yaramaz çocuk gibi, şımarık tipler gibi bunu ısrarla, giderek incelterek sürdürmek bir yaşam biçimi haline gelmiş.

sigaraya kırk takla atacaksın! Bu en olumsuz kişilik özelliği demektir veya “Körce kendimi dayattım, intiharvari yaklaştım” bu daha da büyük bir kötülüktür. Değerlere katılım böyle olmaz.

İşte bu sorulara böyle cevap verdiniz mi, hakiki bir PKK kişiliği ortaya çıkar ve bu da güzel bir şey. Bu kişilik kolay kolay yenilmez. Şahadetinde bile başarı vardır. Şimdi siz bunu bilerek, bilmeyerek bizzat veya alet olarak aşındırdınız. Bu da tabii, kendinize en büyük kötülük oluyor. Siz bir şeyi artık kararlaştırmalısınız; bir partili gibi yaşamayı! Ben sizden bazı temel parti ölçülerine bağlı kalmanız dışında fazla bir şey istemiyorum. Öyle şimdiye kadar söylediğiniz gibi, “Şu nedenle aşındırdım” bunu söyleyeceğinize, bana en büyük kötülüğü yapın ben razıyım; bilmem ne isterseniz yapın ben ona da razıyım; ama bu partiyi aşındırmayı kabul edemem. Şimdi hepiniz rapor üstüne rapor yazıyorsunuz, “Parti ölçüleri aşındı, parti bütünüyle aşındı” ben de size söylüyorum, bu en büyük kötülüktür; yani her şey elinizden gitsin, ama partinin ölçüleri, değerleri elinizden gitmesin.

Sınıf savaşını partiye karşı değil düşmana, kendi çirkinliklerinize karşı verin

Çok tuhafıma gidiyor, en büyük değerleri rahatlıkla göz ardı ediyorsunuz, ama basit bir keyfi tutum, küçük bir iddianızı ise ölümüne bize dayatıyorsunuz. Nedir bunlar, ne var? İddia, inat, yaramazlık, işte çirkinliğin egemenliği. Bu benim çocuk iken karşılaştığım yaramazlıklardır. Bu bir hiçliktir, orada toplumsallık, ulusallık adına bir şey yoktur. Yüzyıllardan beri düşman bastırmış, beyinsizleştirmiş, güdükleştirmiş, bir hiç olarak bırakmış; osun sen! Niye görmeyeceksiniz? Bir kutsal vatan duygusu yok, böyle kutsal bazı insanlarla ilişki kurma gereği yok. Göz gözü çıkarsın, kim kimi kandırdıysa kandırsın, kim bilmem kimin aleyhine ne yaptıysa o adamlık olsun. Siz busunuz yani! Eskide ısrar, eski toplumsal değerlerde ısrar bundan başka bir anlama gelmez ki. Hoşunuza gidiyor, ama unutmayın ki, bununla siz düşman karşısında bir hiçsiniz. Kendi vatanınız varsa, kutsal bellediğiniz bazı değerler karşısında bir hiçsiniz, doğru-dürüst iki kelimeyi bir araya getiremiyorsunuz, bir duygunuz bile yok.

Şimdi ben yutabilir miyim; siz sandınız ki bu Önderlik Hasa-Huso önderliğidir, yutar. Hayır! Ben defalarca vurguladım, anamla, kardeşimle ilk savaşı bunun için verdim. Siz kim oluyorsunuz? Siz bu konuda bir Önderlik gerçeği var diye anlayacaksınız. Yani insan ailesine değer verir, ama ben onlardan on-on beş yaşımda koptum. Hoşuma gitmediği için ilgi bile duymadım. Niye sizin pisliklerinize, çirkinliklerinize bu kadar boyun eğeceğim? Kimsiniz, nesiniz? “Sınıf savaşıdır” diyeceksiniz. Sınıf savaşıysa, onun parti içinde verilişi partiye karşı olamaz; onu düşmana karşı verin, onu kendi çirkinliklerinize karşı verin.

Bu güç sizde yoksa, o zaman diyorum ki; muhasebe yapalım, eğitelim. Eğitime gelememek ne demektir, “ben bilmem neyim, istediğin kadar beni döv, ben adam olamam”. Benim söylediğim ise, suçlu var şimdi ve bu çok yaşamak da istiyor. Ama bunu ağır cezalandırmak gerekecek. Peki şimdi hangisi doğru? Bir halkın yüce ve geliştirilmesi gereken özgür yaşamı söz konusu; bir de bunun işte ezilen, büzülen, bilmem sözüm ona kendini kandırarak yaşamak istediği bir yaşamı var. Hangisini yok etmek gerekir? Hangisine yol açmak gerekir?

Bundan şiddetle çıkarılması gereken sonuçlar var. Islah olmazsanız, bu ağır cezalandırma aslında hepiniz için oluyor.

Partileşme en büyük savaştır. Eğer biz kazanacaksak bununla kazanacağız. Parti ölçülerinin aşınması halen izah etmek de çok güçlük çektiğimiz önemli bir husustur. Çünkü bunlar temel yaşatan ölçülerdir. Bir halkı, hatta birey olarak sizleri de yaşatan ölçülerdir. Şimdi ben de partiden vazgeçseydim, sağlam bazı parti ölçülerini dayatmış olmasaydım burada bir tekiniz ayakta kalır mıydınız? Aynı sorumsuzluğu ben de göstermiş olsaydım bir çok önde gelen arkadaşımız da dahil ortada bir birlikten bahsedebilir miydik? Şu anda saygı duyduğunuz bir yaşam değeriniz varsa bunlar ayakta kalabilir miydi? Hiç olmazsa bunları hissetmelisiniz.

Yaşamın yolu başka türlü açılmaz. Şimdi sizin bundan da haberiniz yok. Hemen her gün konuşuyorlar, benim beynim isyanla karşılaşıyor, yani hassasiyetlerime göre hepsi yanlış, işin yoluna, yordamına göre değil diyorum, ama kendisini kaybetmiş gidiyor. Sen bana dayanarak yaşamak istiyorsan yaşayamazsın heval derim, sen bu tarzda yaşayamazsın!

Şu anda böyle bir çekişme var. Hangi birime el atıyorsam, hangi kişiyle ilgilenmek istiyorsam bir savaş var. Ben bunu doğal da karşılıyorum, isyan da etmiyorum ama, savaşın neresinde yer almamız gerektiğini doğru bilelim diyorum. Ne kadar bize karşı, ne kadar bizimle birlikte; ne kadar düşmana karşı savaşmak istediğinizi açıklığa kavuşturun. Ben haksızsam savaşımınızın şiddeti bana karşı olsun ama, haklıysam savaşımınız benimle birlikte haksıza karşı olsun.

Savaşsız adam koyun gibidir. Ben savaşsız adamı ne yapacağım? Çoğunuzun da durumu budur. Farkında değil; evi yanıp yıkılıyor, tehlike burnuna gelmiş dayanmış, savaş vermek gereğini duymuyor. Bu adam daha da kötü. İşte parti içi savaş bundan dolayı çok önemlidir.

Partileşme en büyük savaştır

Eğer biz kazanacaksak bununla kazanacağız. Parti ölçülerinin aşınması halen izah etmek de çok güçlük çektiğimiz önemli bir husustur. Çünkü bunlar temel yaşatan ölçülerdir. Bir halkı, hatta birey olarak sizleri de yaşatan ölçülerdir. Şimdi ben de partiden vazgeçseydim, sağlam bazı parti ölçülerini dayatmış olmasaydım burada bir tekiniz ayakta kalır mıydınız? Aynı sorumsuzluğu ben de göstermiş olsaydım bir çok önde gelen arkadaşımızda dahil ortada bir birlikten bahsedebilir miydik? Şu anda saygı duyduğunuz bir yaşam değeriniz varsa bunlar ayakta kalabilir miydi? Hiç olmazsa bunları hissetmelisiniz. Sizi yaşatan partileşme değeridir. Mümkünse bin defa şükretmelisiniz. Çünkü bu hisleri, bu duyguları kazanamazsanız, fazla idialı olamazsınız. Her zaman sizde kötülük gelişir; buna geçit vermeyen bazı düşünceleriniz, kararlarınız olmalıdır. Bu kadar yanlışa geçit veren, bu kadar kararsızlığa düşen kişilik, bana göre metelik kadar değeri olmadığı gibi, yaşayıp, yaşamaması da hiç önemli değildir. Adı sanı, bilmem yetkisi ne olursa olsun o bitmiştir. O güçlü bir düşünce gösterisi içinde değil, onun karar düzeyi yok. Yaşadığınız kararsızlıkları, düşünce yoksunluklarını göz önüne getirin, o zaman kendinizi değerlendirin. Ben diyorum ki; düşünce gösterisi de, karar gösterisi de güçlü olmalı, ama kem-küm ediyorsunuz habire, bunlar olmaz.

Partileşme yüksek karar kişiliğinde yaşamaktır.

Ne düşünüyor, ne hayali var, ne heyecanı var, ne azmi var, ne doğru-dürüst bir kaç söz söyleyebiliyor; iyi ama sen kimsin, nesin, ne geziyorsun? Ben yine çocuk halimi hatırlıyorum, bir kalabalığın içine girdiğim zaman veya bir öğretmenin karşısına, hele hele giderek beni dinlemek isteyen bazı insanların içine girdim mi, iliklerime kadar kendime pür dikkat yeteneklerimi ayaklandırırdım. Çok anlaşılır bir husustur. Ve benim için en büyük savaş, yaşam zorluğu bu gösteriyi göstermektir. Ben hayatımı böyle ele aldığım için, şimdi bütün bir halk heyecan halindedir. Bütün bir halk gösteriye kalkmıştır. Bu özelliğim nedeniyle karşıtlarım veya diğer çocukluk arkadaşlarımdan tutalım sizlere kadar bu böyledir. Hatırlıyorum, adamın bir sağlam duruşu, gösterisi yok. Hep kem-küm ediyor, hep bir yerinden bir noksanlık, bir yırtık yan var, kaçak yapıyor; çaresiz, her davranışında, her sözünde bir dökülme var. Buna sevdalanma, buna işte kılıf bulma, bununla sözüm ona yaşama var.

Önderlik, PKK'lileşme bunun reddi demektir. Yani şu Önderlik dediğiniz, bu benim biraz gerçekleştirmek istediğim PKK'liliği anlamak istiyorsanız; bu işin baştan günümüze kadar büyük bir yürüyüşle sağlandığını bilmelisiniz. Öyle kendi keyfinize, göre alışkanlıklarınıza göre bu PKK'yi anlayamazsınız, şaşarsınız. Ve fazla yüz de bulamazsınız. Açık söyleyeyim; ben büyük bir tahammülle sizlere katlanıyorum. Yoksa bilmiyor, görmüyor değilim. Sizlere söyledim, çok erken yaşlardan beri benim için yaşam; güzel sözlerin ve davranışların gösterisi demektir. Tabii onun altındaki düşüncesi demektir. Önderliği siz ne sanıyorsunuz? Her türlü çirkinlikle, her türlü yaramazlıkla dolan dolana, kendini katan katana; hoşunuza gidiyor. Ne kadar hasta, dökülmüş kişi, davranış varsa tümü PKK'ye doluyor. Kabul edilemez! Gidin başka yerde yer bulun kendinize! PKK'nin çok temel olan özelliklerinde ısrarlıyız, vazgeçemeyiz. Kaldı ki PKK'ye katılımda esas itibarıyla kabul edilen, onay verdiğimiz yan; bizim bu söylediğimiz özelliklerimizdir; o tersi yanlar değildir.

Partili yaşam başlı başına büyük bir eğitim okuludur

Katılımı böyle anlayacaksınız. Hiç kimse başka türlü bir PKK katılımını esas almasın veya bu söylediğimiz, biraz netleştirmeye çalıştığımız tarzın dışında “Ben yine kendimi dayatırım, bastırırım” diye düşünmesin. Bütün bunlar yanlıştır. Hiç olmazsa hesabını şimdiden doğru yapın ki, varsa bir olumlu özelliğiniz gelişme kaydedin. Ben şunu da kabul etmiyorum; “Ulaşamadım, kendimi eğitemedim”. Bunların hepsi samimi sözler değildir. Burada istediğiniz kadar ulaşabilirsiniz. Kaldı ki ben çocuk iken kendimi eğitmiş miydim, anlamlı değerleri yakalamaya çalışırken öyle fazla eğitim de gerekmez. Eğitim zaten gerektiği zaman veriliyor. İnsan bunu da hisseder ve kendini eğitir. Neden eğitim? Bir dağa çıkacaksın, baktın nefesin yetmiyor, nefes eğitimi yapacaksın. Baktın dağa bir biçimiyle çıkamıyorsun, başka bir biçimini denersin. Baktın bir sözün çekici değil, çekici kılmak için hitabını eğitirsin. Baktın düşüncen sonuç vermiyor, onu değiştirip başka bir düşünceyi edineceksin; bu eğitimdir. Yani hayat size neyi ne kadar eğiteceğinizi an be an gösteriyor. Zaten ben de eğitimi böyle anlıyorum. Derler ya, hayatın kendisi en doğru eğitim okuludur ve biz de böyle ele aldık.

Hayattan öğrenemiyorsunuz, partili yaşam başlı başına büyük bir eğitim okuludur; ondan da öğrenemiyorsanız, siz bitmişsinizdir. Toplumdaki bela partinin içine gelmiş. Gençsiniz, öyle fazla yıpranmış, bilmem bir partileşmeyi sağlamayacak kadar zayıf bir halde de değilsiniz. Ne olmuş size? Ne yaptınız şimdiye kadar? Bizim sizden isteyeceğimiz sıradan bir parti üyeliği şartlarına sahip olmanızdır. Yani beş-on maddelik bir tüzük var, yine beş-on maddelik bir program var veya derya kadar çözümleme var; bunlardan da anlamak çok mu zor? Bir günlük eğitimle bile öğrenebilirsiniz. Kaldı ki hayat bizde her an büyük bir eğitimdir.

Siz başka temel noktalarda temel hatalar işlemişsiniz, o sürüp gidiyor. Yoksa eğitim yetersizliğiyle izah etmek çok zordur. Yıllardır müthiş eğitim imkanları vardı; kendini eğitmeyen adam, durumunu başka bir biçimde izah etmelidir. Dediğim gibi yani, siz çocukluktan günümüze kadar hatalı bir şekillenmenin ürünlerisiniz, bununla savaşı veremiyorsunuz. Sizde yükselme savaşı, onun tutku düzeyi, onun aşk düzeyi yok. Siz eski kem-küm eden adamsınız, toplumun çoktan yenilmiş, iflas ettirilmiş kişiliğini yaşıyorsunuz. Ona da, buna da zavallıca yaşam hakkı istiyorsunuz.

Ben bu hatayı işleyemem; yaşama gücü gösteremeyen, kendi emeğiyle yaşamaya yol açamayanı zor da olsa, acılar içinde kıvransa da parti imkanlarını seferber ederek yaşatmayı uygun bulmuyorum. Eğer bu tarz yaşama izin vermiş olursam, bu da herhalde değerlere yapabileceğim en büyük kötülüktür. Ama sizin de esas istediğiniz bu. Benden kötülük yapmamı, bunu onaylamamı istiyorsunuz. Partileşmeye gelemeyen bir çok özelliği, başarıya gelemeyen bir çok özelliği şimdi sürdürmek istiyorsunuz. Bunu görmesem, rıza göstersem bu ne demektir? Hele bir yetkili kadro, bu konuda geçit verirse en büyük kötülüğü onaylamış olur. Hiç olmazsa yiğitliği göstermelisiniz. Partiye yakışmayan, yaşama anlam vermeyen, onu bozan, onu zayıflatan talepleriniz olmamalıdır. Bu konuda bir terbiyeniz, bir alçak gönüllüğünüz olmalı ki sizinle fazla uğraşmayalım, parti içinde savaşmayalım.

Hayalsiz insan olmaz, umut olmadı mı, zaten yürüyüş olmaz

Parti üyeliği eğer başarıyı esas almıyorsa, herhalde başarısızlık içinde kendi bazı yanlışlıklarını, yetersizliklerini dayatamaz. Bu konuda ölçü sahibidir. Şimdi aslında işler o kadar açılmış ki, nereden düzelteceğimi ben de şaşırmışım. Çok rahatlıkla bir parti birimini işletmesi gerekenler ardına kadar işi bozulmaya, aşındırmaya terk etmişler. Ondan sonra da hepiniz zorlandınız çıktınız karşımıza; içinizde zorlanmayan var mı? Sebebi de kendinizsiniz. Ölçülerle bu kadar oynayanlar tabii ki bu hale düşer. Kendinizden hesap soracağınıza benden hesap sormaya veya şu anlamda geliyorsunuz; “Zor durumdayız, bize ne yapmalısınız?” Ben sizin için çok şey yapmışım, gereklerini yerine getirmeyen kendiniz oluyorsunuz.

Biz görevimizin başındayız. Kaldı ki bizim sorunumuz burada olumsuzlukları gidermek değil. Partileşmeye gelmeyen, partiyi tanımayan yanlarınızı görmek değildir. Şimdi bizim görevimiz; olumlu temelde, yaratıcı temelde bazı yeni düşünceler, hayaller, yetenekler geliştirmektir. Yani beklenirdi ki, burada her biriniz kalksın, her gün “Ben bu kadar yetkin düşünce gücüne ulaştım, umutlarım bu kadar arttı, bazı yepyeni hayallerle kendimi süsledim, heyecanlarım, tutkularım giderek gelişiyor, kendimi ölçüp biçiyorum, zafer noktasında sağlam adımlar atacak kadar güçlü hissediyorum” diyebilsin. Beklenmesi gereken bu olumlu, güzel gelişme özellikleridir. Burada her gün bir yarışa bile girilmeliydi.

Seyrediyorum, bakıyorum durumlarınıza; yeni umuttan ne haber, yeni düşünceler var mı, ilgi düzeyinde, yükseliş zafer noktasına yaklaşma ne kadar gerçekleşiyor, hiç bu konuda bir gösteriye kalkanı göremiyorum. Yanlış! Burası veya bütün parti ortamımız olumlu özelliklerin yarışı biçiminde değerlendirilmelidir. Niye bundan sakınıyorsunuz? Düşünce toplumsallıkta hele hele devrimde şarttır. Hayalsiz insan olmaz, umut olmadı mı, zaten yürüyüş olmaz. Başarı konusunda kendini denemeye tabi tutmadan adım bile atılamaz, hele savaşta bu yakılmadır.

Partileşme dediğimiz bu hususları aramızda büyük bir hararetle tartışmalıydık ve sonuca gitmeliydik. Biz küçük bir grup iken bile aramızdaki tartışmalarımız, sosyal-şovenlerin yanlış düşüncelerine karşı, filan kitapta yeni doğru düşünceleri bulma ve bunu haykırmak için iddialıydık. Yine Hakiler, Mazlumları, Kemalleri hatırlıyorum. Bizim en büyük gösterimiz, yanlış düşüncelere her gün yeni önemli doğru düşüncelerle karşılık vermekti. Herhangi bir salona, herhangi bir masaya doğru gittiğimizde, bizim için “Yine geldiler” diyorlardı. Ve biz öyle bir düşünce patlatıyorduk ki, adamların düşünceleri yerle bir oluyor, bir tekimiz beş yüz kişiyi dağıtıyorduk. Halen aklımda hepsi.

Düşünün, daha ilk gruplaşma döneminde biz böyleydik. Ya şimdi kutsal savaş cephelerimizde, kurtarılmış bölgelerde parti düşüncesinden, tartışmalarından haber yok, eser yok; yanlışlıklar diz boyu, düşüncesizlik diz boyu, hiç onun neden gerekli olduğuna dair bir tartışma yok. Şimdi siz bununla PKK'ye ihanet ediyorsunuz, yüce değerlere, önderlere çoktan ters düşmüşsünüz. Bu değerleri niye göz ardı ediyorsunuz? Mazlumlar bir çırpıda göz ardı edilecek insanlar mıdır? O, an be an propagandaydı, konuşmaydı. Kemaller, her an bir haykırmaydı. Neden siz şimdi bunlarla çelişeceksiniz? Siz kim oluyorsunuz? Onlardan daha mı değerlisiniz? Onlardan daha mı bu partiye yaşamınızı verdiniz? Hayır. Sadece mirasları üzerinde ucuz yaşıyorsunuz. Bu da herhalde büyük bir günahtır veya sorumsuzluktur. Bu parti, bu değerlerin partisidir.

Kemal ile Hayri ölmeyebilirdi, belki de sizden yüz kat daha güçlü bir biçimde veya diledikleri gibi yaşayabilirlerdi. Ama yaşayamadılar. “Yaşayacaksak sözümüz sonuna kadardır, haykırışımız sonuna kadardır” dediler ve gerektiği yerde de şahadete ulaştılar. Şimdi bu değerler kutsaldır. “Ben PKK'liyim” diyen herkesin an be an göz önüne getirerek yaşaması gerekir. Biz bunları tartışmayız. Siz bundan habersizsiniz; ben neyi söylüyorum, siz neyi esas alıyorsunuz? Şimdi varsa bu değerlere saygınız, o zaman size ne yaptınız derim. Parti düşüncesi için ne kadar savaş verdiniz? Bunlar zindandaydı. Açın bakın o zamanki yaşamlarına, nasıl yaşadılar veya yaşamın onuru için savaşı nasıl verdiler? Kendinize bakın, hiç oralı bile olmayan az

değil. Bunun gibi bin bir örnek gösterebilirim. Anlayabildiğiniz için çok örnek vermeye gerek yok. Ama PKK böyledir. Benim her gün onbeş saatten aşağı olmayan sırf propaganda gücüm var. Eğitme gücü, yeni düşünce, yeni hayaller de işin ayrı yönüdür.

Neden bu kadar büyük yaşam tutkusu gösteriyorum? Bir parti için, bir halkın partiden beklentileri için. Yoksa ben eskiden çok zavallı biriydim, bu kadar yaşama gücünün kenarından bile geçemezdim. Ama şu anda madem bir halk için büyük yaşamak gerekiyor, büyük duymak, büyük düşünmek gerekiyor sonuna kadar açtım kendimi. Çünkü halkın beklentisi bu. Yenilmemek için sonuna kadar düşünüyorum. Eğer savaş gerçeğinde tutarlıysam, yaşama saygılıysam, düşmanın bütün hamlelerini önleyecek kadar yaklaşım gücümün olması gerek. Şimdi bunu kendinize uygulayın; ne kadar temsil etmişsiniz? Hakiki bir PKK'li böyle olur. Hazır düşünceyi bile özümsememek, net parti ölçülerini bile uygulayamamak sizin ancak ve ancak bir suçlu olduğunuzu ortaya koyar.

Ben bu yaptıklarımızı bile çok yetersiz buluyorum. Ah diyorum, sizin gibi daha rahat koşullar içinde mücadele edebilsem! Hele özgür koşullarda, özellikle toprakta, dağlarda bir devrimi yürütme imkanım olsa! Yıllardır yapamadığınızı eğer çok kısa bir zaman süresi içinde gerçekleştirmediysem, ben kendimi PKK'li yerine koymam; sözüm sözdür. Bir bakıyoruz, tamamen parti sayesinde bir mevziye ulaşmışsınız, ardından ne kadar olumsuzluk varsa bu mevzide sizin bir eseriniz olup çıkmış. Şimdi parti mevzileri böyle kullanılmaz. Ben de yılların savaşçısıyım, bütün mevzileri kendim yarattım. Bu mevzilerde en ufacık bir parti aleyhtarlığı, partiye zarar veren bir gelişme var mı? Siz hazır mevzileri işleyemez duruma getiriyorsunuz. Oradaki birikmiş parti olanaklarını çarçur ediyorsunuz.

Şimdi bütün bunlar sizi kendinize getirebilmelidir. Partileşme konusunda kararınızı doğru verebilmelisiniz. Sizden öyle fazla fedakârlık istemiyoruz. Partileşme kararınızı doğru vermenizi istiyoruz. Parti tarihini biraz özümsemenizi istiyoruz. Siz partiye gönüllü geldiniz; biz rica etmedik, sizi zorlamadık. Hiç olmazsa başlangıç istemimize, talebimize saygıyla karşılık verin. Ama bunu ciddi yapın.

Bir insanın en büyük gücü, onun kendi kendisiyle tutarlılık gücüdür

Bir PKK'li için de en anlamlı, birinci özellik, karara bağlı olmayı, bağlı yaşamayı bilmesidir.

Şimdi bu esas, birinci şartı karşılamadan siz hiçbir konuda kendinizi ikna edemezsiniz ve sağlam bir yürüyüşün sahibi olamazsınız. Kendi kendini kararlaştırmayan, kendi kendini disipline edemeyen, en yüce kararları kendi içinde yürütemeyen kişi parti militanlığında kesinlikle başarılı olamaz.

Eğer bu söylediklerim anlaşılmıyorsa söyleyin daha da açıklayayım. Eğer anlaşılıyorsa artık karar yerini bulsun. Neden bu kadar sürüncemeye terk edesiniz? İlk karardır bu, temel karardır. Verdiğiniz parti kararını çiğnetmemek. Ama bakın kendinize, şimdiye kadar en çok çiğnediğiniz, göz ardı ettiğiniz bu temel karar oluyor. Şu anda bana, bu tarihe yapabileceğiniz en büyük iyilik nedir, diye sorarsanız; bu karar gücünü göstermektir derim. Bununla gerçekten biz düşmanı yeneceğiz ve kutsal yaşama adım atacağız. Bizden alınan, bizi böyle çirkinleştiren ne varsa, hepsini alıp uzaklaşacağız.

Bunu niye istemeyeceksiniz? Bunun tutarlılığını neden göstermeyeceksiniz? Toplumumuz, halkımız kurallarla oynadığında başına en büyük felaket gelmedi mi? Bugün dünyanın en geri, en zavallı halkı biz değil miyiz? Hatta en çirkini biz değil miyiz? Neden bu böyle oldu? Kendilerine temel bazı kuralları edinmedikleri için. Herkes kendi başının çaresine baktığı için bu böyle oldu. Aynı şeyi parti içinde siz yapmıyor musunuz? Bizim zor bela bazı çabalarımız olmasa acaba siz daha beter, lanetli bir durumu yaşayacak mısınız? Neden gerçeklere gözünüzü kapayacaksınız? Ve halen şaşıyorum, neden siz o kadar parti ölçüleriyle oynandığında sessiz kalıyorsunuz? Düşünce zayıf, taktik yok, başarı yok, kayıp diz boyu... Neden sarsılmadınız? Neden vicdanınız ayaklanmadı? Neden kendinize anlam veremediniz? Yazık değil mi size? Hep böyle ana kuzularısınız. Analarınızı görünce benim yüreğim dayanmıyor. O fukaraları hiç olmazsa düşünseydiniz de böyle kalmayaydınız.

Bir yiğit savaşa çıktı mı, anasını ağlatmayacak kadar cesur, yaman, güçlü olmalıdır. Ama içinizde anasını ağlatmayan tek bir adam var mı? Bırakın beni, mesela insan yoldaşını zorlar mı? İçinizde yoldaşını zorlamayan tek bir adam var mı? Bakın, beni biraz göz önüne getirin; ne anamı, ne sizleri ne ağlattım, ne de zorladım. Yiğitlik böyledir, başka türlüsü yalan-dolandır. İstediğin kadar laf üret ama, git ikinci gün düş! Bizim militanlığımızda fazla anlamı olmayan bir sondur. Son yılların bir çok şahadetinde acı vardır. Fazla anlamı yoktur. Ve en önemlisi de yaşayanların -haydi onlar şahadete ulaştılar saygımız var, minnettarız- hep çirkinlikleri ortaya çıktı; hangisinin değerli bir yaklaşımı oldu, işte hangisi bizi bu kadar heyecana getirdi, bizi bu kadar sürükledi; zor durumdaydık, bizi esenliğe kavuşturdu? Böyle bir değerlendirmeye konu olan içinizde herhangi bir militan var mı? Zorlama yok, herkes eylemiyle buna yol açabilirdi.

Dikkat edilirse PKK içinde de kimse kimsenin hakkını yemez. Başarılı olmuş olana hep saygı duyulur, değer verilir. Ama maalesef bunların sayısı yok denecek kadar azdır. Son merkezimizin kişilik değerlendirmelerini okudunuz, tartıştınız. Her merkez üyeniz neredeyse ödümüzü kopartan bir pratiğe sahip olmuş. Bir kaç paragraf hakkında eleştirilmiş; şaşıyorum, ben hangisini düzelteceğim, hangisini düzeltmeyeceğim? Merkezi üyelikle bağdaşmayan ne kadar yetersiz özellik varsa hepsi temsil edilmiş. Yoldaşlığa, hele bir merkezi üyeye bu yakışır mı? İnsan kıtır kıtır kendini keserdi, bu kadar yanlışlığa kendisi için yer vermezdi. Yiğitlik nedir, yiğitlik çok kılıç sallamak, tüfek patlatmak değildir. Yiğitlik, PKK olayında ölçüleri sağlam temsil etmektir. Bunu ustalar da böyle söyler; halk, proleter devrimciliğinde yiğitlik parti örgütlülüğünde güçlü olmaktır. Bunlar örgütleyici özelliklerdir. Örgütleyebilen en büyük yiğittir, diye bir tarif vardır. Çünkü yine söylüyorum, halkların veya proletaryanın örgütünden başka silahı yoktur.

Kısaca, bu çok oynadığınız, hiçbir gerekçeyle doğru-dürüst izah edemeyeceğiniz bu parti dışılığı, onun örgütlü yaşamına gelememenizi kendiniz için ciddi bir sorun yapın. Ve kararınızı partiye doğru bir katılım temelinde, -özellikle çoğunuzun durumu kadro olmaya yatkındır- sağlam bir kadro olma, onun gereklerini bütün yönleriyle değerlendirme ölçülerine sağlam ulaşma bir karar ve uygulama gücümüz biçiminde burada sonuçlandırın. Partimizi bu temelde biz, yeniden daha gelişmiş savaş koşullarına ve olanaklarına -her ne kadar fazla şekli yönlerine dikkat etmiyorsak da- özünde iyi bir katılımı, doğru bir katlımı her üyemize uygulayalım. Özellikle kadro ölçülerini günümüzün tüm savaş sorunlarına cevap verecek yetkinliğe kavuşturmayı esas alalım. En temel görev budur.

Bu temel görev başarılmadan hiçbir savaş sorununu çözemeyiz. Nitekim şimdiye kadar ki gerilla deneyiminiz de göstermiştir; yüksek başarı temelinde yaklaşmadığınız gibi, bundan sonra da bunda ısrar edersek bu, partinin dışında gelişmiş, onu esas almayan ölçülerle yaklaşmaya götürecek ki, bu da nihai bir yenilgi olur. Biz şimdiye kadar çeşitli tedbirlerle size nihai yenilgiyi tattırmadık. Ama bu demek değildir ki, bundan sonra siz de bu gerçekleşmez; hayır, bir bakarsınız yirmi dört saat içinde bile gerçekleşebilir.

Başarı istiyorsanız, parti ölçüleriyle yaşama gücünü, savaşma yeteneğini gösterebilmelisiniz

Eğer bu parti militanlığını esas almazsanız, gereklerini temel bir görev olarak yerine getirmezseniz tehlike her an somuttur. Öyle şimdiye kadar bana dayanarak, PKK'nin savaşına dayanarak "artık yenilmeyiz, zafer kesindir" deyip kendimizi aldatmayalım. Zaten en temel güvencesi partinin militanlığında, kadro ölçülerinde taviz vermez, yaratıcı, savaşın gereklerine göre uygulama yeteneği olan bir katılımı gerçekleştirmektir. Bu sağlandı mı biz her tür savaşıma karşılık verebiliriz. Parti Önderliği bu anlamda zaten eğer ayaktaysa, biraz başarıdan bahsedebiliyorsa, bu nitelikte bir parti öncülüğünü esas aldığı içindir. Başka hiçbir şey başarının göstergesi olarak ileri sürülemez. Eğer sizler de bir başarı istiyorsanız, az-çok denenmiş, kanıtlanmış bu parti ölçüleriyle yaşama gücünü, savaşma yeteneğini gösterebilmelisiniz. Gerisi çabadır, o da siz de vardır; cesarettir, yine sizde benden fazlasıyla vardır. Bunu da çok açıklıkla söylüyorum ve her zaman tekrarlıyorum. Ama olmayanı da ben açıklığa kavuşturmaya çalışıyorum.

Eğer bu parti militanlığını esas almazsanız, gereklerini temel bir görev olarak yerine getirmezseniz tehlike her an somuttur. Öyle şimdiye kadar bana dayanarak, PKK'nin savaşına dayanarak "artık yenilmeyiz, zafer kesindir" deyip kendimizi aldatmayalım. Zaten en temel güvencesi partinin militanlığında, kadro ölçülerinde taviz vermez, yaratıcı, savaşın gereklerine göre uygulama yeteneği olan bir katılımı gerçekleştirmektir. Bu sağlandı mı biz her tür savaşıma karşılık verebiliriz. Parti Önderliği bu anlamda zaten eğer ayaktaysa, biraz başarıdan bahsedebiliyorsa, bu nitelikte bir parti öncülüğünü esas aldığı içindir.

Hiç kimse eleştirileri ne abartsın, ne de küçümsesin; çok ciddidir ve gerekleri mutlaka yerine getirilmelidir. Cesaretinizin ve fedakârlığınızın düzeyine denk gelen bir partinin kadro ölçülerini tutturma işini artık başarmalısınız. Bu size en gerekli olandır. Ve hiçbir şeyle bu görevi ne değiştirin, ne göz ardı edin. İkinci plana bile koyamazsınız; bu her zaman birinci planda bir görevdir. Bununla katılımı, parti içinde bir gelişmeyi yaşadınız mı ortaya çıkacak engeller de aşılır ve en ağır görevler bile başarıyla yerine getirilebilir. Parti tarihi bütünüyle bunu gösteriyor. Önderlik ölçüleri tamamen bunu kanıtlıyor. Şimdiye kadar bir çok gerekçeyle aşınan ve başarısızlığı çok açık olan yanlış bir katılımı, yine gerekleri yerine getirilmeyen bir kadro anlayışını terk edelim. Bu konuda kararınız kesin ve sürekli olmalıdır. Eğer eleştirilerden bir şey anlayacaksanız, onun somut ifadesi ve yine kendinize bir ıslah olma hakkını istiyorsanız, onun da anlamı; bundan sonra kolay aşınmayan, kesintiye uğramayan; her koşulda, her savaş ortamında, sıradan bir görev karşısında olduğu kadar, çok amansız bir savaş eylemi karşısında da bu ölçüleri esas alabilen bir parti kişiliğinde ısrar etmektir.

Umarım bundan sonra ısrarınız bu temelde olur ve kolay kolay -ki bu son nefese kadardır- hiçbir gerekçeyle ne engellenir, ne sağa ve sola saptırılır. Kendinizi böyle kararlaştırırsanız hem en yaraşır olanı, hem de sizi en sonuca götürecek olanı kendinize sağlamış oluyorsunuz. Bunun için ne gerekiyorsa onu kendinizden isteyin. Partinin size vereceği bir yan destektir; esas karar, bunun esas istemi, esas yürütme gücü siz olacaksınız. Böyle bir partileşme şu anda ve her zaman en temel görev gibi önümüzde durmaktadır. İşte yakın dönemde çok önemli bir hamle dönemi içine gireceğiz, çok kapsamlı savaş planlarımız gelişecek ve hepinizi çok önemli görevler bekliyor.

Tarihi sorumluluğu böylesine çok yüksek olan, başarılması halinde adına belki de nihai zafer denilebilecek durumları yakalamak da gizli olan; ama başarısızlık halinde ise şimdiye kadar tüm yaptıklarımızın elimizden yitirilmesi de imkan dahilinde olan kritik bir dönemle karşı karşıyasınız. Kaldı ki eskisi gibi çocuk da, amatör de değilsiniz, oldukça tecrübeyle yükümlüsünüz. Sonuna kadar güvenilecek bir olgun yaşam dönemindesiniz. Buna da saygıyla hakkını verirseniz, biz bu yakın dönemin her tür mücadele, savaş görevleri üzerine yaman yürüyebiliriz. Düşmanın da korktuğu budur. Bunun dışında düşman bir şeyden korkmaz ve hepsini de yerle bir edebilir. Onun yenemeyeceği tek tarz, benimde kendi tecrübelerimden çıkararak dayanabileceğim, ilgi duyabileceğim, gerçekten de duyduğum yenilmez silah budur.

Gerçek bir PKK vuruş tarzını gerçekleştirelim

Çok açıkça söyleyeyim; dışarıdan şu kadar destek, şu kadar kitle desteği, hatta maddi ittifaklar, başka böyle mücadele olanakları fazla ilgimi çekmiyor; veya bana ihtiyaç olarak kendini hissettiriyor desem, bu doğru değildir. Oldum olası benim en temel çalışma olarak gördüğüm, partinin bu ölçülerine göre bir kadrolaşmayı, PKK'nin gelişmesini sürdürebilmektir. Ve aslında şimdiye kadarki tüm gelişmelerinde de, bütün bu iç ve dış dayatmalara rağmen bu tutumumuz etkili olmuştur ve başarıyı getirmiştir. Biz istiyoruz ki, bunu hepinize mal edelim. Çok devre yaptık, binlerce kişiyle çok dönem başlattık, fakat bu göreve böyle katılamadıkları için, gerçekten düşmanı bile "nasıl böyle yapıyorlar" diye mesele yaptığı durumlara düştük.

Biz istiyoruz ki artık PKK, geçmişte bu hak etmediği dönemsel yaklaşımları bir daha yaşamasın. Savaşın içine zaten girmişsiniz, kararınız genel anlamda zaten var. Kaçacak adam veya sağa-sola yalpalayacak adam çok az, hepsi dosdoğru yürümek isteyecektir. Ama yürüyüşün tarzı diyorum, onun temel başarı özellikleri eksik olabilir. Bu çalışmalar bunu kesin sağlamayı, bunsuz asla tek bir üyesini bile yetersiz bırakmamayı amaçlıyor. Partinin son eğitim çalışmaları, merkezi karar düzeyimiz hayli ilerleyebileceğimizi gösteriyor. Ama biz istiyoruz ki burada da, ben kendi çalışmalarım için de söylüyorum, düşmanın belki de beklediği ama, bir türlü fırsat vermediği gerçek bir PKK vuruş tarzını, bu önümüzdeki kısa dönemde gerçekleştirelim.

Daha anlamlı bir savaş planına gitmek istiyoruz. Bütün bölgeleri, çalışma birimlerini değerlendireceğiz. Ama temeli bu biçimde çok sağlam kılarsak başarının en önemli kısmını daha şimdiden sağlamış oluruz. Eski plan anlayışlarınıza bir kez daha düşmek istemiyoruz. Çünkü müthiş çabalar içine de düştünüz, sonucun hiç de umduğunuz gibi gelişmediğini gördük. Şimdi bunu bir daha yaşamak istemiyoruz. Bunu sizden istemek herhalde çok zorunuza gitmez. Bunun gücünü göstermek herhalde yine çok sıkıntıya yol açmaz. Tam tersine, gücünüze güç katar, umudunuza umut, coşkunuza coşku katar.

Neden sarılmayacağız? Bu temelde çok hırsımız var, öfkemiz var, hepsini anlamlı bir biçimde bir partileşmeyle neden düşmanın başına yıkmayacağız? Ve kendimize, "PKK militanı böyle savaşır" dedirtmeyeceğiz? Bunu yapamazsak biz gerçekten çok zor durum da kalırız ve belki her hareketin kalıcılığı olabilir, bir kurtarma gücü olabilir; ama ne parti olarak, ne halk olarak bizim olamaz. Kendim bunu denedim ve muhayyile bir biçimde de gerçekten size böyle yaşanabileceğini gösterdim. Kırk yıllık yaşam deneyimini tekrarlıyorum, ayakta kalabilirim sonucuna ulaşıyorum. Bu sizin için en büyük kazanımım. Yüzyıl uğraşsanız, -ister hepiniz, ister biriniz- kazanamayacağınız bir sonucu veriyoruz. Çünkü ne de olsa siz hâlâ biraz da yiğitçesine yaşamak istiyorsunuz. Ben size bunu sunuyorum.

Bu kolay değil; bütün sülalenize, bütün tarihinize sorun, bu savaş yetenekleri kolay kazanılmaz. Düşman karşısında hiçbir zaman böyle ayakta durulamaz. Ama biz bunu sağladık, buna hem büyük saygınız, hem kati derecede kurallarına bağlılığınız gelişmeli. Sizin de değeriniz varsa, bir sözünüz varsa tarihte bir anlam ifade etsin. Başka türlü ne kadar da sizi korumak istesek, ne kadar da sizi iyi yiğit olarak değerlendirmek istesek bu mümkün değildir. Kendimizi niye kandıralım? Başaramayan kişinin adı-sanı yoktur. Çektiğiniz zorlukları, azabı biliyoruz; bunlar da bir hiçtir. Hepinizin yaşam zorluklarını biliyoruz, eğer bütün bunlar başarı çizgisine bağlanmazsa yine hepsi hiçtir.

Artık sizin bundan çıkaracağınız en temel sonuç; bir hiç olmadığınızı gösterebilmektir. Bunu gösterebilmek için de şimdiye kadar çeşitli gerekçelerle savsakladığınız parti ölçülerini çok ciddi bir biçimde kendinize ölümüne uygulayabilmektir. Buna benden yüz kat daha fazla muhtaçsınız. Hem de biraz layıksınız, neden bunu çiğneyeceksiniz?

Partileşmede katılım, gönüllülük temelinde olur, ama disiplini de böyle gelişir. Biz üzerimize düşeni yapıyoruz. Hiç şüphesiz kararı da, onun tutarlı uygulaması da sizindir.

■■■

Dünyanın her yerinde devrimler halkların eseri olarak ortaya çıkarlar. Halklar yürür ve devrimi yaparlar. Öncüler ya da bir avuç devrimci sadece katalizör rolünü oynarlar. Topluma öncülük yapar, yön verirler, destek sunarlar. Ancak son tahlilde devrimin kaderini belirleyecek olan, halkın kendi duruşu ve direnişidir. Bu bağlamda yeniden belirtelim, sömürgeciliği söküp atmak sadece devrimcilerin işi değildir, olamaz da. Tüm toplumun özelde de gençliğin içersinde yer alacağı güçlü bir direniş ile ancak sömürgecilik sökülüp atılabilir.

Devrimin kaderini belirleyecek olan halkın kendi duruşu ve direnişidir

Kasım Engin

Ortadoğu, bir alt üst oluş sürecini yaşıyor. Alt üst oluş süreçleri siyasi literatürde 'devrim anları' ve ya 'devrimci durum' olarak tanımlanıyor. Devrimci durumların oluşması için birçok etkenin bir araya gelmesinin zorunluğu vardır. Dünya, bölge, yerel, sübjektif-objektif koşullar derken birçok gelişmenin yaşanan konjonktür ile bağı bulunuyor. Bunların tümünün bir araya gelmesi sonucunda dile getirilen 'devrimci durum' ya da kaos oluşabiliyor.

Devrimler tarih bilinciyle şekillenir

Devrimci durumları değerlendiren halklar kendi kaderlerini ellerine alarak kendilerini özgürleştirebilmişlerdir. Bu durumları sağlıklı değerlendiremeyen halkların ya da hareketlerin -birçok halkın direniş tarihinde görüldüğü gibi- kaderleri, başkaları tarafında çizildiği için boyunduruk altında kalmaktan bir türlü kendilerini kurtaramamışlardır.

Bugün Ortadoğu'da yaşanan tarihi süreç, yüz yıl önce oluşturulan statülerin yıkılma sürecidir. 17 Mayıs 1916 yılında Sykes-Picot-Sazonov ile paylaşım kıskacına alınan Ortadoğu halkları ve coğrafyası -10 yıllık bir tartışma süreci ardından- 5 Haziran 1926 yılında statüsü belirlenerek bugünlere kadar gelmiştir.

Oluşturulan bu statüden en çok olumsuz etkilenen halkların başında Kürtler gelmektedir. Kürtler gibi Ermeniler, Asuriler'de benzer bir kıskaç altına alınmışlardır. Arapların da 22 parçaya bölünerek, başkalarının kullanma malzemesi haline getirildikleri ise, yaşanan çelişki ve çatışmalarda görülüyor.

Kürtler, son yüzyılda tarihlerinin en karanlık çağını yaşadılar. Yok sayıldıkları için büyük direnişlere geçseler de oluşan devletlerarası statüden kaynaklı, direnişlerini siyasal olarak taçlandırmada sonuç alamadıkları gibi her direnişin ardından büyük kırımlarla yüz yüze kaldılar.

Rojava Devrimi ile birlikte yüz yıl önce oluşan devletlerarası statüyü, Kürtler açısından adım adım aşma şansı yakalanmıştır. Kaldı ki devletlerarası sistem henüz 1990'larda "Yeni Dünya Düzeni" adı altında bölgede ulus devlet ve emirlik, krallıklar gibi tekçi rejimlerinin, gelişen ulus üstü sermayenin önünde engel olduğunu görmüş olduklarından o yıllarda Ortadoğu'da bazı değişiklere gitmek istemişlerdi. Ancak en belirgin müdahaleyi, 2003 yılında Saddam'ı devirme süreci ile başlamış ve 2010 yıllarına geldiğimizde ise neredeyse tüm Ortadoğu'ya yayma çabası içine girmişlerdi. BOP diye isimlendirilmiş olan projenin Fas'tan başlayarak Pakistan'a kadar uzanan geniş Ortadoğu'yu kapsadığı bilinmektedir. Ancak Ortadoğu'da en katı ulus devlet yapıları olarak, İran ve Türkiye mevcut satükoda en çok direten iki devlet konumundadır.

Dile getirdiğimiz coğrafyada çok büyük alt üst oluşlar yaşandı. Büyük acılar da hiç eksik olmadı. Halen de ne büyük acıların yaşandığına gün gün şahit oluyoruz.

19 Temmuz Rojava Devrimi'ni yaşatmak

Ortadoğu'ya yeniden biçim vermek isteyen güçler mevcut statükoyu kırmaya yönelik yüz yıl önce yok sayılarak, dıştalanmış olan kesimlere dayanmak istemesi, işin doğası gereğiydi. Bu minvalde ele aldığımızda, yıllardır büyük bir mücadele içerisinde olan Kürtler'de ortaya çıkardıkları büyük ideoloji, askeri, siyasi ve toplumsal güçle bu sürece müdahalede bulunmuşlardır.

Kürt Özgürlük Hareketi Önder Apo'nun geliştirmiş olduğu Demokratik Ulus çözüm projesiyle bir nevi en hazırlıklı güç olarak ortaya çıkan konjonktürden yararlanmasını bilmiş bu temelde devrim koşullarının olgunlaştığı 2012'nin 19 Temmuz'unda Rojava Devrimi'ni gerçekleştirmiştir. Tam yüz yıldır Kürtleri yok sayarak her türlü sömürgeci soykırımcı politikaları yürüten güçlerin bu devrimi hemen kabul etmeleri elbette beklenemezdi. Kürdistan devriminin kabul edilmesi demek, gerçek manada Ortadoğu'nun tümden değişmesi ve bu devrim temelinde yeniden şekillenmesi anlamına gelecektir. Biliyoruz ki ne BOP'u geliştirenlerin böyle bir strateji ve politikası vardı, ne de kaskatı bir biçimde, "Tek devlet, tek vatan, tek millet, tek bayrak" gibi çağdışı tekçiliğe, yani faşizme sarılan ve ulus devlet olmanın en köhnemiş biçimini yaşayan sömürgeci güçler bunu kabul edeceklerdi. Kabul etmediklerini/etmeyeceklerini çok erkenden Kobanê Direnişi süreci ve ardından herkese göstermişlerdir. Ortadoğu'yu dizayn etmek isteyenler açısından da Rakka'nın DAİŞ'ten alınmasıyla bu durum görülmeye başlanmıştır. Kerkûk'ü, 16 Ekim 2017 günü Başûrê Kurdistan hükümetinin gerçekleştirdiği referandumun ardından, Kürdistan Federe Bölges'inden alarak, Irak devletine bırakmaları ise bir diğer veri olmuştur.

Halbuki, TC sömürgeci devletinin Rojava Devrimi'ni kabul etmesi demek özün de demokratikleşmesi demek olacaktı. Demokratikleşecek bir Türkiye'nin bırakalım Rojava Devrimi karşısında zorlanması, tam tersine Rojava Devrim ile ilişkilenme temelinde kendi Kürt Sorunu'nu da çözerek, yaşanan Ortadoğu krizi ve kaosunda ciddi darbeler almadan, kendini sıyıracak ve daha da güçlenerek, uluslararası güçlerin operasyonundan kurtarabilecekti. Önder Apo'nun, Türkiye'yi bu çözüme çekmek için ne kadar büyük çabalar sarf ettiği bilinmektedir. Halklar birbirine kırdırılmadan, sorunları başka güçlere havale etmeden, bölge güçlerinin kendi aralarında çözüm seçenekleri üzerinde ne kadar yoğunlaştıkları, yaşanan onca görüşmeden bilinmektedir.

Ancak ulus devlet yapılarının oluşturduğu tekçi, milliyetçi ve faşist zihniyet onca çabaya rağmen aşılamadı. Önder Apo ile yapılan görüşmeler temelinde bırakalım tekçi ve faşizan zihniyetlerin aşılmasını, bu süre daha büyük öldürücü tekniklerin geliştirilmesi temelinde değerlendirilerek, Kürt Özgürlük Hareketi başta olmak üzere tüm demokratik ve Kürt kazanımlarına karşı, topyekûn bir saldırı konseptini geliştirmeye yönelmişlerdir. Nitekim Cizîr, Nisêbîn vb yerlere saldırılar ile sözde 15 Temmuz 2016 darbesi gibi birçok husus gerekçe gösterilerek, topyekûn saldırı daha da tırmandırıldı. Güney Referandumuna yönelik politika, Efrîn'e işgal saldırısı, Medya Savunma Alanları'na başlatılan yeni işgal dalgası ile bu güne gelindi. 9 Ekim 2019 Rojava işgal ve soykırım saldırılarının tümünü bu eksende ele alarak değerlendirmek daha yerinde olacaktır. Fakat öncelikle şunu vurgulamak gerekir; ya Türkiye sorunlarını Kürtlerle, Kürtlerin temsilcisi olan Önder Apo ile oturarak demokratik temelde çözecektir ya da şimdi görüldüğü gibi Kürtlere karşı topyekûn savaşı her yere yayacaktır. Savaşı yaymak da resmen intihar olur.

Türkiye'yi yıkıma sürükleyen zihniyet

Bu kadar derin bir milliyetçi ve faşizan zihniyetin temsilcileri olarak ortaya çıkan Erdoğan-Bahçeli-Ergenekoncu iktidar bloku, sadece Rojava ve tüm Kürt değerlerine saldırmakla kalmamış, tüm sol-sosyalist, demokrat güçlere, toplumsal değerlere saldırmış, toplumu dejenere etmiştir. Fakat mevcut durumda bu faşizan zihniyet sürdürdüğü saldırı ve yol açtığı şiddetin sonucunda kendi sonunu da hazırlamıştır.

31 Mart seçimleri ardından gelişen 23 Haziran İstanbul seçimlerinde de görülmüştür ki bu zihniyet, demokratik koşullarda ayakta kalamayacak bir duruma gelerek aşılmış, teşhir ve tecrit olmuştur. Onlarca sorunun yanı sıra bu düzeyde tekçiliği yaşayan Türk devlet yapısının kendi iç bünyesinde de giderek sarsıldığı, çatırdadığını herkes görmektedir. Bu çatırdamaya uluslararası arenadaki bunalımlar, ekonomik buhran Türkiye toplumunda başgösteren bunalım hali giderek taşınamaz hale gelmiştir. Türkiye'yi soyup-soğana çeviren aile iktidarı, kayırmacılık, hırsızlık derken, ahlaki olarak çöküş tam gaz ilerlerken, ancak kapsamlı bir demokratikleşme projesiyle bu durum tersine çevrilebilir ki; verili iktidar yaptığı kötülüklerle ve faşizan uygulamalarıyla bu şansı ortadan kaldırmıştır. Bundan dolayı iktidar ömrünü biraz daha uzatmak için Türk halkını, "Vatan-Mille-Sakarya" nidalarıyla şovenist-faşizan bir dalga yaratarak yürüttüğü soykırım savaşına destek sağlayıp yaşanan onca sorunun üstünü örtmeye çalışmaktadır.

Erdoğan-Bahçeli iktidarının yığınla sorun yaşamasına rağmen Rojava'ya saldırıları karşısında sözde muhalefet ve AKP karşıtları bile bir bütün olarak iktidarın arkasında sıraya dizildiler.

Tarih boyunca tüm diktatörlerin en başarılı bir şekilde uyguladıkları saldırı ve işgal yöntemlerinden birini şimdi Rojava'ya karşı faşist diktatör Erdoğan uygulamaktadır: Birilerini günah keçisi gösterip milliyetçi ve dinci yapıları mobilize etme, birilerini hedef göstererek toplumun tümünü milliyetçi dalga temelinde yönlendirme yöntemi...

Hitler bu yöntemi Avusturya'ya, Çekoslovakya'ya ve en son olarak Polonya'ya saldırılarında kullanmıştı. Mussolini'nin Kuzey Afrika'ya saldırması da benzer biçimdeydi. Zamanında Fransa'nın Cezayir'e saldırmalarıyla da aynı yöntem esas alınmıştı. Saddam da İran ve Kuveyt'e böyle saldırmıştı. Ve 12 Eylül faşist cuntasının da aynı amaçla Kürtlere insanlık dışı uygulamalarla yöneldiğini, söylemenin gereği bile yoktur.

Çatışan ideoloji ve siyasetler

Önder Apo sıklıkla üç çizgiden söz etti. Bunlardan birincisi emperyalis, ka-

pitalist modernite çizgisidir. Bir diğeri ise ulus devletlerin temsil ettiği statükocu çizgidir. Üçüncü Çizgi ise, halkların Demokratik Ulus çizgisidir. Üçüncü Yol denen iki iktidarcı-devletçi çizgiye karşı halkların Demokratik Modernite, Demokratik Ulus çizgisidir. Politik olarak üç çizgi olsa da ideolojik olarak sadece iki çizgi vardır. Birincisi; kapitalist modernitedir ki, bunları temsil eden hegemonik güçler ile ulus devlet yapılarıdır. İkincisi ise; Demokratik Modernitedir. Bu iki ideolojik çizgi kimi zaman birbiriyle taktiksel olarak ilişkiye geçseler de, stratejik olarak bir araya gelmeleri mümkün değildir. Her ikisi arasında köklü paradigma farklılıkları vardır. Öncelikli olarak bunu belirtmemiz gerekiyor.

Bu gerçeklik özü itibariyle ABD, Rusya, İran, Türkiye ve Suriye devletlerinin ideolojik olarak birbirleriyle çelişik olmadıklarını gösterir. Aynı ideolojik kaynaktan beslendikleri için aralarındaki çıkar çelişkilerine rağmen farklı bir ideolojik yapıya karşı bir araya gelerek, politikalar geliştirmeleri zor değildir. Karşılarında Demokratik Modernite güçleri olduğunda bir araya gelmeleri daha rahat olabilmektedir. Bu durum aralarında çelişkiler ya da çatışmalar yoktur anlamına gelmez. Fakat bu durumlarda kendi aralarındaki çelişkiler tali, Demokratik Modernite güçleri ile aralarındaki çelişkiler esas çelişki olur.

Bugün bölgedeki devletçi güçlere baktığımızda; Suriye şimdilik üniter ve tekçi yapısını korumak istemektedir. Rusya dıştalandığı Ortadoğu'daki varlığını güçlendirerek buralara kök salmak istemektedir. İran ise, ABD başta olmak üzere uluslararası güçlerin hedefine yerleştirildiği için Ortadoğu'da etkinliğini artırarak savaşı kendi sınırları dışında karşılamak istemektedir.

Türkiye faşizan ve tekçi yapısıyla kapitalist modernite güçlerini de zorlayarak, Üçüncü Dünya Savaşı ortamında Birinci Dünya Savaşı'nda kaybettiklerini geri almaya, geçmişte Enver ve Talat Paşaların yapamadıklarını yapabilme ihtimalini değerlendirerek, Türkiye'nin sınırlarını Lozan öncesi duruma getirmeye çalışmaktadır.

Erdoğan'ın Üçüncü Dünya Savaşı gerçekliğiyle bağlantılı olarak, *"Biz 22 milyon kilometrekarelik toprağı görmüş bir devletin vârisleriyiz. Maalesef bir yerler tırtıklandı. 780 bin kilometrekareye kaldık. Burnumuzun dibindeki yerler bile alındı. Anlaşmalarla başarılı çıktık diyenler oldu. Nasıl ya, elindekini veriyorsun, başarılı çıkıyorsun… Bu devletin sınırlarını gönüllü olarak kabul etmiş değiliz. Unutulmamalıdır ki cumhuriyeti kuran kadronun çok önemli bir bölümünün dahi doğduğu, büyüdüğü topraklar yeni devletimizin sınırları dışında kalmıştır. Bugün biz Suriye, Irak, Kırım, Batı Trakya, Bosna deyince birileri sanki uzaydan gelmiş gibi yüzümüze bakıyor. Türkiye'nin Irak'la, Bosna'yla ilişkisi ne olabilir?' diyorlar. Halbuki bu coğrafyalar bizim canımızın birer parçasıdır. Gaziantep'le Halep'i, Rize'yle Batum'u, Bursa'yla Üsküp'ü birbirinden farklı düşünmek mümkün mü?"* diye farklı zamanlarda dile getirdiği sözlerle, yayılmacı, Yeni Osmanlıcı emellerini dile getiriyor.

Bu eksende Eylül ayında Rusya, Türkiye ve İran arasında gerçekleştirilen zirveye baktığımızda durum daha iyi görülecektir. Rusya, Ortadoğu'nun en etkili iki gücünü yanına alma rahatlığıyla Kürtlerin kazanımlarını geri çekerek, Suriye'ye muhtaç kılmaya çalışırken; İran, Kürt Özgürlük Hareketi yönelik anti-Kürtlük refleksini tazelemiştir. ABD'den uzak durarak, İran'ın kuşatılmasına katılmadığı mesajını veren Türkiye'nin ise, her iki duruştan yararlanarak Rusya'nın bölgede güçlenmesi ve tüm bunların karşılığında jzgür Kürt'e saldırı imkanına kavuşmanın sevincini, zirvede dile getirmiştir. Suriye'nin YPG ve QSD'yi terörist örgüt olarak BM'ye şikayet etmesi, Suriye ile ilişki ve görüşmelerde elinin güçlenmesi için bu zirveyi fırsat bilerek hem Türkiye'ye hem İran'a ancak esasta da Kürtlere mesajlarını açıktan vererek, Rusya'nın politikalarını desteklediğini göstermiştir.

Sömürgeci ve soykırımcı TC devletinin izlediği politikanın özü şudur: Kürtleri yok ederek, ayakta kalma stratejisidir. Stratejileri anti-Kürtlük üzerine kuruludur. Nerede Kürtlük adına bir kazanım varsa, sömürgeci soykırımcı rejim oraya saldırmaktadır. Ve bu saldırılarını sadece Rojava ile sınırlı tutmayacaktır. Birinci Dünya Savaşı'nda Ermenilere karşı yürüttükleri soykırım stratejisini, Üçüncü Dünya Savaşı ortamını da fırsat bilerek Kürtler üzerinde uygulamaya çalışmaktadırlar.

'Güvenli Bölge' dedikleri her türlü görüşme ve anlaşma, tasfiye amaçlı

Her şeyden önce belirtelim ki, Güvenlikli bölge diye bir şey yoktur. Suriye'de en 'Güvenli Bölge', Rojava'dır, Kuzey-Doğu Suriye'dir. Daha önceleri de Suriye'nin en güvenli bölgesi Efrîn olduğu halde faşist TC devleti, ABD'nin açık desteği ve Rusya'nın kirli politikaları sonucu işgal etmişti.

'Güvenli Bölge' oluşturma dedikleri görüşme ve anlaşmaların tümü Rojava Devrimi'ni özünden saptırma, saptıramazlarsa tasfiye etme temelinde yapılan görüşmelerdir.

Bilindiği gibi geçmişte, "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" denilirdi. Güya bu sloganla PKK'ye evet deniliyordu. Önlerinde engel olarak görülen Önder Apo idi! Nitekim bu sloganla birçok çevrenin kafasını karıştırdıklarını biliyoruz. Ve daha sonra ortaya çıktı ki, sloganlarının özü anti-özgür Kürtlüktür! ABD, ilk günden Rojava Devrimi'ni Apocu çizgiden koparmak için elinden gelen her şeyi yapmıştır. Özgürlük Hareketi'nin, etkili, önder 3 kadrosunu 6 Kasım 2018 günü arananlar listesine boşuna almamıştır. Bu arkadaşları arananlar listesine alarak, kendilerince Rojava Devrim güçlerini etkileyeceklerdi. Bu bağlamda, yeni sloganları 'PKK'ye Hayır, ancak parça örgütlerine evet'tir. Rojava'da dayattıkları bu politikayı Rojhilatê Kurdistan özgürlükçü güçleri için de uygulamak istedikleri sır değildir.

Bu bağlamda 'Güvenli Bölge' dedikleri her türlü görüşme ve anlaşma, tasfiye amaçlı gerçekleştirilen görüşme ve anlaşmalar olmuştur. İradesi kırılmış, teslim olmuş ve özgürlüğe göz dikmeyen bir Kürt'ü, ABD öncülüğündeki kapitalist modernite güçler, kabul etmeye hazırdırlar. Önder Apo, savunmalarında Uluslararası Komplo öncesi ve sürecinde İsrail üzerinden kendisine Özgür Kürt'ten vazgeçme temelinde imkan ve kanalların açık olduğu bilgisinin aktığını ifade etmişti.

Özcesi, iradesi olmayan, kapitalist modernite güçlerin denetimindeki bir Kürt'ü, ABD de diğer hegemon güçler de kabul etmektedir. Çünkü böyle bir Kürt'ü, Ortadoğu'da herkese karşı bir sopa olarak kullanmak mümkündür. Bu pazar malı sopa ile kimi zaman yola gelmeyen, başta Türkiye olmak üzere, İran'ı da hizaya getirilebileceği gibi Suriye ve Irak'ı da çizgiye çekilebilecektir.

ABD ve NATO gücü olarak Türk devleti

Diğer önemli bir husus ise 'Güvenli Bölge' dedikleri plandır. Bu plan, kapitalist modernite güçlerinin Saddam gibi özellikler gösteren Erdoğan'ı yeniden kendilerine bağlama girişimidir. Türkiye Ortadoğu'da jeo-stratejik olarak çok önemli bir güçtür. 80 milyon nüfusuyla, askeri gücü, ekonomik gücü ile gerçek manada mihver bir güçtür. Uzun zamandır bozulan bu ilişkileri tamir ederek, yeniden hizaya çekerek, böyle bir gücü Ortadoğu'da kullanmak istemeleri hegemon güçlerin çıkarları gereğidir. Rusya gibi bir güç Ortadoğu'ya o kadar etkili girmişken, Türkiye'yi bir NATO gücü olarak, yanında tutması son derece önemli olmaktadır.

Sıkça dile getirildiği gibi, ABD, Erdoğan'dan vazgeçebilir ancak Türkiye'yi Kürtlerden dolayı gözden çıkarmaz. Ve nitekim çıkarmadığını her geçen gün daha fazla görüyoruz.

Kürtlerin bu gerçekliği bilerek kendi özgüçlerine dayanarak mücadelelerini geliştirmeleri gerekmektedir. ABD'ye dayalı her türlü mücadele, zamanında Mele Mustafa Barzani'nin yaşadıklarının ötesine geçemez. Mele Mustafa Barzani, 1973 yılında, kendisiyle yapılan bir röportajında Jonathan C. Randal'ın aktardığına göre; "Ben Amerika'ya güveniyorum. Amerika Kürtlere ihanet etmeyecek kadar büyük bir güçtür" demişti. Ancak ABD, Kürtlere ihanet ettiğinde

ise; "Biz Kürtler, ABD'nin ve İran'ın şeref sözüne güvenerek düşmana (Irak) karşı koyduk ve onunla savaştık... Bize mükafat olarak söz verilen özerklik nerede? Sayın başkan, Kürtler söz verilen mükâfatın verilmesini benden bekliyorlar. Ben de, sayın başkan, sizden bekliyorum. Halkım bütün güvenini ve umudunu bana bağlandı, şimdi ben de bu umudu size bağlıyorum" diyerek nasıl yanıldığını dile getirmişti.

Kendi gücüne dayanmadan -bu ister ABD olur, isterse başka bir güç olurbaşka bir güce dayanarak yürütülen her türden ilişkinin sonucu belirsiz olur. Ve çoğu zaman da felaketle sonuçlanır. Felaketle sonuçlandığında ise, ya rahmetli Mele Mustafa Barzani gibi çaresizce serzenişte bulunulur ya da son TC saldırısında olduğu gibi Rojava'da, "ABD bize ihanet etti" gibi hiç kıymeti harbiyesi olmayan sözlerle yaşananlar dile getirilir.

Rusya'nın emelleri ve oyunları

Rusya, Rojava güçlerini, önemli düzeyde taviz verme temelinde Suriye ile buluşturması durumunda TC'nin daha fazla ilerlemesine izin vermeyecektir. Rusya'nın stratejisi Suriye'yi bütünlüklü olarak, kendi çıkarları temelinde değerlendirmektir. Suriye, Rusya için Ortadoğu'da kök salmanın en önemli sıçrama tahtasıdır. Bundan kolay kolay vazgeçmeyecektir. Putin ile Erdoğan'ın ilişkileri -ki kişilik olarak çok fazla birbirlerine benzemektedirler- iyi de olsa, yarın Erdoğan'ın yönünü yeniden ABD'ye vermesi her zaman beklenebilir. Bu durumda Putin, Erdoğan'a ya da Türkiye'ye dayanarak bina inşa etme yerine o binadan esas binasını inşa etmek için yararlanabilir. Nitekim Türkiye'den Suriye'yi güçlendirme temelinde yararlandığı görülmektedir. Kuzey-Doğu Suriye güçleri'nin Suriye'yi iyi tanımaları gerekir. Güçlü duruma geldikten sonra, Türkiye'yi uzun süre orada bırakmayacağını öngörmek mümkündür. Ayrıca her ipte oynayan Erdoğan gibi bir kişilik, yarın Rusya yerine daha ileri düzeyde ABD ile ilişkilenip, NATO gücü olarak Rusya'nın karşısına çıkmayacağının garantisini kim verebilir?

Suriye rejiminin de, Kuzey-Doğu Suriye güçlerinin zayıflaması temelinde ilişkilenerek, TC'yi sıkıştıracağı düşünülebilir. Suriye şimdiden Kuzey-Doğu Suriye'nin birçok alanına güçlerini getirmiş, Türkiye'yi de işgalci güç olarak gördüğünü ifade etmiştir.

Ancak bilelim ki Suriye'nin sadece ve sadece uluslararası hukuka dayanarak bir egemenlik hakkı vardır. Başka da Suriye diye bilinen devletin ne bir gücü ne de bir iradesi mevcuttur. Suriye'nin iradesi ve gücü Rusya ve İran'a bağlıdır. Bu bağlamda Suriye'de esas olan güç Rusya'dır. Rusya'nın yanı sıra İran'dır. Politikayı belirleyen Rusya ve İran'dır.

Savaşan halk gerçekliği

Devrimleri garantiye alacak olan, halkların kendi duruşudur. Halkların duruşunun nasıl olması gerektiğini Önder Apo yıllar önce "Savaşan halk gerçekliği" şeklinde ifade etmişti.

Devrimlerin halkların eseri olduğu realitesinden yola çıkarak, esas güçlendirilmesi ve örgütlendirilmesi gereken halktır. Halk, toplumlar yeteri düzeyde bilinçlendirilip, özne haline yani irade haline getirilmişse, herkes ile her güç ile ilişki kurması yerinde ve gerekli olan bir politik tutumdur. Kendi özgücüne dayalı olarak geliştireceği diplomatik çalışmalar ya da ilişkiler devrime hizmet edeceği için son derece önemli olmaktadır. İ

Teknolojik gelişmeler sonucunda dünyanın bir köy haline geldiği ifade edilmektedir. Bu belirlemenin aynısını dünya değil de Ortadoğu için belirtmek mümkündür. Eğer Ortadoğu bir köy haline gelmiş ise, bu köyün ister içerisindeki güçlerle, isterse köye komşu olan güçlerle ilişkilenmek, işin doğası gereğidir. Bu bağlamda köyün içerisindeki güçlerin de, köyün dışında güçlerin de köyde olup biteni etkileyecekleri açıktır. Kimisi manevi-maddi nüfusuna dayanarak daha fazla etkili olabilecek iken, kimisi de az etkili olabilir. Ancak köy haline gelmiş dünyada ilişkiler, mutlaka birbirini etkileyecektir. Bunun için özellikle bölge güçleri ile ittifak son derece önemlidir. Yine benzer bir şekilde bölge dışındaki güçlerle de ilişkiler ve ittifaklar önemli olmaktadır.

TC devleti gibi, nerede kime ne zaman saldıracağı belli olmayan diktatörlükle yönetilen bir devletle çelişkili ve çatışmalı olmak, bölgemiz bazında avantajlar sağlamaktadır. Özellikle Erdoğan gibi faşist, yayılmacı, pragmatist kişilik özelikleri herkesi tedirgin kıldığı gibi, DAİŞ vb. çetelere dayalı politikaları da herkesi tedirgin etmektedir. Kaldı ki Osmanlı'nın 400 yıl boyunca bu coğrafyayı tahakküm altında tutarak sömürmesinin de belleği taze durmaktadır. Bunların tümü çelişki demektir. Bu çelişkilerden Kürdistan Özgürlük Devrimi için yararlanmak son derece önemlidir.

TC-devletinin anti-Kürtlüğü

Sömürgeci ve soykırımcı TC devletinin izlediği politikanın özü şudur: Kürtleri yok ederek, ayakta kalma stratejisidir. Stratejileri anti-Kürtlük üzerine kuruludur. Nerede Kürtlük adına bir kazanım varsa, sömürgeci soykırımcı rejim oraya saldırmaktadır. Ve bu saldırılarını sadece Rojava ile sınırlı tutmayacaktır. Birinci Dünya Savaşı'nda Ermenilere karşı yürüttükleri soykırım stratejisini, Üçüncü Dünya Savaşı ortamını da fırsat bilerek Kürtler üzerinde uygulamaya çalışmaktadırlar.

Bu topyekûn soykırım saldırısına karşı yapılması gereken, başta Rojava olmak üzere bütün Kürdistan'da halkı özsvunma ve her alanda örgütleyerek 'Savaşan halk gerçekliği' düzeyine getirmektir. Ortadoğu'da, tüm dünyada da Kürt halkını savaşan halk gerçeliği temelinde örgütlemek ve dostlarının, dünya halklarının direniş gücünü açığa çıkarmaktır.

Vekalet savaşları ve özsavunma

Görülen o ki, birçok uluslararası güç, Kürdistan'ı kendi operasyonel eylemliliklerinin merkezi haline getirmeye çalışmaktadır. Daha önceleri birileri birilerini Kürtlere karşı yönlendirmek için vekalet savaşlarını -proxy ware- örgütlemeye çalışmışlardı. Kürdistan'da gerçek manada bir vekalet savaşı verilmişti. Maske DAİŞ olsa da arkasında bir çok güç vardı. Bu güçlerin başında Erdoğan faşist iktidarının geldiğini artık tüm dünya bilmektedir.

DAİŞ ile amaçlarına ulaşamayınca, DAİŞ Rojava Devrimi ve QSD güçleri tarafından yenilince Erdoğan ve Bahçeli açıktan devlet güçlerini harekete geçirerek bizatihi Efrîn'e saldırarak işgal ettiler. AKP'liler daha önce DAİŞ için boşuna, "Özgürlük savaşı veriyor bu gençler" dememişlerdi. Bir zamanların 'iyi çocukları', daha sonra 'Özgürlük savaşçıları' olmuşlardı. Şimdi Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye'nin diğer bölgelerine Türk ordusu ve DAİŞ, El Nusra vb artığı çetelerden oluşturduğu "Suriye Milli Ordusu" adlı katil sürüsü ile yeni bir işgal ve soykırım saldırısı başlatmışlardır.

Dile getirilen gerçekler sadece bir şeyi ifade ediyor, o da; Kürdistan'ın neresinde bulunursak bulunalım her bir Kürt ferdinin hatta demokrat ve sosyalist kişi ve kurumun tedbir geliştirmesi gerektiğidir. Tehlike şah damarı kadar yakın iken, sanki hiç bir şey yokmuş gibi yaklaşmak ve yaşamını sürdürmek tek bir kelimeyle; gaflettir. Tehlikenin ne kadar büyük ve yakın olduğunu en son gerçekleştirilen saldırılarda daha iyi görüyoruz. Gerçekler böyledir. O zaman bu duruma karşı yapılması gereken önce kendimizi koruyabilecek, savunabilecek bir pozisyona getirmemizdir. Bu meşru özsavunma örgütlenmesidir. Hem topluluk hem grup hem de birey olarak herkesin ve her kesimin kendini savunabilecek pozisyona getirmesi, kendi yaşamını garantiye alması ilk yapılması gerekendir.Bunca soykırım saldırısına karşı sıradan, ürkek ve pasif bir savunma refleksi yaşamı savunabilir mi? Koruyabilir mi? Garantiye alabilir mi? Vasat bir savunmayı aşacak, meşru temeldeki özsavunmaya geçmek, varolmanın ve yaşamanın şartıdır. Savaşan halk gerçekliği özü itibariyle, tüm saldırıları gözeten, bu temelde de yaşayan, yaşamını ona göre örgütleyen bir savunma mekanizması oluyor. Her yerde, her zaman ve her şart altında -hatta şartlar ve koşullar ne olursa olsun- kendi yaşamımızın garantisini kendi elimizle almalıyız, ki kendimizi savunabilelim.

Dile getirilen gerçekler sadece bir şeyi ifade ediyor, o da; Kürdistan'ın neresinde bulunursak bulunalım her bir Kürt ferdinin hatta demokrat ve sosyalist kişi ve kurumun tedbir geliştirmesi gerektiğidir. Tehlike şah damarı kadar yakın iken, sanki hiç bir şey yokmuş gibi yaklaşmak ve yaşamını sürdürmek tek bir kelimeyle; gaflettir. Tehlikenin ne kadar büyük ve yakın olduğunu en son gerçekleştirilen saldırılarda daha iyi görüyoruz. Gerçekler böyledir. O zaman bu duruma karşı yapılması gereken önce kendimizi koruyabilecek, savunabilecek bir pozisyona getirmemizdir. Bu meşru özsavunma örgütlenmesidir. Hem topluluk hem grup hem de birey olarak her kesin ve her kesimin kendini savunabilecek pozisyona getirmesi, kendi yaşamını garantiye alması ilk yapılması gerekendir.

Bunca soykırım saldırısına karşı sıradan, ürkek ve pasif bir savunma refleksi yaşamı savunabilir mi? Koruyabilir mi? Garantiye alabilir mi? Vasat bir savunmayı aşacak, meşru temeldeki özsavunmaya geçmek, varolmanın ve yaşamanın şartıdır. Savaşan halk gerçekliği özü itibariyle, tüm saldırıları gözeten, bu temelde de yaşayan, yaşamını ona göre örgütleyen bir savunma mekanizması oluyor. Her yerde, her zaman ve her şart altında -hatta şartlar ve koşullar ne olursa olsun- kendi yaşamımızın garantisini kendi elimizle almalıyız, ki kendimizi savunabilelim. Buna göre de yaşayacağız. Yaşarken de tüm savunma tedbirlerimizi en üst düzeye çıkartacağız.

Son tahlilde savunma işi bir örgütlenme ve silah kullanma işidir. İstediğimiz kadar silahlardan uzak duralım, kullanmayalım ama birileri alıyor ve son tahlilde bizin yaşamımıza kast ediyor. Bunun için Kürdistan'da özgürce yaşanmak isteniyorsa o zaman kesinlikle -mekan ve zaman şartları ne olursa olsun- mutlaka, şavaşan halk ferçekliği temelinde hem halkımızı yaşatmalı, hem de kendimizi onurlu bir yaşam için daha güçlü bir şekilde örgütlemeliyiz ki, faşist saldırılara karşı kendimizi koruyabilelim ve büyük bedellerle kazanılan değerleri savunabilelim.

Sömürgeciliği söküp atmak sadece devrimcilerin işi değildir

Ancak son olarak belirtelim, bu savunma işi sadece birilerinin işi olamaz. Öyle görülüyor ki biz Kürtler olarak ilk günden itibaren bir şeyleri yanlış yapmışız. O da savaş işini sadece gerillaya bırakmışız. Gerilla derken ifade ettiğimiz savaşta profesyonel olan, silah kullanan güçleri kast ediyoruz. Başûr'da bunun adı peşmergeydi. Bakur'da bunun adı gerillaydı. Rojava'da ise savaşçıdır. Bunların bağlı olduğu örgütler de vardır. Ancak bizim ifade ettiğimiz özsavunma, elbette salt bu güçler değildir. Bu güçlerin eskiden olduğu gibi yarın da önemli görevleri olacaktır.

Bakurê Kurdistan'daki direnişi örnek verecek olursak: Kürdistan'da 1984 yılından bu yana Kürdistan gerillası dünyada eşine ender rastlanılacak olan bir irade ve fedakârlıkla faşizme karşı direniyor. Bu direnişi ile gerilla Kürdistan'da üstü betonlanmış olan bir halkı gün yüzüne çıkardı, olağanüstü uğraştı ve nitekim tarihten silinmek istenen Kürt halkı, yeniden dünya sahnesine çıkabildi. Ancak Kürt halkının üzerindeki soykırım tehlikesi kalkmış değildir. Çünkü faşist sömürgeci rejim halen Kürtleri soykırımdan geçirme iddiasında. Halen kendi varlığını Kürtlerin tümden yok edilmesi üzerine kurmaya çalışmaktadır.

Özcesi, gerilla büyük direnmiştir, tarihi önemde ve değerde gelişmeler de ortaya çıkarmıştır. Ancak Türk sömürgeciliğini Kürdistan'dan söküp atamamıştır. Atamamasının birçok nedeni vardır. En önemli nedenlerinden bir tanesi, Kürdistan'ın devletlerarası bir sömürge olmasıdır. Başka bir deyimle, TC sömürgeciliği her geriletildiğinde yanı başında Kürdistan'ı bu statü altına alan güçler belirerek, Türk sömürgeciliğini ayakta tutmuşlardır. Her türlü askeri, maddi teknik, siyasi destekle yanında durmuşlardır. Bugün bir kez daha yanında durmaktadırlar.

Diğer önemli bir husus ise, Kürt halkı gerilla direnişine muazzam katkı sunmuş olsa da, sadece bunlar yardım olarak kalmıştır. Halbuki dünyanın her yerinde devrimler halkların eseri olarak ortaya çıkarlar. Halklar yürür ve devrimi yaparlar. Öncüler ya da bir avuç devrimci sadece katalizör rolünü oynarlar. Topluma öncülük yapar, yön verirler, destek sunarlar. Ancak son tahlilde devrimin kaderini belirleyecek olan, halkın kendi duruşu ve direnişidir.

Bu bağlamda yeniden belirtelim, sömürgeciliği söküp atmak sadece devrimcilerin işi değildir, olamaz da. Tüm toplumun özelde de gençliğin içersinde yer alacağı güçlü bir direniş ile ancak sömürgecilik sökülüp atılabilir. Bir halkın savunulması birkaç bin gerillayla yürütülebilir mi? Bir halkın tümü gerilla olmadıkça, yani kendi evinde, kendi mahallesinde, kendi köyünde, kendi ilçe ve şehrinde gerilla, yani özsavunma gücü olmasa, bir halkın savunulması mümkün olabilir mi?

TC faşist sömürgeciliğinin 700 bine yakın askeri bulunmaktadır. 300 bine yakın polisi vardır. Yüz bine yakın köy koruyucusu vardır. Ve en azından büyük miktarda paramiliter kontra gücü bulunmaktadır. NATO, Rusya gibi hegemon devletlerin Türk devletine verdikleri desteği de gözönüne getirdiğimizde böylesine bir güç ve desteğe sahip faşist bir güce karşı, devrimcilere-gerillaya tüm görevi yüklemek doğru olur mu?

Zaferi getirecek olan halkın duruşu ve direnişidir. Halkın devrimi sahiplenmesidir, halkın, devrimin bir nesnesi değil devrimin öznesi, devrimin sahibi olmasıdır. Halk derken de hiç şüphe yok ki buna öncülük edecek olan gençlik ve kadındır.

Faşizm Kürdistan'da bir vuruyorsa, Türkiye'nin metropolleri başta olmak üzere her yerde on vurmak, on kez daha fazla zarar vermek gerekir. Böyle olursa bırakalım faşizmin Kürdistan'a saldırmasını, Kürdistan'da çekilmesine bile yol açacaktır.

Bu bağlamda sömürgeciliğe karşı duruş ve direniş sadece devrimcilere-gerillaya bırakılmamalı. Gerillanın direnişine bakıp, "Bravo bizim gerillalar" da denilmemelidir. Gerilla saflarına katılma gerçekleşmelidir. Bu olmuyorsa bile, bir devrimci yurtsever gibi sömürgeciliğe karşı her yerde ve her zaman diliminde zarar verecek yönelimler içerisinde olmak, en doğru ve yerinde olan eylem olacaktır.

Bu durum Rojava, Güney ve Doğu Kürdistan içinde geçerlidir. Söz konusu Rojava'da bugün savaşan güçler YPG ve YPJ güçleridir, QSD güçleridir. Bilelim ki bir halkın kurtuluşu sadece bu güçlerin direnişi, fedailiği ve kahramanlığıyla gerçekleştirilemez. Bu güçlerle düşman darbelenebilir, geriletilebilir; ancak zaferi getirecek olan kesinlikle devrimi kendi davası görüp gerillayla aynı davada aynı ruhla mücadele eden halktır, savaşan halk gerçekliğidir.

■■■

Avrupa'da Demokratik Konfederalizmi inşa çalışmaları

Atakan Roni

Örgütlü toplum gerçeğine dönüşmeyen destekler kalıcı sonuçlar yaratmaz. Bu açıdan ortaya çıkan büyük desteğin örgütlenmesi en temel görev olarak önümüzde durmaktadır. Ruhu, beyni, sevgisi, yüreği bizimle olan insanları örgütlemek çok da zor değil. Yapılması gereken 24 saat bu muhteşem halk gerçeğine ulaşmak, hakikat arkadaşlığı kurmak, elini uzatmaktır.

Avrupa çalışmalarını yeni paradigma temelinde yeniden ele alma, bu temelde zihinsel ve kurumsal değişimler yaratma en temel özgürlük çalışmaları olmaktadır. Toplumsal inşa nedir, sorusu inşa çalışmalarında oldukça belirleyeci bir sorudur. Demokratik Konfederalizm Önderliği toplumsal inşa çalışmalarını özgürlük olarak tanımladı. Bu tanım oldukça derinlemesine ele alınıp çözümlenmesi gereken bir özellik taşıyor. Toplumsal inşa çalışmaları özgürlük ise, inşa çalışmalarına katılmamak kölelik oluyor. Bu tanım temelinde özgürlük tanımı yaptığımızda özgürlük an be an inşa edilen sürekli heyecan verici muhteşem bir hayat serüveni oluyor. Bu muhteşem tanım temelinde beş bin yıllık devlet-iktidar karşıtı mücadele yürüten halkların, tarikatların, kabilelerin, reel sosyalist, anarşist ve feminist hareketlerin baskıcı devlete karşı özgürlüğe dayanan sistemleri neden geliştirmediğini de anlıyoruz. Özgürlük mücadelesi temelinde yola çıkan tüm iyi niyetli mücadelelerin, devrimci çıkışların tam başarılı olamamalarının sebebi de özgürlük tanımlamalarında yaşanan yetersizliktir. Bu konuda yakın tarihin yaşanan reel sosyalizm deneyimi oldukça öğreticidir. Reel sosyalizmin özgürlük tanımı; özgürlüğü an be an inşa edilen bir olgu değil de tarihsel evrelerin sonucu oluşacak bir deneyim olarak görür. Toplum tarihini; köleci, feodal, kapitalist, sosyalist ve komünist olarak determinist bir anlayışla aşamalara ayıran bu yaklaşım oldukça problemlidir. Reel sosyalizmin bu özgürlük tanımı, dinlerin cennet ütopyasına oldukça yakındır. Özgürlüğün anı anına inşa edilen değil de gelecekte 'devrimden sonra' yaşanacak bir olgu olarak ele alınması, anın her türlü zorluklara katlanarak, fedakârlık yaparak gelecek için kendini feda etmesine dayanan özgürlük tanımı, reel sosyalizmin ömrünü yetmiş yılla sınırlandırdı. Hem dinler, hem reel sosyalist akımlar özgür yaşamı erteleyerek gelecekte yaşanacak bir olgu olarak ele aldılar. Oysa özgürlük bir ütopya olduğu kadar anı anına inşa edilerek kişiliğe, yaşama, toplumsal ilişkilere hakim kılınması gerken bir yaşam biçimidir.

Bunun dışında bir kesim akımlar ise tarih öncesi "altın bir çağ" yaşandığı, bu çağa dönüşün özgürlük getireceği tespitine dayanarak geriye dönüş temelinde özgürlük aradılar. Her iki özgürlük tanımının da yaşanan baskı ve sömürü dünyasından sorunlu oldukları tartışma götürmez bir gerçektir. Demokratik Konfederalizm Önderliği yeni özgürlük tanımı ile beş bin yıldır kendini sürdüren, halklara kan kusturan, acılar yaşatan, soykırım ve katliamlar yaratan devletçi-iktidarcı paradigmayı yeni özgürlük tanımı ile deşifre ederek muhteşem bir çıkış gerçekleştirdi. Demokratik Konfederalizm Önderliği bugün Küresel hegomonik sistemin tutsağı olarak İmralı'da rehin tutulmaktadır. Neden küresel hegomonik sistemin rehinesi? Çünkü; tüm küresel iktidar güçleri, Önderliğin beşbin yıllık tuzağı deşifre etmesine büyük öfke duymakta, "Nasıl bu hakikati açıklarsın?" demektedir. İmralı Sistemi anlaşılmadan özgürlük mücadelesinin yol alması mümkün değildir. İmralı Sistemi, bir hakikatin keşfine duyulan büyük öfke sonucu oluşmuştur. Prometheus efsanesi İmralı gerçeğinde hakikate dönüşmüş, tüm tanrılar intikam almaya çalışırken çağdaş Prometheus büyük direnerek hakikati, ateşi, yani aydınlanmayı halklara ulaştırmıştır. İmralı gerçeği özgürlükle kölelik arasındaki mücadele gerçeğidir. Bu tanımlamalar ışığında toplumsal inşa çalışmalarını Avrupa Kürt toplumu ve Kürt toplumu dışındaki tüm halklara götürecek çalışma tarzımız üzerinde durmak, tartışmak büyük önem taşımaktadır.

Demokratik Konfereralizm paradigması devrimci halk yaratma paradigmasıdır

Özgürlük Hareketimiz, ilk çıkışında çalışmalarını parti-cephe-ordu tarzındaki örgütlenme modeline dayalı olarak yürüttü. Dönemin reel sosyalist etkisi ile ulus devletçi paradigma temelinde mücadele yürütüldü. Bu mücadele ile Kürt toplumunda belli bir bilinç, yurtseverlik gelişerek soykırıma karşı direniş geliştirildi. Gelişen mücadele ile paradigmadan kaynaklı sıkıntılar yaşanmaya başladı. Önderlik, PKK 5. Kongresi ile değişim ve dönüşüm sürecini fili olarak başlattı. Gelişen Uluslararası Komplo bu değişimin tamamlanmasını engellemeye çalışsa da İmralı direnişi ile bu değişim ve dönüşüm süreci tamamlandı. Önder Apo bu değişim ve dönüşüm sürecini Demokratik Konfederalizm olarak tanımladı. Demokratik Konfederalizm hem yapısal, hem de bir zihniyet devrimi temelinde ortaya çıktı.

Yaşanan değişim ve dönüşüm süreci muhteşemdir. Bu muhteşem değişim ve dönüşüm sürecinin hem Hareket içinde hem örgütlü halk gerçekliğinde, hem de dostlar içinde tam olarak anlaşıldığı söylenemez. Bu anlaşılmama durumu günümüz için can yakıcı bir sorun olarak durmaktadır. Değişim ve dönüşüm sürecini, bir ulus devlet kuramadık diye ara bir çözüm gibi gören yaklaşımlar oldukça fazladır. Güncel olarak bu yaklaşım o kadar yaygındır ki değişim ve dönüşüm sürecini bir teslimiyet olarak görenler de hiç az değildir. Birlikte yaşam, Demokratik Ulus, ortak vatan belirlemeleri daha çok 'yenilmedik ama zafer de kazanamadık' düşüncesiyle ortaya atılan fikirler olarak görüldü geniş çevrelerde. Bu bakış açısı halkta, örgütsel yapımızda fazlasıyla hakim olduğu için yeni paradigma temelinde güçlü çıkışlar, örgütlenmeler olmuyor. Doğru örgütlenme, doğru inşa ve zafer kazanma doğru anlama ile gerçekleşir. Tarihin en radikal paradigmasına liberalizmin gözlüklerinden bakma gafleti terk edilmedikçe Apocu paradigmanın muhteşemliği anlaşılamaz. Bugün yeni paradigmanın inşası neden yapılmıyor, neden yeni zihniyet ve kurumsallık gelişmiyor, denildiğinde belirttiğimiz köklü nedenler anlaşılmadan bu sorular yanıtlanamaz. Bu paradigmanın bilincine ulaşan bir kadro, bir halk bir saniye bile durdurulamaz. Değil Kürdistan devrimi dünya devrimi için coşkuyla yaşamak ve mücadele etmek dışında bir saniye bile boş zamanı olmaz. Her günü, her anı özgürlük inşası ile dolan bir kadroyu, halkı, meclisi, gençliği, kadını, sanatçıyı, aydını kim durdurabilir ki? Demokratik Konfereralizm paradigması devrimci halk yaratma paradigmasıdır. Devrimci halk baskıcı, sömürgeci sisteme vermiş olduğu desteği çeken, onunla tüm bağlarını koparan halktır. Halk, baskı ve sömürü sistemine verdiği desteği çektiğinde ne vergi toplayacak bir memur, ne silah kullanacak asker, ne okula gidecek çocuk, ne istihbarat, ne polis, ne bürokrasi, ne de emeğini satacak işçi var olacak. Güçlü olan halktır, devletin varlığı bile halkın ikna olarak verdiği desteğe dayanır, halk desteği olmazsa devlet denilen bir olgu bir saniye bile varlığını sürdüremez.

Bugün devletler kendini öyle tanrı mertebesinde topluma kabul erdirmiştir ki; baskı ve sömürücü aygıtı olan devlet, toplumun önemli bir kesimi tarafından sanki özgürlük sağlayan, olmazsa olmaz bir kurum olarak görülmektedir. Toplumun özgücüne dayanan ve kendi kendini yönetme sistemi olan konfederalizm ise anlaşılmayan, uzak durulan olmuştur.

Demokratik Konfederalizm, toplumun kendi özü ile buluşmasını, baskısız, sömürüsüz bir yaşamı, ahlaki politik doğasının gelişmesini mümkün kılan bir sistemdir. Demokratik Konfederalizmde devlet üyeliği gibi vatandaşlık yoktur, özgür yurttaşlık ve yurtseverlik vardır. Yurttaş olmak, politik öz bilince sahip olmak bu temelde yaşadığı toplumsallığa özne olarak katılmaktır. Vatandaş ise devleti destekleyen taraftardır, taraftar yönetemez, karar alamaz, özne değildir, sadece alkışlar, ya da protesto eder.

Bu genel belirlemeler temelinde Kürt sorununu Demokratik Konfereralizm temelinde çözmek, devlet dışı özgür toplumu yaratmak, Kürt toplumunun devletle olan, soykırım rejimi ile olan gizli, açık ilişkisini ortadan kaldırarak devrimci halkı yaratmakla mümkündür. Kürt sorununun çözümü her şeyden önce Kürt'ün zihniyetinde ortaya çıkması gereken bir olgudur. Kürt toplumunun mevcut durumundan her Kürt anne, baba öz olarak suçludur; kendi çocuklarının yalan üzerinde bir dünya kurmalarına neden olmaktadır. Çocuğunu düşünen anne ve baba nasıl oluyor da kendi çocuğunun geleceğini yalan üzeri var edebileceğini düşünür?

Yalan üretme öyle bir düzeye geldi ki son dönemde bazı aileler HDP kapılarında çocuklarını arama sahtekârlığına kadar gitti. Mitolojideki ilk günah gibi her Kürt ana ve baba çocuklarını ilk günaha, yalana alıştırıyor, böylece pandora kutusundaki tüm lanetlilik Kürt halkının üzerine saçılıyor. Yalan zihniyet, yalan tarih, yalan yaşam nasıl doğru yaşanır. Adorno'nun "Yanlış hayat doğru yaşanmaz' belirlemesi en çok da Kürt halkı için geçerlidir. Ana ve baba kendi eliyle çocuğunu Türk okuluna götürürken nasıl da bir yalanın içinde var oldugunu bilmiyor mu? Kürt çocuğu daha ilk gün 'Türküm' diyerek yalanla başlayacak, sonra 'doğruyum' dediğinde ikinci yalan, sonrası tarih, dil, coğrafya öğretilen her şey Kürt soykırımı temelinde olacak. Bu yalanlar üzeri kurulan bir Kürt zihniyeti nasıl kendisi olabilir ki? İşte Demokratik Konfederalizm burada ortaya çıkıyor, kendi gerçeğini, zihniyetini bulma oluyor. Demokratik Konfederalizm yalana karşı hakikati an be an inşa etmek oluyor. Kürt gerçekliği için; ya Demokratik Konfederalizmini inşa edecek ya da kendisine ait olmayan, anlamını yitirmiş, sadece midesini doyuran, zürriyetini devam ettirebilen bir yaşama sahip bir halk olacak. Bugün HDP binası önünde midesini doyurma ve zürriyetini sürdürme dışında bir amaçları olmayan, rezilce bir konumda bekleyenler, özgürlük için yola çıkmış olanları bu rezilliğin içine çekmek istiyor. Ama bazı siyasetçi, aydın ve sözde yurtsever de analaların acılarından, duygularından söz ederek bu rezilliği meşrulaştırmaya çalışıyor. Analık oğluna kölece, sömürgeciliğe hizmet temelinde bir yaşam dayatmak olamaz, her ananın ilk görevi çocuğu için özgür bir ortam hazırlamak olmalıdır. Böyle özgür bir dünya yoksa anneliğin görevi, özgür bir yaşam ve ülke uğruna direnen, meydanlarda coplanan, sürülen, işkence gören analar gibi özgürlük için mücadele etmektir. Özgürlük için mücadele etmeyen, çocuklarına özgürlük vermeyen bir analığın hiçbir değeri de kutsallığı da yoktur. Davul-zurna eşliğinde, konvoy yaparak Kürt çocuklarını Türk askerliğine gönderen analar, babalar yaşanan soykırımdan, savaştan sorumludur, suçludur. Bu savaşta ölen her gencin şehadetinden sorumludur. Analar, babalar çocuklarını Türk'ün okuluna, askerliğine, memurluğuna gönderdikleri gibi onun TV'lerini, müziğini, dizilerini izleyerek ve izleterek de suçlarını sadece ağırlaştırıyorlar. Çünkü bu kurum ve yaydıkları kültür, özgür insan ve yaşama, Kürt'e karşı sömürgeciliğin, soykırım sisteminin kurumları ve propaganda araçlarıdır.

Demokratik Konfederalizm ise bu yalanlara özgürlük tanımı ile, ahlaki-politik toplumla, hakikat savaşçılığı ile yanıt verir. Demokratik Konfederalizmin, bizi hakikat savaçılığına çağırarak sömürgeciliğin bizi içine çektiği yalan yaşamı yüzümüze vurma gibi bir gerçeliği de vardır. Şimdi esas soru şudur: Bu hakikatten kaçarak yalan üzeri kurulmuş bir dünyada yaşamaya, tüketmeye, sadece zürriyetimizi sürdürmeye dayalı bu yaşama devam mı edeceğiz? Günümüz toplumlarının yakıcı bir şekilde yanıtlaması

gereken soru; hakikat temelinde toplumsal yaşam mı, yoksa yalan temelinde biyolojik yaşam mı? Çünkü kapitalist modernite, toplumu biyolojik yaşama mahkum eder; tüketim kültürü, seks, eğlence, moda en temel hakikat olur. Sınırsız tüketmek, sınırsız cinsellik, sınırsız eğlence en temel amaç haline gelir. Maddi yaşam uğruna tüm anlamların, kutsallığın yok edildiği putçuluğun zirve yaptığı kapitalist modernite çağı en gelişmiş putçu rejimdir. Tüm peygamberlerin, filozofların, sanatkârların karşı çıktığı putçuluk rejimi kapitalizm ile Hz İsa'yı, Hz Muhammed'i, Hz Ali'yi yenmiştir. Onlara inananlar önemli oranda bu sistemin etkisi altına girmişlerdir. İşin acı tarafı bu peygamberlere inan milyonlar, milyarların bu peygamberlerin tabutlarına her gün yeni bir çivi çakmalarıdır. Bugün tüketim en çok mutluluk veren toplumsal gerçeklik olmuştur. Tüketiyorsan, tüketebilecek kadar kazanıyorsan sana mı kalmış; Dersim mi yanıyor, Kürtler mi katlediliyor, dağlar mı bombalanıyor, kayyum mu atanmış, Kürt'ün dili, kimliği mi yasak, Kürt gençleri şehit mi düşüyor... Bu açık söylenmese de yaşam tarzı ile söylenen budur. Kapitalist modernite ve sömürgeciliğin ortaya çıkardığı toplumsallıktan, tüm değerlerinden kopuk, bireyci yaşama karşı biz de -yetersiz de olsa- Avrupa'da Demokratik Konfederalizm sistemi ile kendi toplumsallığımızı korumaya, öz yönetim ve özgürlük ilkeleri, kadın özgürlüğü temelinde yeniden inşa etmeye çalışıyoruz.

Güçlü inananlar büyük örgütlenmeler yaratabilir

Avrupa Kürt toplum örgütlenmesini yeni paradigma temelinde geliştirmek için her şeyden önce Demokratik Konfederalizmin hem kadro hem de örgütsel yapı tarafından anlaşılması gerekiyor. Anlaşılma derken özümsenmiş, yaşam biçimine dönüşmüş, heyecanlı, coşkulu, inançlı ve imanlı katılımdan söz ediyoruz. Tüm toplumsal örgütlenmeler, ideolojiler bilinç ve inanç üzeri gelişir, kurumsallaşır. İnanç da anlama sonucunda gelişir. Güçlü inananlar büyük örgütlenmeler yaratabilir ve hakikat savaşçılığına girişirler. Güçlü inanmanın en güzel örnekleri Özgürlük Hareketimizin kuruluş aşamasındaki kadroları ve özyönetim direnişi sürecinde ki direnen kadrolardır.

Hareketimiz ilk kuruluşunda çok küçük ama çok inançlı bir gurubun öncülüğünde başladı. Öylesine bir inanç ki daha işe gitmeden iş başarılmış olurdu. Başarmamak diye bir şey zihinlerde yok, çünkü tereddüt yoktu. Bugün ise daha işe gitmeden binlerce gerekçe öne sürülüyor, adeta olmazın teorisi yapılıyor. Bir kadromuz bir bölgeye gidiyor, ilk söylediği şey, "burada meclis yok, çalışan yok", oluyor. Niye bölgeye gittiğini, devrimci görevlerini bile unutan bir kadro gerçeği var. Kadronun olduğu yerde örgüt vardır, örgütlenme vardır, bunun için kadrodur. Olmayan yerde gider örgütler. Benzer durum meclislerde, eski çalışan yapımızdada görülüyor, başarma azmi oldukça zayıflamış durumda. Örgütleme, ikna etme, değiştirme, dönüştürme görevini unutan bir kadro ve meclis gerçeği vardır. Bazı alanlar, bölgeler yıllardır aynı arkadaşlar üzerinden yürüyor, çünkü tek bir yenilenme, örgütlenme yok. Neden örgütlemede zorlanıyoruz, çünkü inancımız, imanımız zayıf. İşe başlamadan işin nasıl olmayacağını tartışıyoruz. Örneğin büyük eylem planlanıyor, daha baştan 'halk gelmez, demeye başlıyor. En olumlusu 'geçen yıl bu kadar geldi, ona göre otobüs tutalım' diyor. Başarıya kilitlenmeme, başarısızlığı kanıksama tarz haline geliyor.

Örgütlenme heyecan, coşku, inanç işidir

Tüm çalışma alanlarında yaşadığımız temel sorunlar benzer olmaktadır. Bu da örgütlenmedeki zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Gençlik, kadın, diplomasi, kültür alanları örgütlenemiyor, gelişim sağlayamıyor. Örgütlenme neden olmuyor, neden gelişme yaratan bir örgüt olunamıyor, sorulara çözüm bulmak zorundayız. Örgütlenme heyecan, coşku, inanç işidir. Avrupa örgütlenme komisyonlarına baktığımızda bıkkınlık, yorgunluk, namus belası olarak iş yürütme tarzı vardır. Tümden böyle olmasa da çoğunluk böyledir. Kendi dağıttığı yayını bile okumayan, derneğine gelen yeni insanla ilgilenmeyen, halka gitmeyen adeta zoraki bir çalışma tarzı vardır. Örgütlenme komisyonlarının mevcut hali sürdürülemez, ciddi yapısal değişime ihtiyacı vardır. Bu çalışmaları otuz yıldır bir aziz gibi yürüten arkadaşlar otuz yıl içinde bu çalışmaya yeni tek bir kişi bile katmadılarsa demek ki sorun çok büyüktür. Bırakın bazı yeni insanları örgütlemeyi kendi ailesini bile eyleme, örgüt ortamına getiremeyen bir örgütlenme komisyonu gerçeğimiz vardır. Meclis yapımızın büyük bölümünün ailesi örgüt ortamımıza mesafelidir. Bu durum aşılmadıkça geniş örgütlenme yaratılamaz. Biz doğruysak, hakikati ifade ediyorsak neden aile ortamımız, akrabalarımız bu ortamın içinde değildir? Biz özgürlük için mücadele ediyoruz, insanlık değerlerini, ulusal değerlerimizi savunuyoruz, her türlü kölece yaşamı red ediyoruz, en onurlu yaşamı yaşamaya, inşa etmeye çalışıyoruz. Buna inanıyorsak bu onurlu yaşama, özgürlük gerçeğine neden en başta kendi ailemizi, en yakınımızdaki insanları çekemiyoruz? Düzeltme buradan başlamalıdır. Yapılması gereken en yakın çevresinden başlayarak bu değerleri ve mücadeliyi tüm topluma taşırmaktır. Özgürlük mücadelesinde tereddüt oldu mu örgütlenme olmayacağı gibi liberalizmin kucağına düşmekten kurtulmak da mümkün değildir.

Yüz yüze ilişkilenme dışında yapılacak hiç bir örgütleme çalışmasının geçerliliği yoktur

Bugün Avrupa'da yaşayan Kürt toplumunda ciddi bir liberalleşme, düşman bilincinden, yurtseverlikten uzaklaşma vardır. Bu durumun sorumlusu en başta elbette öncü kadro ve öncü KCK kadrolarıdır. Halka gitmeyen, halkı aydınlatmayan, yüz yüze ilişki kurmayan çalışma tarzı artık iflas etmiştir. Sanal iletişim araçları ile, Watshap gurupları üzeri halkla ilişkilenme öz olarak örgüt gerçeğimizin yozlaşmasıdır. Bugün tüm örgütlenme komisyonları eylem çağrılarını Watshap üzeri yapıyor, orası üzeride 50, 100 kişi ile ilişkileniyor, diğer gün iki bin kişilik eylem planlıyor. Bu şekilde tümden kendini kandıran bir çalışma tarzı yürütülüyor. Ulaşılan 100 kişinin en az yarısı da sil tuşuna basarak eyleme gelmiyor zaten. Toplum sanal çağrıya sanal sil tuşu ile cevap veriyor. Avrupa örgütlenme çalışmalarında yüz yüze ilişkilenme dışında yapılacak her türlü ilişkilenmenin geçerliliği yoktur, sanaldır. Elini sıkmadığınız, mutfağına girmediğiniz, çocuklarla oynamadığınız, tartışmadığınız hiçbir ev sizin çağrılarınıza cevap vermez. Eve gideceğiz soykırımı anlatacağız, toplumun sorumluluklarını hatırlatacağız, yurtseverliği anlatacağız, gördüğümüz her gence, her kadına, her insana hakikati anlatacağız. Örgütlemediğimiz her insandan dolayı kendimize öfke duyup kendimizi yenileyerek yeniden örgütlemeye gideceğiz. Özgürlük örgütlenmesi aşktır. Özgürlük aşkı hakikat aşkı olarak vardır. Kapitalizmin sahte cinsiyetçi aşkına karşı özgürlük aşkını her Kürt'e, her insana götürmek en büyük coşkunun kaynağıdır. Her örgütlediğin, inşa ettiğin özgürlüktür, diyerek yol almaktan daha coşkulu ne olabilir ki? Örgütlemediğimiz için coşkumuz yok, yoruluyoruz, zamanımız yok. Örgütlesek, özgürleştirsek yorgunluk olmaz. Özgürlük yormaz, dinlendirir, geliştirir, güzelleştirir, yüceltir. Kölelik, zorunlu iş ise yorar, bıktırır, bitkinleştirir, çirkinleştirir, intihara sürükler.

Avrupa örgütlenme çalışmalarında yüz yüze ilişkilenme dışında yapılacak her türlü ilişkilenmenin geçerliliği yoktur, sanaldır. Elini sıkmadığınız, mutfağına girmediğiniz, çocuklarla oynamadığınız, tartışmadığınız hiçbir ev sizin çağrılarınıza cevap vermez. Eve gideceğiz soykırımı anlatacağız, toplumun sorumluluklarını hatırlatacağız, yurtseverliği anlatacağız, gördüğümüz her gence, her kadına, her insana hakikati anlatacağız. Örgütlemediğimiz her insandan dolayı kendimize öfke duyup kendimizi yenileyerek yeniden örgütlemeye gideceğiz.

Örgütlenme komisyonlarının dar statükocu duruşları örgütsel büyümenin de önünü almaktadır. Yeniliğe, gençliğe, kadına kapalı bir örgütlenme tarzı vardır. Örgütlenme komisyonunda olup da ben bir genci örgütledim, diyecek kimse yoktur. Örgütlenme komisyonu kampanya çalışması yapıyor, elinde otuz yıllık listeler var bunun üzerinden her yıl kendini tekrar ediyor. Oysa Avrupa'da Kürt toplumu büyüdü, nüfus olarak 2 milyona ulaştı. Her aile en az iki-üç aileye dönüştü. Biz ise 30 yıllık listeyle hareket ediyoruz. Bu otuz yıllık listede yüzbinlerce yurtsever de kayıp durumundadır. Arayan, soran, örgütleme olmayınca unutulan, gidilmeyen devasa bir kitle örgütleme dışarıda kalıyor. Mevcut tarzla da bu kesimlere ulaşılmıyor. Örgütleme komisyonları kendisini yenilemeli, gençleştirmeli, ütopya sahibi, heyecanlı, hedefli savaşçı duruma gelmelidir. Öncü kadro, KCK kadroları özgür toplum ütopyası ve onun heyecanı ile çalışma tarzınınları yeniden gözden geçirmelidir.

Halk meclislerinin gelişmesi için tüm boyutlarda toplusal örgütlenme yaratılmalıdır

Kapitalist modernite insanı duygudan, ütopyadan koparak değişim ve dönüşümün önünü aldığı gibi yaşanan gerçekliğin tek gerçek olduğunu kabul ettirmeye çalışır. Amaçlı yaşamak, var olanı değiştirmektir, değişime inanmak da büyük hedeflere kilitlenme ile olur. Örgütlenme komisyonlarının büyük hedefleri var mı, hangi tartışmada büyük açılımlar hedeflendi, planlandı? Açılım yapmayı, gelişmeyi, büyümeyi, örgütlenmeyi, işi disiplin içinde yapmayı unutan bir örgütlenme komisyonu gerçeği vardır. Yayın-aidat çalışmalarında bile disiplini kaybeden bir çalışma tarzı görülüyor örgütlenme komisyonlarında. Tüm eleştirilere rağmen en aktif komisyonlar örgütlenme komisyonlarıdır. Bu kadar aktif olması geçmişin güçlü mirası üzerinde yürütülen çalışmalar olmasındandır. Geçmişin mirasına yeni ilişkiler, değerler ekleme, geliştirme yoktur.

Benzer durum sosyal komisyonlarda da yaşanıyor, sosyal komisyonlar düğün ve taziye ziyaretleri komisyonuna dönüşmüş durumdadır. Düğün ve taziye ziyaretleri insani bir faaliyettir, bu faaliyeti bir komisyona vermek yanlıştır, en temel insani görevlerden bile kaçmak oluyor. Oysa sosyal komisyonun asıl işlevi toplumsallığı geliştirmek, toplumu örgütlemektir. Bu komisyonun görevi halka gitmek, halkla tartışmak, halkı örgütlemek olduğu kadar sürekli toplumsal projeler geliştirerek toplumun politikleşmesini, ahlaki özünü yakalamasını sağlamaktır. Sosyal komisyonlar artık kendini hem nitel, hem nicel olarak geliştirmelidir. Sosyal komisyonların kadına, gençliğe, çocuklara, toplum merkezine dönük projeler geliştirerek meclislerin en temel komisyonu olması gerekirken, aynı zamanda örgütleme komisyonu ile birlikte hareket ederek toplumsal örgütlenmede niteliksel sıçrama yaratmalıdır. Topluma giden örgütleme tarzıyla sosyal komisyonun yapamayacağı hiçbir örgütlenme yoktur.

Gençlik Hareketinin ideolojik, kurumsal ve örgütsel olarak kendini geliştirmesi gerekiyor

Avrupa çalışmalarında halk meclislerinin gelişmesi için tüm boyutlarda toplusal örgütlenme yaratılmalıdır. Örgütlenmenin en temel dinamik gücü olan Gençlik Hareketinin örgütlenmesi, kendini geliştirmesi meclis inşasında belirleyicidir. Avrupa gençlik çalışmalarında yaşanan kısır döngünün aşılması için Gençlik Hareketinin hem ideolojik hem de kurumsal ve örgütsel olarak kendini geliştirmesi gerekiyor. Avrupa da yaşayan Kürt gençleri neden örgütlenemiyor, gençlerde neden toplumsal, ulusal bilinç gelişmiyor? Bu sorulara kapsamlı yaklaşılmadıkça var olan kısır döngü devam edecektir. Peki Avrupa'da yaşayan Kürt gençleri nasıl örgütlenecek, bunun için yapılması gereken ilk şey Kürt gençliğine ulaşmaktır. Mevcut örgütlenme düzeyinin tüm Kürt gençliğine ulaşmaya yetmediği açıktır. Örgütlenme düzeyini geliştirmesi için Kürt gençlerine soykırım gerçeğini kavratmalı, bununla birlikte ülke bilinci, tarih bilinci, toplumsallık ve ekolojik bilinç Kürt gençliğine anlatılmalıdır. Kürt gençliğinin Avrupa'da ihtiyaç duyduğu en temel şey toplumsallıktır. Toplumsallıkla Kürt gençleri kimlik kazanacak, kendi gerçeğini tanıyacak, kapitalizmin özgürlük diye sunduğu uyuşturucu üç 'S'den vazgeçecektir. Uyuşturucu derken seks, spor, sanat olgusu ile gençliğin kafese alınarak uyuşturulup acılarını, gerçeğini, varlığını unutması gerçeğinden bahsediyoruz. Varlık kazanmak, hakikatle buluşmak için kafesten çıkmak gerekiyor. Gençlik için yapılacak olan en iyi çalışma maneviyat, duygu, ahlak bilincinin oluşturulması çalışmasıdır. Avrupa'da gençlik içinde yaşanan bireycilik, sanal kültür, güdüsel bağımlılık gibi olguların doğru çözümlenmesi gerekiyor. İnternetin sanal dünyası ile akıllı telefonlarla aklını beynini, ruhunu bu cihazlara yerleştiren gençliğin gerçekle, hakikatle buluşması için kapsamlı bir zihniyet çalışmasına ihtiyaç vardır.

Eğitimle, tartışma ile yayın organları ile yaratacağı estetikle, sağlıklı sporla, kültürle, eş yaşam anlayışı ile gençliği kendi gerçeği ile buluşturacak çalışmaları yapması Gençlik Hareketinin büyümesininde temel koşuldur. Bugün gençliğin toplumla, aile ile ülke ile, soykırım gerçeği ile bağlarının koptuğu görülüyor. Gençlik maddi yaşam üzeri, tüketim üzeri, cinsellik üzeri, sanal dünya üzeri kendini uyuşturarak kapitalizmin 'cennet'inde yol almanın transını yaşıyor. Trans geçtikten sonra boşluk yalnızlık, anlamsızlık devam ederken çare daha fazla uyuşturucu kullanımı, son noktada ise intihardır. Gençlik Hareketi kapitalist moderniteye karşı Demokratik Modernite gençliğinin ruhunu, bilincini, duygusunu ve kurumlarını yaratarak çözüm olabilir. Bu ruh, bilinç, duygu ve kurumlar nasıl inşa edilecek? Gençlik özgürlüğün anlam dünyasını ve estetiğini yaratarak işe başlamalıdır. Gençliğin politik bilince ulaşması yaşadığı dünyaya karşı, kendi halkına karşı sorumluluk bilinci kazanması temel çalışma olmalıdır. Sorumluluk bilinci sorumsuz gençliğe nasıl kazandırılacak? Politik bilinç, özgürlük bilinci olarak nasıl gençlikte gelişecek? Bunları geliştirecek zengin yöntemler üzerinde yoğunlaşılmalıdır. Gençlik Hareketi dar, bir-iki etkinlik, bir iki marjinal eylem, bir-iki katılımla öncü gençlik yaratamaz. Her an kapitalist sistemin saldırısı altında olan gençliğin oldukça kapsamlı bilinç, zihniyet, maneviyat, duygu sorunları vardır. En başta gençliğin kendini savunma mekanizmaları yoktur. Gençliğin yapması gereken ilk şey kendini kapitalist moderniteye karşı savunacak savunma sistemini geliştirmesidir. En etkili savunma sistemi de gençliğin eğitim, kültür, spor, politika, ahlak temelinde örgütlenmesidir. Ahlak ve politikasını kaybeden gençlik savunmasız, her saldırıya açık halde olur. Aile, devlet, kapitalizm, din, milliyetçilik, cinsiyetçilik, bilimciliğin tümü gençlik karşıtlığı temelinde inşa edilmiş olgulardır. Bu olgulara karşı mücadele yürütmeden özgür bir gençlik yaratılamaz. Bütün bu iktidarcı kurumlar tarfından toplumun ilerici, devrimci, politik gücü olmaması için gençlik enerjisi sekse, popüler sanat-spora, lümpenizme akıtılıyor. Değişim arayan gençlik değişim gücünü zihniyette, anlamda, politikada yaratamayınca sistem içi taklit ve biçimselliğe yöneliyor; bedenine dövme yaparak, şurasına burasına küpe takarak, farklı giyim tarzı geliştirerek sisteme karşı çıktığını, değişim yarattığını zannediyor. Bu duruma gelen gençlik, toplum dışı deklase bir unsurdur artık. Gençlik Hareketi böyle şekillenen gençlikle ruhta, düşüncede mücadele ederek yeni çıkışlar yaratmalıdır. Gençliğin politikleşmesi temelinde her alanda gençlik meclislerinin oluşması, gençliğin kurumsal temelde sanat, spor, kültür, akademi kurumlaşmasının oluşması artık olmazsa olmaz bir ihtiyaçtır. Yıllardır bir gençlik merkezi kurmayı başaramayan bir gençlik hareketi gerçekliği vardır. Bir gençlik merkezi, bir gençlik kütüphanesi, bir gençlik kooperatifi, bir spor, sanat, kültür merkezi oluşturmak çok mu zordur? Yüzbinlerce Kürt gencinin yaşadığı Avrupa'da gençlerde ulusal bilincin gelişmemesinin sorumlusu tabii ki Gençlik Hareketi ve öncü kadrodur. Öncü kadronun, KCDK-E kadrolarının gençlerle bağı kopmuştur. Gençlikle ilgilenen, örgütleyen, katan, bilinçlendiren bir öncülük olmadığı gibi neredeyse gençlik bela olarak görülüyor.

Gençlik her yerde paradigmanın uygulayanı olmalıdır

Gençlik Hareketi, her mecliste var olan zayıflıklara, durgunluğa, atalete karşı tavır sahibi olmalıdır. Her meclisin çalışma tarzını, hantallığını eleştirip, düzeltmesi gereken gençliktir. Gençlik

her yerde paradigmanın uygulayanı, heyecanı, ruhunu her ana ve her mekana yayan olmalıdır. Avrupa gençliği artık meclislerde bunca soruna, zayıflığa, paradigmadan uzaklığa rağmen sorun çıkarmıyor, uzlaşıyor; çünkü güçsüzdür, örgütsüzdür, kitleselleşmiyor. Gençlik, güçlü örgütlenmeye sahip olsaydı Avrupa örgütlenme tarzına yaptığımız tüm eleştirileri somut olarak düzelten bir durumda olurdu.

Halk meclisleri de içinde bulundukları hantal ve kısır döngünün devam etmesi adına gençliğin gelişmesine çoğu zaman tarzları ile engel olmaktadır. tek bir genci örgütleyen, katan meclis var mıdır? Bu soru bile kendi gençliğine ilgisiz toplum ve örgüt gerçeğini gözlerimizin önüne seriyor. Özgürlük toplumsal inşa gücüdür. Toplumsal inşaya katılmayan bir gençlik kapitalist modernitenin maddi kölesi olmaktan kendini kurtaramaz. Gençlik, ülkemizde yaşanan soykırım saldırılarına, savaşa, katliamlara, şehadetlere sanal medya üzeri, tweet atarak tepki göstermekle yetinen bir konumda olamaz. Gençlik gerçekliktir, hakikattir bunun içinde gençlik mücadele eden olmalıdır. Toplumsal gerçeklik inşa edilmiş gerçekliktir. Kapitalizm de sürekli kendine göre gerçeklik inşa eder, onun inşa ettiği gerçeklik kendi sömürünün sürdürülmesi içindir. Bunun için okul, askerlik, vatan, tüketim, millet, bireycilik, kariyer, popülist kültür inşaları ile toplum karşıtlığı temelinde gerçeklik oluşturur. Bu gerçekliği toplumlara kabul ettirmek için binlerce yapı, sanat eseri, eğitim kurumu, medya, reklam, propaganda ile yalan sürekli olarak üretilir. Bu anlık sürekli üretime karşı demokratik toplumsal güçlerin özgürlük ilkelerine göre anlık ve sürekli üretimi de kaçınılmazdır. Bu üretimin öncülüğünü de enerjisi ile değiştirme gücü ile gençlik yapacaktır. Bu açıdan gençliğin olduğu her yerde eleştiri, dinamizm ve yapma gücü vardır. Gençlik Hareketinin Avrupa çalışma tarzının yeniden yapılanması ve büyük bir atılım yapması aynı zamanda tüm Avrupa çalışmalarında büyük bir gelişmenin sağlanması anlamına gelir.

Toplumda etkili olan modernist zihniyete karşı güçlü bir ideolojik mücadele yürütülmelidir

Avrupa ideolojik alan çalışmalarının da yeni paradigmanın ruhunu topluma taşımada oldukça yetersiz olduğu görülüyor. Paradigma bilinci ideolojik kadrolarda oldukça zayıftır. Kendini geliştirme, yetkinleştirme oldukça yetersizdir. İdeoloji topluma taşırılamıyor, örgütlenme yaratılamıyor. Geniş ideolojik kurumlaşmalar olmasına rağmen yetkince kullanım zayıftır. Halkın ideolojik kurum ve araçlar üzeri eğitilmesi oldukça yetersizdir. Meclislerde ideolojik derinleşme temelinde eğitim, toplantı, seminerler belli alışkanlıklar temelinde yürütülüyor. Fakat yaratıcı, çekici bir eğitim, seminer, toplantı sistemi gelişmiyor. Eğitimlere karşı meclislerde, halkta bir ilgisizlik görülüyor. Bu ilgisizlik tek düze çalışma tarzından kaynaklanıyor. Toplumun ruhuna, beynine dokunan tarzda bir ideolojik çalışma, eğitim çalışması geliştirilmiyor. Yayın organlarımızın takip edilmesi, okunması, dağıtım düzeyi oldukça zayıflamış durumdadır. En temel yurtseverlerin, çalışanların evinde bile Kürt kanallarını izlemek zordur. Sömürgecilerin dizileri, kültürü, yaşam tarzı meclis üyelerini bile etkisi altına almış durumdadır.

Öncü kadro ve halk temsilcilerinin sıradan tekdüze çalışmaları topluma gitmeyen, dokunmayan, örgütlemeyen tarz kendisini toplumda ideolojik boşluk olarak gösteriyor. İdeolojik mücadele, birbirini düzeltme, eksiklikleri giderme temelinde eleştirel yaklaşım, yurtseverlik ölçülerini yükselteme ve düşman bilinci geliştirmede liberalizm yaşanıyor. Liberalizmin merkezinde liberalizmle mücadele zayıflarken liberal eğilimler, öncülerde ve temsilcilerin yaşam tarzında görülüyor. Toplumun ideolojik içerik kazanması, anlam dünyasının gelişmesi, özgürlükle içli-dışlı olması bilincinin hakikatle buluşması ile olur. Hakikati topluma taşıyacak, temsil edecek kadro ve Demokratik Konfederalizm sisteminin kadroları olarak temsilcilerdir. Kadro ve temsilcilerde yaşanan en büyük eksiklik ideolojik müdahale yürütmemesi, kapitalist modernitenin yaşam biçimine karşı alternatif Demokratik Modernite yaşam ölçülerini geliştirmemesidir. İdeolojik mücadelenin en fazla toplumun modernist zihniyetine karşı yürütülmesi gerekir. Toplumun soykırım, düşman gerçekliği, savaş, sömürgecilik uygulamaları karşısında seyirci olma konumunun aşılması için toplumun özne haline gelmesi, sorumluluk bilincine sahip olması, kendi varlığını koruması için hakikatle buluşup sistemin yarattığı kendi yalan dünyasından vazgeçmesini sağlamak gerekir. Bunu yapacak olan da ideolojik öncülüktür, meclislerdir, kadın ve gençlik öncülüğüdür.

Halk diplomasisini geliştirmek meclis ve kurumların görevidir

Avrupa çalışmalarının önemli bir bölümü de diplomasi çalışmaları oluyor. Yeni paradigmanın diplomasi anlayışının Avrupa çalışmalarında etkili olmadığı görülüyor. Geçmişin büro, enformasyon çalışmaları ile kendini sınırlayan, var olan kalıpları aşmakta zorlanan bir diplomasi çalışması vardır. Öz olarak Avrupa'daki her örgütlü çalışma diplomasi çalışmasıdır. Diplomasi çalışmasını bünyesinde barındırmayan tüm örgütlü çalışmalar ciddi bir yanılgı içindedir. Yeni paradigmaya göre yaklaşım halk diplomasisinin geliştirilmesidir. Halk diplomasisini kimler yürütecek, nasıl yürütülecek soruları oldukça önemli olmaktadır. Halk diplomasisinde Kültürün, inançların, gençliğin, kadının, emekçilerin rolü nasıl olacak. Yeni paradigma temelinde kültür çalışmaları en önemli diplomasi çalışmaları oluyor, Kürt halkının kültürünü, sanatını, müziğini, sinemasını, folklorunu halklarla buluşturacak çalışmadan daha büyük diplomasi çalışması olabilir mi? Diplomasiyi bir-iki milletvekili, bir-iki bakanla görüşmeye indirgeyen bakış açısının diplomasi gerçeğimizle alakası yoktur. İnanç alanında İslami Hareketin Müslüman halklara dönük yapacağı çalışmalar, kültürel İslam tanıtımları, Kürt halkına dayatılan soykırıma karşı İslam dünyasında tepkiler, dayanışma oluşturmasının yaratacağı gelişmeleri hangi bakan ya da milletvekili görüşmesi yaratabilir? Kürt kadınının büyük bedeller ödeyerek yarattığı Jineoloji, Kadın Özgürlük İdeolojisi'nin dünya kadınları ile buluşmasından daha etkili diplomasi olabilir mi? Gençlik Hareketinin dünya gençliği ile buluşacak çalışmalar yapması, ortak eylem, ortak örgütlenme oluşturmasından daha etkili diplomasi olabilir mi? Êzidî halkımızın yaşadığı soykırımı dünyaya duyurmak, halkların vicdanına ulaştırmaktan daha güzel diplomasi olabilir mi? Aleviliğin demokratik komünal, sosyalist halk kültürünü dünyaya tanıtmak ve tüm inanç gurupları ile ortaklaşmaktan daha büyük diplomasi olur mu? Kürt yardım kurumu Heyva Sor'un dünya Kızıl Haç ve yardım kurumları ile ilişki geliştirmesi, bu temelde çalışma yürütmesinin yaratacağı büyük gelişmeleri göz ardı edebilir miyiz? Bu da gösteriyor ki diplomasi anlayışının, çalışma tarzının yapısal olarak değişmesi artık kaçınılmazdır. Diplomasiyi dil bilmeye indirgeyen yaklaşımlar problemdir. Hiç bir folklor gösterisinin dili yoktur, ma folklorun fügürleri, hareketi, kendi özgün dili vardır ve bu da evrenseldir, tüm halklar tarafından anlaşılan bir dildir. Her şarkı söylendiği dilde tüm dünyaya yayılır, anlam kazanır. Diplomaside elbette dil bilmek, bazı enformasyon çalışmaları yapmak, bazı siyasi çevrelerle görüşmek önemlidir. Ancak halklar diplomasisinin ruhu, eylemi farklıdır. Devasa bir kültürel zenginliğimiz olmasına rağmen istisnalar dışında hiç bir ülkede halklara dönük ne bir folklor gösterisi ne de yerel belediyelerin düzenlediği yüzlerce etkinliğe kendi rengimizle katılmak yoktur. Avrupa'da dünya kadar düzenlenen halk festivalleri var, o festivallerde rengimiz, sesimiz çıkmıyor. Gerçek ve etkili diplomasi alanları bu alanlardır. Filistin için çığlık atan İslam dünyasının Kürdistan için sessiz kalmasının nedeni yürütülen diplomasi tarzıdır. Felsefesi mazlumun yanında olmak olan Alevi toplumun tümü yanımızda değilse nedeni yürütülen diplomasi tarzıdır.

Demokratik Konfereralizm paradigması devrimci halk yaratma paradigmasıdır. Devrimci halk baskıcı, sömürgeci sisteme vermiş olduğu desteği çeken, onunla tüm bağlarını koparan halktır. Halk, baskı ve sömürü sistemine verdiği desteği çektiğinde ne vergi toplayacak bir memur, ne silah kullanacak asker, ne okula gidecek çocuk, ne istihbarat, ne polis, ne bürokrasi, ne de emeğini satacak işçi var olacak. Güçlü olan halktır, devletin varlığı bile halkın ikna olarak verdiği desteğe dayanır, halk desteği olmazsa devlet denilen bir olgu bir saniye bile varlığını sürdüremez.

Diplomasi ilişkilenmektir. Dünyayı etkileyecek bir paradigmaya sahibiz. Ama anlatma, etkilemede dar, yaratıcı, estetik olmayan bir tarz vardır. halk meclislerinde bulunan diplomasi komisyonları bir-iki eylem izni alma dışında vizyonsuz, işlevsiz bir durumdadır. Etrafımızda dil bilen binlerce genç olmasına rağmen, bunlar örgütlenip meclislerde etkili, vizyoner diplomasi örgütlülüğü oluşmuyor. Halk meclislerinin yanı başlarında bulunan sivil toplum örgütleri ile emek örgütleri ile kadın, gençlik örgütleri ile belediyelerle bile ilişkisi yok denecek düzeydedir. Doğru dürüst bir proje oluşturup yerel yönetimlerden destek alma bile yoktur. Diplomasi çalışmalarımızda ideolojik ruh, inanç, başarma azmi zayıftır. Dünyanın her tarafında bize olan ilgi devasa boyutlara ulaşmışken mevcut örgütlenme düzeyi bunu karşılamaktan uzaktır.

Özellikle Rojava Devrimi, DAİŞ'e karşı mücadele süreci Kürt halkına karşı muazzam bir ilgi yarattı. Demokratik Konfederalizm Önderliği için milyonlarca üyesi olan sendikalar Önderlik için özgürlük çalışması yürütüyor. İşin ilginç tarafı İngiltere'deki dış ilişki çalışmalarımız İngiliz sendikası kadar gündem yaratamıyor, çalışma ortaya çıkaramıyor. Halklar diplomasisi ya da diğer adıyla derin diplomasi halklara yayılan, kurumsallaşan diplomasidir. İşte İngiltere'deki örnek bunu gösteriyor. Meclislerde diplomasi ordusu oluşturmamız gerekirken bir-iki kişi üzerinden yürütülen çalışmalar yeni döneme cevap olamaz. Diplomasi çalışması yürüten, aynı zamanda Avrupa'da çalışma yürüten tüm örgütlenmeler halka giderek bu çalışmaları yürütecek bireyleri örgütlemeli, bilinçlendirmeli, diplomasi alanını büyütmelidir. Diplomasi merkezi çalışmalarının en önemli görevi meclislerdeki diplomasi alanlarını örgütlemek ve bir diplomasi ordusu ile koordineli çalışmaktır.

Derneklerimiz toplum için çekim merkezi haline getirilmelidir

Avrupada büyük bir geleneği olan yüzlerce derneğimiz var, bu derneklerin toplumun bilinçlendiği, eğitildiği alanlar olması gerekirken, işlevleri oldukça daraltılmış, meclislerin toplandığı mekanlar olmuştur. Derneklerimizde kültür, dil, sanat eğitimleri, atölye çalışmaları neredeyse durdurulmuş durumdadır. Toplumsal sorunlara dönük toplumu eğitecek seminer, toplantı, eğitim çalışmaları oldukça sınırlı düzeydedir. Yaratıcı ve estetik yönü olan, gençliğin, kadının, toplumun ilgisini çekecek etkinlikler oldukça sınırlıdır. Gençliğin, kadınların, çocukların, bir bütün toplumun ilgisini çekecek çalışmalar nasıl yapılacak, konusu üzerinde ciddi durulması gerekiyor. Kapitalist modernitede ortamında insanların en çok ihtiyaç duyduğu toplumsal ilişki ve ilgidir. Toplumun olmadığı, yalnız bireyin geliştiği bir dünyada ilgi çekecek en iyi çalışma; güler yüzlü, dost, sıcak, insan sever ilişkilerin var edilmesidir. İnsanlara değerli olduklarını hissettirmek, onları özne olarak görmek, sıcak insani ilişkiler kurmak bile toplum merkezlerimizi çekici hale getirecek, dolup taşmasını sağlayacaktır. Hiç bir estetik, sanat eserinin insan ilişkilerinin yarattığı heyecanı, duyguyu, sevgiyi yaratması mümkün değildir. Dernek ve toplum merkezlerimiz asık suratlı, soğuk, heyecansız ilişkilerin hakim olduğu yerler olamaz. Her toplum merkezi devrimci bir karargah olarak çalışmalı, toplumla 24 saat nasıl ilişkilenir, nasıl birlikte çalışılır, toplumun ihtiyaçları nedir, hangi etkinlikler yapılır vb. yogunlaşması içinde olmalıdır. Derneklerde kahvaltı, sohbetler, kültürel etkinlikler, tiyatro gösterileri hiç durmadan yapılacak ki toplum buralara aksın. Halkı bilinçlendirmenin en önemli yolu sanat ve kültürdür. Toplum sadece siyasi söylemle örgütlenemez. Topluma, maneviyatın sesi, kadının dili, gençliğin dinamizmi, sanatçının ruhu dokunacak ki etkilensin, heyacan duysun, duyguları ayaklansın ve örgütlensin. Temel siyasi ve ideolojik bir konuyu düz, kuru bir şekilde aktarmak yerine tiyatro ile halka anlatmak, duyarlılık yaratmak daha kolaydır ve daha etkileyicidir. Fakat toplum merkezlerimizin, meclislerimizin bu tarz yoğunlaşmaları yoktur; savaşçı, mücadeleci kimlikleri ciddi anlamda aşınmıştır. Toplum merkezlerimizin kendini yeniden yapılandırması ancak güçlü ideolojik bilinçle, fethedici ruhu yakalamakla olur. Toplum merkezleri bulundukları alanda tek örgütsüz bir Kürdistanlı bırakmayacak çalışma tarzını yakalamak kadar, tüm halkların sivil toplumları ile de canlı ilişkiler kuracak çalışma tarzını artık yakalamalıdır.

Soykırıma ve sömürgeciliğe karşı Kürt toplumunun örgütlü ve devrimci halk haline getirilmesinde tüm öncü kadro ve öncü meclis temsilcilerinin görevlerine sahip çıkması gereken tarihi bir dönemden geçiyoruz. Rojava işgaline karşı ayaklanan milyonlar gösterdi ki, muhteşem bir desteğe sahibiz ama bu muhteşem desteğin örgütlü toplum gerçeğine dönüşmesi gerekiyor. Örgütlü toplum gerçeğine dönüşmeyen destekler kalıcı sonuçlar yaratmaz. Bu açıdan ortaya çıkan büyük desteğin örgütlenmesi en temel görev olarak önümüzde durmaktadır. Ruhu, beyni, sevgisi, yüreği bizimle olan insanları örgütlemek çok da zor değil. Yapılması gereken 24 saat bu muhteşem halk gerçeğine ulaşmak, hakikat arkadaşlığı kurmak, elini uzatmaktır. Dönem büyük ütopyası, amaçları, inançları olanların halkı, gençliği, kadını, halkları örgütleyerek özgürlük inşasını geliştireceği dönemdir. Özgürlük aşkı olanları büyük örgütlenme seferberliğine katılarak özgür yaşamı yaratacağına olan inancımızla tüm arkadaşlara çalışmalarında üstün başarılar diliyoruz.

■■■

Türk devletinin 9 Ekim 2019 Rojava işgal sadırısı Uluslararası Komplo'nun devamıdır

Habip Çiftçi

Soykırıcı Türk devleti Kürtlere karşı topyekün imha konseptini son olarak Rojava'yı işgal ve soykırım saldırısı ile sürdürüken bugün devletin tüm kliklerini arkasına alan ve bu soykırım sisteminin temsilcisi olan Erdoğan'ın zihniyetini ve karakterini şekillendiren temel hususlar, politikasına yön verdiğinden bunları çözümlemek gerekir.

Erdoğan kişiliğinin sosyolojisi ve ideolojik yapısı

Erdoğan Kemalist sistemin faşist "beyaz Türklük" ideolojisiyle şekillenmiş milliyeti belirsiz, köksüz devşirme bir kişiliktir. Ayrıca iktidarcı islam anlayışını yani DAİŞ zihniyetini derinliğine benimsemiş kadın ve demokrasi düşmanı Pan-İslamist gerici faşist bir kişiliktir. Sınırsız büyümeyi amaç edinen ve bunun için her şeyi yapacak olan bencil ve çıkarcı, tüccar orta sınıf özellikleri Erdoğan kişiliğinin en belirgin yanı olmaktadır. Erdoğan sonradan görme aç gözlü orta sınıf tüccar zihniyetiyle hiçbir ilke ve ahlak tanımayan hep daha fazla sermaye ve iktidar sahibi olma tutkusuyla hareket eden bir yapıya sahiptir.

Orta sınıfın özellikleri bilinmektedir. Sağ ve sol tüm ideolojilerden beslenir, ancak hiçbir ideolojiye bağlı değildir. İlkesizlik, ahlaksızlık, kendine görelik ve kendini her şeyin merkezine koyma temel karakteridir. Doğasında demokrasi ve halk karşıtlığı vardır. Tüm yoğunlaşması daha fazla iktidar ve sermaye birikimini sağlamaktır. Tek ideolojisi çıkardır. Amacı; Makyavelist anlayışla güç ve iktidar sahibi olmaktır. Bunun için ilkesizce her kılığa ve kişiliğe bürünmek onun için sıradan bir durumdur. Erdoğan kişiliği de böylesi bir seyir izlemiştir. Kendini iktidarlaştırmış, devletleştirmiş ve bir rejim haline getirmiştir. İktidarın ahlaksızlaştırıcılığını, ilkesizleştiriciliğini ve despotluğunu çözümlemek için Erdoğan unsuru iyi bir örnektir.

Kemalist rejim, "Beyaz Türklük" ideolojisini suni bir din şeklinde tasarlamıştır. Anadolu ve Kürdistan coğrafyasındaki binlerce yıllık yerel kültürlerin ve halkların imhası ile gerçekleşen kültürel soykırımla bir "üst kimlik" yaratma amaçlanmıştır. Coğrafi sınırları Türk ulus devlet sınırı olurken, etnik tanımı da "Türklük" şeklinde belirlenmiştir. Kapitalist modernitenin dini olan milliyetçilik bu sitemin temel ideolojisidir. Hitlerin esin kaynağı da bu model olmuştur. Hitlerin M. Kemal Atatürk hayranlığı bilinmektedir. Beyaz Türklük ve Kemalizm; solun şovenizmi, sağın milliyetçiliği ve dincilikle yoğrulmuş yapay bir dindir. Beyaz Türk faşizmi, Hitlerin nasyonal sosyalizmi ve Arap BAAS faşizminin özü ve zihniyeti aynıdır. Secde etmeyeni; kafir, sapkın, hain, bölücü ve terörist ilan eden yobaz bir dindir. Tarihselliği ve toplumsal dayanağı olmayan tepeden zorla dayatılan devşirmelerin türettiği gerici bir ideolojidir. Milliyeti ve tarihsel inananları olmayan, laiklik adıyla Batı zihniyeti ve pozitivizmin laboratuvarlarında geliştirilmiş insanlık dışı bir rejimdir. Erdoğan işte bu rejimin çocuğudur. Yani Erdoğan en başından ırkçı ve faşist bir zihniyetle yetişmiş bir kişiliktir. Erdoğan'da gerçekleşen iktidar anlayışının farkı üç erki de kendinde merkezileştirmesidir. Erdoğan kendini hem tanrı hem peygamber (milli reis-sultan), hem de komutan rolünde görmektedir. Sınırsız bir şekilde kendinde merkezileştirdiği iktidar sayesinde güç zehirlenmesiyle despot bir diktatöre dönüşmüştür. AKP'lilerin Erdoğan'ı peygamber mertebesinde göstermesi ideolojik bir yaklaşımdır.

Erdoğan oligarşik devlet yapısı içinde ayrıca bir aile hanedanlığını geliştirmiştir. Aile ve akraba çevresini tıpkı bir padişah ve sultan gibi devletin en önemli kademelerine yerleştirmiştir. Devlete bir şirket ve topluma da tasarrufundaki ailesi gibi yaklaşmaktadır. Tıpkı ailedeki despot baba-koca ve şirket patronu gibi hareket etmektedir. Erdoğan kendini devletin tanrısı, toplumun babası ve kocası olarak görmektedir. İslam dinini, toplumun dini ve manevi inanç değerlerini yozlaştırarak bu amacı için malzeme olarak kullanmaktadır. Lümpen, faşist yönetim tarzıyla tarihin en düzeysiz siyasetini temsil etmektedir. Toplumu düşüncesiz ve iradesiz biyolojik insan sürüsüne dönüştürmektedir. Ahlak ve ilke tanımamazlığı toplumsal çürümeye ve yozlaşmaya yol açmıştır. Orta sınıf ve işbirlikçilik daha iğrenç hale gelmiştir. İşbirlikçilik ve ihanetin ötesinde ne olduğu belli olmayan tanımı bile zor yapılabilecek şekilsiz ucube kişilikler AKP ile birlikte ortaya çıkmıştır. AKP'nin kadın üzerindeki iktidar uygulamaları ayrı bir araştırma konusudur. Diyanet aracılığıyla ve din adı altında tam anlamıyla bir tecavüz kültürü geliştirilmiştir. Tecavüz kültürü iktidar eliyle tüm topluma hâkim kılınmaktadır. Bunu sapkın tipler üzerinden İslami değerlerle meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar. Sadece kadını değil, çocukları hedefleyen bir tecavüz kültürü söz konusudur. Kadın yobaz erkek iktidarını besleyen bir nesne ve cinsel obje olarak kullanılmaktadır. Tüm bunlar AKP rejiminin topluma karşı ideolojik saldırısı ve toplum kırımı anlamına gelmektedir.

Önderliğin direnişi ve etrafında Hareketimiz ve halkımızın birleşmesi ile boşa çıkarttğı 9 Ekim Uluslararası Komplosu yeniden canlandırılmak ve Kürt özgürlük kazanmaları tümden yok edilmek istenmektedir. Fakat Kürtler artık bu komplocu, soykırımcı rejim karşısında örgütlü, güçlü ve dünya halklarının desteğini almış bir konumdadır. Soykırım kıskacını kıran Kürt halkının kilitlendiği ve olmazsa olmazı özgürlüktür. Bunu hiçbir güç durduramayacaktır. İşgal karşısında Halkımızın, QSD, YPG-YPJ ve halk sivil savunma güçlerinin güçlü direnişi dünyanın birinci gündemidir.

Erdoğan ve AKP; Doğu'nun manevi uygarlığına karşı Batı'nın maddi uygarlığının büyük komplosu büyük ihaneti ve saldırısıdır

ABD, 2000'lere kadar Türkiye'de klasik iktidar bloklarına destek vermekteydi. Daha sonra siyasal İslam stratejisi nedeniyle bu desteğini çekerek "Ilımlı İslam" stratejisine uygun olan AKP'ye vererek onu iktidara getirdi. ABD öncülüğündeki küresel Karaim sermayesi İslam coğrafyasını; BOP ekseninde kapitalist modernist sistem temelinde yeniden yapılandırmak istemektedir. Erdoğan bu projenin eşbaşkanı olarak görevlendirilirken Türkiye de bu projenin modeli olarak düşünülmüştür. Fas'tan Afganistan'a kadar olan geniş İslam coğrafyasında AKP devleti model rejim haline getirilecektir. Projeyi uygulama görevi Erdoğan-AKP'ye verilmiştir. Bu anlamıyla Erdoğan ve AKP hükümeti Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en işbirlikçi, en Amerikancı gücü olarak değerlendirmek gerekmektedir. Yüz yıldır iktidar dışında tutulan islami güçler kendilerine tanınan bu iktidar olma fırsatını ilahi bir sunum olarak değerlendirip dört elle sarıldılar. Gücü ele geçirerek klasik iktidar bloklarından intikam alırcasına devleti kendilerine göre tümüyle dönüştürüp yeniden biçimlendiriyorlar, kendi rejimlerini inşa ediyorlar. İdeolojilerini hâkim kılıyorlar. Demokratik güçleri her türlü şiddet araçlarıyla bastırıp, faşizmi geliştiriyorlar. Kürt halkına tam bir soykırım uyguluyorlar. Türkiye'deki ulusalcı klasik iktidar güçlerinin anti-Amerikancı tutumu kendileri yerine sahte İslam kimlikli AKP iktidarının tercih edilmesinden ötürüdür. Tepkileri "bizi niye bırakıp AKP'yi seçti?" mantığından kaynaklanmaktadır. Özde bir karşıtlık yoktur. Bu gerçekler ışığında ele alındığında Erdoğan ve AKP'nin özel bir misyonla iktidara getirildiğini daha iyi anlayabiliriz. Erdoğan ve AKP; Doğu'nun manevi uygarlığına karşı Batı'nın maddi uygarlığının büyük komplosu, büyük ihaneti ve saldırısıdır. Amacı; Ortadoğu'daki demokratik gelişmeleri tasfiye etmek, Ortadoğu ve İslam dünyasını parçalayarak ABD-Batı'nın müdahalesine ve istilasına açmaktır. Haçlı Seferlerinin oynadığı rolü günümüzde AKP oynamaktadır. Truva atı misali Doğu değerlerine ve halklarına ihanet halinde her şeyi kendi grup çıkarları ve iktidarı için kullanmaktadır. DAİŞ ne kadar İslamiyet'e zarar veriyorsa Erdoğan-AKP de yüz katı daha fazla Doğu'nun inançlarına ve halklarına zarar vermektedir. Medeniyetler savaşı Erdoğan-AKP üzerinden yürütülmektedir. AKP, Batı medeniyetinin temsilcisi durumundadır ve İslamla bir alakası yoktur. Önüne konulan amaçları gerçekleştirmesi, benzersiz iktidar gücü olması, rejimi değiştirme ve Kürt soykırımını tamamlaması için her türlü destek verilmektedir.

Dolayısıyla AKP'yi herhangi bir hükümet partisi, Erdoğan'ıda sıradan bir parti lideri olarak görmemek gerekir. AKP devleti ele geçirip rejimi değiştirmek isteyen bir güçtür. Erdoğan da bu yeni rejimin lideridir. AKP, ilk iktidara geldiği yıllarda klasik iktidar blokları güçlü olduğundan AKP için zaman gerekliydi. Hem klasik iktidar güçlerine hem de Kürt Özgürlük Hareketine karşı mücadele etme kapasitesine sahip olmadığından çeşitli taktik ve yöntemlerle Özgürlük Hareketi'nin, özgürlük savaşının durdurulması, oyalanması ve zaman kazanılması gerekiyordu. Klasik devlet söylemleri dışında daha demokratik bir üslup ve görüntü vererek hem zaman kazanma hem de gerçeğini gizlemeyi amaçladı. Takiyyeci özelliğiyle birçok maske takarak hareket etti. Kendini gizleme, kamufle etme işini ustalıkla yaptı. Kendini demokratik dönüşümün merkezi ve Kürt sorununun tek çözücü gücü göstererek toplumdan büyük destek aldı ve beklenti yarattı. Oysa bu süreçleri kendini iktidara-devlete taşımak ve rejimini inşa etmede değerlendirdi. Kürt Özgürlük Hareketine ile ateşkeslerle diyalogda bulunurken gizliden "Çöktürme Planı" denilen soykırım politikasını planladı. Hedefine ulaştıktan sonra da gerçek yüzünü gösterdi. İktidardaki konumunu tümden sağlama aldıktan sonra Kürtlere karşı 2015'te topyekün saldırıya geçti. MİT üzeri CHP'ye yapılan operasyonla K. Kılıçdaroğlu'nu CHP'nin başına getirerek CHP'yi kendi yedeğine aldı. Kılıçdaroğlu, Erdoğan'ın ortağı olarak en kritik süreçlerde koltuk değneği görevini oynamaktadır. Kürt soykırımında her türlü desteği sunmaktadır. Erdoğan, 15 Temmuz 2016 darbe girişimini de kullanarak iktidarını sağlamlaştırdı, devletin içine yerleşti ve kendini devletin tek sahibi, hükümdarı ve sultanı ilan ederek muhalif olabilecek kesimleri tasfiyeye yöneldi. İktidar savaşını Türkiye sınırlarının dışına taşıyarak bölgesel savaşlara girişti.

Irkçılık ve milliyetçilikle toplum bu iktidar savaşının ortağı haline getirildi

Erdoğan-AKP rejim inşasını Fethullah Cemaatiyle ortak yaptı. Aynı anlayışı taşıyan bu iki güç bir koalisyon şeklinde kendisini klasik ulusalcı-laik Kemalist iktidar blokları karşısında güçlendirerek devlete taşımış ve devleti dönüştürmüştür. AKP, Cemaat çatışması iktidar-devlet paylaşım ve ganimet çatışmasıdır. Erdoğan, Cemaati kullanarak devleti ele geçirdikten sonra ortağını da tasfiye etmeye çalışmıştır. Tasfiye ettiği iktidar ve ganimet paylaşımındaki ortaklarıdır. Ancak, amaç ve zihniyet olarak Cemaat olduğu gibi devam etmektedir. Cemaat denilen şey Erdoğan, AKP'nin zihniyetidir ve hala iktidardadır. Erdoğan rejimini inşa ettikçe hem eski ortaklarını hem de klasik iktidar bloklarını devre dışı bırakarak kendinde tekleşmiş bir iktidarı kurmak istedi. Fakat Kürt Özgürlük Mücadelesi karşısında zorlanınca yeniden MHP, Ulusalcı ve Ergenekoncu güçleriyle bir koalisyon oluşturmak zorunda kaldı. Bu durumda da tek iktidar-güç olma

arzularından vazgeçmedi. İktidar hedefini sadece Türkiye'yle sınırlı tutmayıp neo Osmanlıcılık stratejisi altında tüm Ortadoğu ve islam dünyasını kapsayacak şekilde genişletti. Emperyal arzularla fetih savaşlarına yöneldi. Bir taraftan ABD-NATO gücünü diğer taraftan da iktidarcı İslamı kullanarak hem toprak genişletme hem de siyasal, kültürel ve ekonomik olarak yayılma politikasını uygulamaya soktu. Afganistan, Libya, Irak, Suriye gibi alanlarda askeri müdahalelerde bulunarak kontra-çete oluşumlar üzerinden hegemonya kurmaya çalışmaktadır. Hitler'e benzer bir tarzda içte ve dışta faşizmi, saldırganlık ve savaşı bu amaca gidişin yegâne yolu olarak benimsedi. Varlığını bu olgulara bağladı ve "beka sorunu" olarak değerlendirdi. Irkçılık ve milliyetçilikle toplumu bu iktidar savaşının ortağı haline getirdi.

Erdoğan, BOP'u, Türk İslam senteziyle ördüğü "Neo Osmanlıcılık" amaçlarına göre kullandı ve kullanmaya devam ediyor. ABD bunu geç fark edip tavır alsa da Türk devleti kendine bağlı birçok çete gruplarıyla savaş sahalarında örgütlenmiş durumdadır. AKP ile birlikte Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Pakistan İstihbaratı (İSİ) Taliban adı altında, anti-Batı ve anti-Amerikancı İslami bir cepheye öncülük etmektedir. Bu güçler, İslam coğrafyasında Amerika'nın bile tam çözemediği bir özel savaşı geliştirdiler. Irak El Kaide'si adı altında Amerika'ya ağır darbeler vurdular. Amerika'yı Irak'ta ve Afganistan'da yıllarca bu temelde uğraştırarak tıkanmasına yol açtılar. Afganistan'da da Taliban adı altında, yıllardır Amerika'ya karşı savaşı sürdürmektedirler. Tayyip Erdoğan ile Taliban lideri Gulbeddin Hikmetyar arasındaki dostluk ve ideolojik ilişkileri bilinmektedir. Erdoğan'ın Mısır'daki Müslüman Kardeşler örgütünün yönetiminde yer aldığına ilişkin iddialar var. Erdoğan'ın Mısır devlet başkanı Abdül Fettah El-Sisi'ye olan düşmanlığı Mısırdaki ortak olduğu Mursi iktidarının devirmesindendir. Mursi'nin düşüşü Erdoğan'ın düşüşü oldu. Taliban, El-Kaide, DAİŞ, El-Nusra gibi selefi gerici örgütler Türkiye'yi hiçbir zaman NATO gücü olarak görmemiş ve hedef almamışlardır. Küçük çaplı bazı saldırılar danışıklı göstermelik saldırılardır ve savaş anlamına gelmemektedir. Son günlerde Amerikalı bazı çevrelerin "Türkiye dostumuz değil, şimdiye kadar gizli düşman, şimdi açık düşman haline geldi" değerlendirmeleri belirttiğimiz durumu fark etmelerinden kaynaklıdır. Suriye'de de bu selefi gerici ittifak çeşitli örgütler adıyla savaş yürütmektedir.

DAİŞ yenildikten sonra içindeki bazı kesimlerin "Kürtlere saldırmamız sonumuzu getirdi, oyuna getirildik" derken AKP devletini kastetmekteler. AKP'nin öncülük ettiği gerici ittifakın amacı Kürt direnişini tümden tasfiye edip Kürt soykırımını gerçekleştirerek Ortadoğu'da hakimiyeti sağlamaktır. Erdoğan, Kürt varlığını ve direnişini kendi gelişimi önünde temel engel görmekte ve müthiş düşmanlık beslemektedir. DAİŞ'in yenilgisi Türk devletinin ve ona öncülük ettiği gerici ittifakın yenilgisi olmuştur. Erdoğan bu yenilgiyi hala hazmetmiş değildir. İntikamını almak istemektedir. Ne pahasına olursa olsun Kürt direnişini kırmak, yok etmek bunu yapamasa bile Kürtlerin statüye kavuşmasının önünü almak istemektedir. 9 Ekim 2019 tarihinde Rojava'ya başlattığı saldırıların bir amacı da DAİŞ'in intikamını almak ve bölgeyi sömürgeleştirerektir. Zira Kürt Özgürlük Hareketi hem küresel güçlerin BOP projesini boşa çıkarmakta hem de Erdoğan'ın hegemon emelleri önünde engel oluşturmaktadır. Üstelik halklar için alternatif bir toplumsal sistem inşa etmektedir. Ayrıca Türk devletinin yüz yıllık soykırım politikası gereği olarak da Kürt Özgürlük Hareketi'nin ne barışı ne de savaşı kabul edilemezdir ve yok edilmesi gereken bir düşman konumundadır. Erdoğan'ın zihniyeti devletin bu resmi ideolojisini temsil etmektedir. Erdoğan'ın içinde bulunduğu selefi ittifak, iktidarcı İslamın en sağcı, gerici kanadını temsil etmektedir. İslam alemi içinde hâkim kılınmaya çalışılan faşist bir ideolojidir.

Erdoğan bekasını Kürt varlığının imhasına bağlamış müthiş bir Kürt düşmanıdır

Erdoğan katlettiği her Kürt insanında zevk ve mutluluk duyacak kadar ırkçı, sadist ve faşist bir kişiliktir. Kütlere karşı yürütülen tüm saldırılarda, günü güne güya öldürülen Kürtlerin sayısını bizzat kendisinin kamuoyuna duyurması bir yana bunu yaparken duyduğu sadistçe duygular kimsenin gözünden kaçmamaktadır.

Erdoğan kişiliğinin PKK ve Kürt düşmanlığının tarihi nedenleri de bulunmaktadır. Türk sömürge rejimi başta Kürtler olmak üzere halkların imhası üzerinden inşa edildi. Ermeniler, Rumlar, Süryaniler, Pontus ve diğer topluluklar fiziki soykırıma tabi tutuldu. Kürtlere karşı hem fiziki hem de kültürel soykırım uygulandı. Kültürel soykırımla asimile edilecek olan Kürtler kurulacak Türk ulus devlet sisteminin nesnesi, yani hammaddesi olarak değerlendirildi. Çok sayıda kendini inkâr eden devşirme işbirlikçi Kürt kökenli kişiliğinin sömürgeci rejime hizmet etmesi ve kendi halkına düşmanlığı bununla bağlantılıdır. Böylece Kürt ulusundan devşirme bir Türk kimliği yaratılacaktı. Türk beyaz faşizmiyle Anadolu ve Kürdistan'daki kültürler eriterek "Türklük" adı altında Hitlerin tarifiyle "üstün bir ırk" imal edilecekti. Geri kalan ya fiziki olarak yok edilecek ya da Türklüğün hizmetkârı olacaktı. Irkçılık, milliyetçilik ve dincilikle yoğrulmuş "yapay Türklük" tek kimlik şeklinde herkese zorla enjekte edildi. Beyaz Türk ırkçılığı yeni ulusun zihniyeti olurken, Türk devlet sınırları da onun asla dokunulmaz her karışı "kutsal vatan toprağı" sayıldı. Böylece kapitalist modernitenin sosyalizm ve demokratik mücadeleler karşıtı Türk özel savaş rejimi Ortadoğu halklarının başına bela edildi.

Önderliğin çıkışıyla kurulan PKK, bu soykırım planını sabote etti, darbeledi ve işlevsiz kıldı. PKK, Kürdistan'da uygulanan soykırıma karşı diriliş süreciyle Kürtleri Ortadoğu'da temel aktörler arasına taşıdı. PKK, Kürt hakikatini açığa çıkararak köklü bir zihniyet devrimini gerçekleşirdi. Beyaz faşizmin malzemesi durumuna düşürülen nesne Kürtlüğü ayağa kaldırıp özne haline getirerek sadece Türk devletini değil, Ortadoğu'yu dönüştüren bir güç haline getirdi. Tekçi ve faşist Türk ulus devlet modeline karşı PKK'nin öncülüğündeki çok kültürlü ve kimlikli Kürdistan Devrimi'ni ikinci bir Ekim Devrimi tehlikesi olarak gören kapitalist sistem güçleri 15 Şubat komplosunu gerçekleştirerek Önderliğin İmralı esaretini başlatmış oldular.

Erdoğan her ne kadar Amerika'nın BOP projesi doğrultusunda desteklenmekle birlikte PKK'nin tasfiyesi ve Kürt soykırımı tamamlama karşılığında Türk devletinin onayından geçerek iktidara gelmiştir. Erdoğan'ın "Çözüm ve diyalog süreçleri" tasfiye amaçlıydı. Ancak tüm özel savaş yöntemlerine rağmen PKK tasfiye edilemediği gibi büyümesi de engellenemedi. Önderlik, Uluslararası Komplo'nun merkezi olan İmralı siteminde stratejik bir direniş sergileyerek hem kKomployu boşa çıkardı hem de yeni paradigmayla Harekete doğrultu vererek yeniden yapılandırdı. Özellikle Kürdistan devrimi bağlamında gelişen Rojava Devrimi faşist Türk rejimini ve onun temsilcisi Erdoğan kişiliğini çılgınlaştırdı. Sağıyla, soluyla tüm sistem parti ve güçlerini tek milli cephede birleştirerek ve tüm devlet imkanlarını seferber ederek Kürt varlığının imhasını kendinin ve devletinin birinci gündemi haline getirdi. Bugün tüm inkarcı imhacı Türk devlet odaklarının temsilcisi olarak Erdoğan rejimi, İmralı tecridine bağlı olarak savaş ve soykırım politikasını en kirli ve ahlaksız yöntemlerle tekrardan devreye soktu. 2014 Ekim'inde kararlaştırılan ve 2015 Temmuzu'nda devreye sokulan Çöktürme Planı ile, demokratik siyaset alanına darbe yaptı, ardından topyekûn imha saldırısını başlattı. Kürdistan'ın bir çok kenti yerlebir edilerek katliamlar gerçekleştirildi. Efrîn işgaliyle imha ve soykırım savaşı yeni bir aşamaya taşındı. PKK'yi tasfiye edememenin hırsı ve tepkisiyle her tarafa askeri operasyonlar, Başûr işgali, kayyum ve siyasi soykırım operasyonlarıyla Kürtlere karşı savaşı üst bir düzeye çıkardı.

DAİŞ çetelerini bozguna uğratanlar işgalci Türk çetelerini de bozguna uğratacaktır

Türk sömürge rejimi devam eden topyekûn imha konsepti ve Uluslararası Kopmlo'nun devamı olarak 9 Ekim'de Rojava'ya yeni bir soykırım işgalini başlattı. Sömürgeci-soykırımcı Türk devlet işgali Rojava Özgürlük Devrimi'ni yıkmayı, Kuzey ve Doğu Suriye topraklarını işgal ederek Demokratik Özerk Yönetimi ortadan kaldırmayı, demokratik devrim temelinde geliştirilen demokratik halk sistemini dağıtmayı amaçlamaktadır. Bu bakımdan saldırı ilerici demokratik insanlığın büyük emekler ve canlar pahasına yarattıkları kazanımları hedeflemektedir. TC, ABD'yle yaptığı anlaşma ile bunun altyapısını hazırladı ve saldırıya geçti.

İşgalin 9 Ekim'e denk getirilmesinin özel bir anlamı vardır. 9 Ekim 1998 yılında yine Suriye'de Önderlik şahsında Kürt Özgürlük Hareketine, NATO düzeyinde uluslararası bir komplo düzenlendi. Önderliğin Suriye'den çıkışına ve 15 Şubat 1999'da esaretine neden olan bu komplo oldu. Bugün de komplo yıldönümünde 9 Ekim 2019'da aynı komplonun yeni aşaması hayata geçirildi. Rojava soykırım işgalini planlayıp devreye sokan başta ABD olmak üzere aynı komplocu güçlerdir. Rojava soykırım işgalini ABD-NATO-AB komplosu olarak değerlendirmek gerekmektedir. Komplonun diğer ayağını Rusya, Suriye Rejimi ve İran ittifakı oluşturmaktadır. Bu güçlerin onayı ve planı olmadan TC'nin işgali gerçekleştirecek bir gücü yoktur. Rusya ve İran Kürtlerin zayıflatılarak rejime tabi kılınmasını ve teslim alınmasını amaçlamaktadır. Kürtlerin bir güç ve irade olarak rejimle pazarlık yapan düzeyini kabul etmemektedirler. İki tarafın ortaklaştığı şey; Ortadoğu'da Kürdistan Devrimi etrafında alternatif bir sistemin geliştirilmesini önlemektir. İşgal ile ortadan kaldırılmak istenen Üçüncü çizgiye dayalı demokratik toplum ve Demokratik Ulus modelidir. Önderlik paradigmasıyla inşa edilen toplumsal sisteme karşı uluslararası emperyalist ve yerel gerici güçlerin komplo ve saldırısı yaşanmaktadır. Komplo ve işgal küresel ve bölgesel gerici kapitalist modernite güçlerinin Demokratik Modernite sistemine karşı saldırısıdır. İki ideolojik ve toplumsal sistemin savaşıdır. Bu açıdan Kürtler ve Ortadoğu halkları açısından stratejik bir savaş durumundadır.

20. yüzyılda Birinci Dünya Savaşı'yla başlayan Kürt soykırımı 21. yüzyılda Üçüncü Dünya Savaşı'yla tamamlanmak isteniyor. 20. yüzyılda Ermeni halkına yapılan soykırımın aynısı Osmanlı artığı olan sömürgeci Türk devleti eliyle 21. yüzyılda Kürtlere yapılmak istenmektedir. Kürtler başta olmak üzere Kuzey ve Doğu Suriye halklarının katliamından Türk devletinin arkasındaki güçler de sorumludurlar. Türkiye'ye verilen sadece cellatlık görevidir. Komplo aynı zamanda Önderliğin şimdiye kadar engellediği Kürt-Türk savaşının hedeflemektedir. Bataklığa sürüklenen Türkiye daha sonra bir operasyon alanı haline getirilecektir. Önce Kürt soykırımını yaptıracak daha sonrada ona yöneleceklerdir. Senaryo Erdoğan-AKP üzeri yazılıp oynanmaktadır. AKP-MHP savaş iktidarının en büyük destekçisi CHP'dir. CHP, İYİ Parti ve diğer sistem partileri Kürt soykırımının ortağıdırlar. Türkiye'de savaşa karşı duracak bir güç bırakılmamıştır. Olan küçük bir kesim de bastırılmış ve sindirilmiştir. HDP zaten "düşman" kategorisinde değerlendirilmekte ve sürekli siyasi soykırım operasyonlarıyla baskı altında tutulmaktadır. Toplumsal faşizmle adeta Türkiye'de bir savaş ayini gerçekleştirilmektedir. Sağıyla, soluyla, basınıyla, toplumun büyük kesimiyle herkes bu soykırımın ortağı durumdadır. Bu savaşta Türkiye halklarının hiçbir çıkarı yoktur. Tersine büyük bir yıkımı yaşayacaktır. Kazançlı çıkacak AKP iktidar gücüdür. Oligarşik yapı olarak AKP ve Erdoğan hanedanlığı daha fazla maddi ve iktidar birikimi sağlayacak yoksul ve emekçi halklar ise daha da yoksullaşacaktır.

Bu savaşı başlatan Kürtler değildir, ancak sonucunu Kürtler belirleyecektir

Önderliğin direnişi ve etrafına Hareketimiz ve halkımızın birleşmesi ile boşa çıkarttığı 9 Ekim Uluslararası Komplosu yeniden canlandırılmak ve Kürt özgürlük kazanımları tümden yok edilmek istenmektedir. Fakat Kürtler artık bu komplocu, soykırımcı rejim karşısında örgütlü, güçlü ve dünya halklarının desteğini almış bir konumdadır. Soykırım kıskacını kıran Kürt halkının kilitlendiği ve olmazsa olmazı özgürlüktür. Bunu hiçbir güç durduramayacaktır. İşgal karşısında halkımız, QSD, YPG-YPJ ve halk sivil savunma güçlerinin güçlü direnişi dünyanın birinci gündemidir. Amerika ve Avrupa kamuoyunda yine Ortadoğu devletlerinde işgale karşı ciddi bir tepki ortaya çıkmıştır. Amerikan kamuoyunda Erdoğan ile anlaşan Trump'a karşı büyük bir muhalefet oluşmuştur. Somut bir yaptırıma dönüşmese de gitikçe tepkiler Türk devletinin kaldıramayacağı bir düzeye gelecektir. BM, devletçi sistemin çıkarına endeksli bir kurumdur. İşgale karşı net bir tavr beklenemez. Dünyanın ve küresel güçlerin tavrını belirleyecek olan Kürtlerin ve dostlarının direnişidir. Şimdiye kadar komplolar nasıl boşa çıkarılmış ve devrimsel gelişmeye vesile edilmişse bundan sonra da Kürt halkı özgürlük yürüyüşünde daha kararlı bir şekilde ilerleyecektir. Bunu hiçbir güç durduramayacaktır. Direniş dünyada büyük bir kamuoyu yaratmaya başlamıştır. Ancak mutlak sonucu Rojava halklarının öz güce dayalı direnişi belirleyecektir.

AKP iktidarı uluslararası güç odakları tarafından denetimden çıkmayla suçlanmakta ve tecrit edilmektedir. İşgal saldırısına etkisiz birkaç devlet dışında açıktan destek veren olmamıştır. Hiçbir devlet açıktan destek sunmadığı gibi Türk devletine tavır almakta işgalci güç konumunda değerlendirilmektedir. Çöküş sürecine giren Erdoğan-AKP kliği kaybetme ve yargılanma korkusuyla daha fazla paniklemekte ve ömrünü uzatmanın yolunu Kürtlere saldırmakta görmektedir. AKP bu işgal sayesinde yaşadığı çöküşü durdurmayı ve iktidarını sağlamlaştırmayı düşünse de tersi bir durumu yaşamaktan kurtulamayacaktır. Halk direnişi karşısında dağılacaktır. Bu savaşı başlatan Kürtler değildir, ancak sonucunu Kürtler belirleyecektir. Karşı devrim güçleri olan komplocular, işgalci-soykırımcı Türk devleti ve çeteleri yenilecek, halkların özgürlük savaşı galip gelecek ve Rojava Devrimi kazanacaktır!

■■■

DAİŞ yenildikten sonra içindeki bazı kesimlerin "Kürtlere saldırmamız sonumuzu getirdi, oyuna getirildik" derken AKP devletini kastetmekteler. AKP'nin öncülük ettiği gerici ittifakın amacı Kürt direnişini tümden tasfiye edip Kürt soykırımını gerçekleştirerek Ortadoğu'da hakimiyeti sağlamaktır. Erdoğan, Kürt varlığını ve direnişini kendi gelişimi önünde temel engel görmekte ve müthiş düşmanlık beslemektedir. DAİŞ'in yenilgisi Türk devletinin ve ona öncülük ettiği gerici ittifakın yenilgisi olmuştur. Erdoğan bu yenilgiyi hala hazmetmiş değildir. İntikamını almak istemektedir.

İşgalin 9 Ekim'e denk getirilmesinin özel bir anlamı vardır. 9 Ekim 1998 yılında yine Suriye'de Önderlik şahsında Kürt Özgürlük Hareketine, NATO düzeyinde uluslararası bir komplo düzenlendi. Önderliğin Suriye'den çıkışına ve 15 Şubat 1999'da esaretine neden olan bu komplo oldu. Bugün de komplo yıldönümünde 9 Ekim 2019'da aynı komplonun yeni aşaması hayata geçirildi. Rojava soykırım işgalini planlayıp devreye sokan başta ABD olmak üzere aynı komplocu güçlerdir. Rojava soykırım işgalini ABD-NATO-AB komplosu olarak değerlendirmek gerekmektedir. Komplonun diğer ayağını Rusya, Suriye Rejimi ve İran ittifakı oluşturmaktadır.

Berîtan direnen Kürdistan'ın sesidir

İsimler kutsaldır. İnsanlığın varlıkları adlandırmaya başlaması ile toplumsal hayatın ve ortak aklın gücü açığa çıktı. Ortak akıl tek tek akılların toplamı değildir, onların hepsinin etkileşiminden ve birleşmesinden oluşmuş başka, üst bir akıldır. Toplumsal kültürün hem anlamsal hem de yapısallığının toplamıdır. Bu akıl yaşamdan, duygudan ve manadan kopuk değildir. Ve mana yaratmak o şeyin adlandırılmasıyla bağlantılıdır. Bir şeye ad koymak, onu anlamlandırmak yani kutsamak anlamına gelir. Kutsal olan toplumsal bir anlamı olan ve o toplum yaşamı için bir değeri ifade edeni anlatır. Değerli olan, kutsal olan şey; yaşamın en temel gücünü yaratan, varoluşu mümkün kılan toplumsallığa hizmetle ölçülmektedir. Onun özünde yer alan ya da temsil ettiği değerler ile ilgili bir kutsallıktır ve bu yaşamın özünden süzülerek gelen bir bilgeliğe dayanır.

Hayat olgunlaşma ve mükemmele doğru ilerleme yolunda en çok insana şans tanıdı ve bu ilerleme sırasında kendisindeki potansiyeli fark edip geliştirmeye çalışan, evrensel varoluştaki yerini sorgulayarak kendine ve yaşamına anlam biçmeye çalışan insan oldu. Bir tohumun özündeki ağacı, bir insanın içindeki evreni, toplumsallıktaki gücü görebilmek, insanı bilge yapıyordu.

Bu bilgeliğini yarattığı her şeye yansıttı insan ve özellikle de oluşturduğu kavramlara ve isimlere akıttı içindekileri… Böylece yıllar boyu kaybolmayıp nesilden nesile aktarılan bir bilinç, bir hafıza yaratmayı başardı. Bu toplumun ortak ruhunu oluşturuken her bireyinde kendini sürdüren ve yaşatan bir güce sahiptir. Kendi varoluşunu böyle yaratır toplum ve insan ruhu olarak tanımladığımız da, bu yaratılmış ve aktarılmış kültürün insanda içselleşen yönüdür. İnsanın tanrısallığı buradan gelir. O ruhu içinde yaşatabilir ve o ruha her yaratım ve oluşum anında bir şeyler katabilir. Ve böylece insanlık sürekli oluşum halindedir, sürekli içindeki devinimiyle oluşumuna katkıda bulunduğu evren gibi…

Kürt toplumu insanlığın başlangıcından beri bu coğrafyada her türlü toplumsal gelişmeye ve kutsallığa olduğu kadar, uygarlığa ve egemenlik tarihine de şahitlik etti. Görkemli kadın tanrıça kültürü ve adaleti, özgürlüğü, eşitliği olduğu kadar haksızlıkları, adaletsizlikleri, sapmış analitik aklın yarattığı zulmü, katliamları da gördü. Hep kendi özgürlüğünü koruma mücadelesi verdi ve bunu yaparken adaletin, hakikatin yolundan sapmadı. Devletli iktidarlı uygarlıkla hep mesafeli oldu, hep uzak durdu. İktidar olamamak, devlet kuramamak bir başarısızlık ve güçsüzlük olarak değerlendirilse de bunun bir zayıflık değil, özgür toplumun derinliklerinden gelen büyük bir direnişin ve komünal yaşam değerlerinin devlet ve iktidarla yaşadığı çelişkinin bir sonucu olduğu açıktı.

Kürt diyarında binlerce yıl insanlık için sürekli yaratım halinde olan özgür toplumsallık ve onun değerleri egemenler için tehdit oluşturdukça saldırılardan, işgallerden nasibini aldı. Doğal duruşuyla uygarlık değerlerini sorgulayan, onun anlamsızlığını, insan yaşamına uygunsuzluğunu ve tersliğini Kürtlerden daha iyi kim bilebilirdi ki? Kürtler insanlık hafızasına özgürlüğü, eşitliği, insanca olan her şeyi yerleştiren bu toprakların özgür insanları değil miydi? Bu topraklarda binyıllarca özgür yaşamış ve ne kadar işgalle karşı karşıya gelse de özgür toplum ruhunu satmamış, uygarlığın kiri ve çirkinlikleri ile bütünleşmemişti. Bu toplumun, uygarlığın değer yargılarından ve insanlık dışı seçimlerinden kaçınmasını sağlayan keskin ve kesin ahlaki yargıları vardı. İyilik ve kötülüğü, güzellik ve çirkinliği, doğru ile yanlışı sınaya sınaya anlamış, görmüş ve yaşanılması gerekeni mücadeleyle yaratmıştı.

Yürüttüğü mücadele ve kendini koruma gücü bir direniş kültürü yaratmış ve direniş ile Kürt insanının yaşamı neredeyse özdeşleşmişti. Bundandır ki hala başka toplumlar için en doğal olan bir şey Kürtler için bir direnme konusudur. Direnmek ve direnerek yaşamak Kürt insanının yaşamının ayrılmaz bir parçası, türkülerinin, hikayelerinin, kültürünün temel teması olmuştur.

İnsan hafızası tarihtir

Dersim, uygarlığın fiziki ve ideolojik saldırılarına karşı dağlara dayanmış ve özgür toplum kültüründen vazgeçmeden yaşamayı her şeyden çok önemsemiş bir Kürt diyarıydı. Kürtlerin en geç düşmüş kalesi, uygarlığın en son ulaştığı mekanıydı. O nedenle özgürlüğün ve direnişin sembolüydü ve o nedenle Dersim'de katliam uygulandıktan sonra Kürdistan hayalinin ve varlığının tümüyle yok edildiğine inanıldı. Bundan emin olmak için ve bir gün intikam alır korkusuyla küçük bebekler bile öldürüldü Dersim'de. Kadınlar ele geçmemek için uçurumlardan bıraktılar kendilerini. Bir soykırım ve vahşet yaşandı uygarlık adına ve henüz ne olduğunu anlamadan darağaçları dizildi bu insanların boynuna.

İnsan unutmamasıyla insandır ki işte bu hafızadır sürekli tarih yaratan. İnsanlık acılarından ancak özgür yaşam yaratma gücünü büyüterek ve özgürlüğe dair daha fazla anı biriktirerek kurtulabilir. Yoksa acıların izlerini silmek mümkün olabilir mi? Dersim'de insanların bildikleri en kutsal gerçek direnmekti ve esir düşmemek adına, onur adına, özgürlük adına teslim olmadılar. Onlar, özgür yaşamaya alışmış, uygarlıkla tanışmamış kara gözlü esmer insanlardı. Savaştılar ve öldüler belki ama yenilmediler, yok olmadılar.

Beselerin, Zarifelerin, Seyit Rızaların hikayeleriyle dağlarda büyüdü bir özgürlük türküsü ve Gülnaz Karataş'ın kulaklarından hiç gitmedi bu türkünün ezgisi. Onu direnmeye ve savaşmaya çağıran, teslimiyet karşısında uçurumlara kanat açan bu türküyü hep duydu içinde.

Gülnaz Karataş bu türküleri ve ağıtları ruhuna sinmiş bir ezgi gibi taşıyordu, ama o umudu, geleceği görmüştü kavgada. Özgürlük ve direniş türkülerinin marşlara dönüşerek Kürdistan dağlarında bir intikam sesine dönüşmesini görmüştü. Önder Apo'nun yarattığı özgürlük mücadelesinde yaşamı, onuru, insanlığı kazanmanın imkanlarını görmüştü. Gayrı, intikam günü gelmişti. Sistemin okullarında, kendi katliamcılarının ocaklarında onların hizmetkarı olmak sinmedi yüreğine. Besêlerin teslim olmayan sesi ve intikam çağrılarının bir devamı olarak, kendi kökleri üzerinde büyüyen özgürlük sembolü olmayı bildi. O yüreğinde insanlığın hikayesini, acılarını ve gücünü taşıyarak ilerledi.

Önce kendine isim koydu, Berîtan

İsimler kutsaldı. Ve temsil ettikleri şeye, anlattığı değerlere layık olmayı bilmek gerekirdi.

Kelimelerin, adların büyülü dünyasından ve taşıdığı anlamlardan kopartılmamız uygarlığın her gerçeği tersyüz etmek amacıyla anlamlarla ve onların taşıyıcısı olan adlarla yürüttüğü savaşımdan geldi. Berîtan da kendi adını seçerken bilinçliydi ve bir savaş açıyordu bu sisteme karşı.

Berîtan; Kürt kadınının yaşamı yaratan, tanrıça kutsallığının kaynağındaki gücün anlamına ulaşmış ve emekle yaratılan değerlerin taşıyıcısı olarak, kendini varetmeyi bilmiş bir Kürt kızıydı. Kutsal olan her şeyin farkında olan bir kalbi ve ne yaptığını çok iyi bilen bir aklı vardı.

O, aydınlanan yüreğinin anladıklarının ardından dağlara yürüdü. Onu çağıran uçurumların büyülü sesinde ne aradığını biliyordu. O yüceliklerde herhangi bir insan ve uygarlık eli değmemiş saf insanlığı ve tarihi bulacağını anlamıştı.

O, kavgada aşkı, aşkta kavgayı görmüş ve ardından yürüdüğü bu özgür yaşam aşkının onu kendi geçmişiyle yüzleştireceğini, içindeki acıları dindireceğini anlamıştı. O biliyordu yapması gerekeni, kimsenin ona söylemesine gerek yoktu. Yüreğindeki o bilgelik dolu ses ta geçmişten gelmiş ve ruhuna sinerek onu yaratmıştı. Berîtan'ı yaratan bu miras ve onun ardılı olan direniş kavgasında edindiği bilinç oldukça hangi teslimiyet ve ihanet durabilirdi karşısında? O hepsinin ayrımını bilecek ve kendini doğruya göre yaşatmayı kavrayan bir bilgelikle donanmıştı. Özgür ruhlu bir kadını hiçbir şey kandıramaz ve yürüdüğü yoldan hiçbir şey alıkoyamazdı. Hedefini bilen, amaçlarının farkında olan ve yaşam tercihini yapan biri için bunun dışındaki şeylerle savaşmak, zamanı gelince onları da karanlığa, ait oldukları yere göndermek bir direnişçinin bilinen tavrıydı.

Berîtan; başkaldırının, kabul etmemenin, asiliğin sembolü, Kürt kadının yaşayan özü. dinmeyen, bitmeyen, unutturulamayan hafızası, Yaşam ve ölümü anlamına göre ele almayı, ölmesi gereken zamanı bilen ve seçebilen temiz ve özgür ruhun ifadesi...

Berîtan; kadın ve Kürt onurunun hiçbir uygarlık canavarı ve onun işbirlikçilerine teslim edilemeyeceğinin, insanlık adına vazgeçilmez değerler olduğunun ve bunların yaşam pahasına savunulması gerektiğinin anlatıcısı, karşısında ihanetin ve teslimiyetin diz çöktüğü bir gerçek...

Berîtan; duruşuyla, kavgasıyla kadın ordulaşmasının komutanı, yaratıcısı, Kürt kadınının gücünün ve yenilmezliğinin ifadesi…

Binyıllardır insanların aradığı hakikat, toplum yaşamının özgürlük ve adalete dayalı varlığının anlatmak istediği bilgelik yüklü anlamdır. Bu nedenle hakikate ulaşanlar o gerçeğe kendilerini adayarak bunu insanlığa açıklamak istediklerinde çarmıhlarda, uçurumlarda, darağaçlarında, ateşlerin içlerinde ve derileri yüzülerek bedel ödemişlerdir. Uygarlık bu gerçeği derinden anlayan ve artık onunla olan tüm bağlarını kesenlerden hep intikam alma çalışmış ve kendisinin olmayanı asla kabul etmeyeceğini göstermiştir.

Bu nedenle o sistemin hiçbir zaman ulaşamadığı mekanlarda temiz kalmış insanlık özünün yaşatılması amacıyla Kürdistan topraklarında tüm insanlık adına bir yaşam yaratılmaya çalışılıyor. Bu yaşam binlerce insanın kendini adayarak ve özgürlük uğruna kendilerini bedel yaptıkları bir yaşam. Bu yaşam Berîtan ismine kazınmış anlamla varolmuş bir yaşam.

O nedenle bu yaşam kutsaldır. Toplum adına herkesin fedakârlıkla ve kendinden feragatle yarattığı bir yaşam olmasındandır bu kutsallık. Hayata dair hiç bir şey görünen yüzüyle anlaşılacak kadar basit değildir. Onun manası daha derinlerdedir ve ancak aşkla yanan yüreklerin içindeki ışıkta anlaşılabilir. O ışığı görmek, onu anlamak; onda erimek, onunla bir olmaktır ve buna ulaşan insanlar ancak Berîtan gerçeğinde temsilini bulan hayata ait değerleri kavrayabilir.

Berîtan'da sadece cephede düşmana karşı direnenen ve uçurumlarda haykıran özgür bir kadın savaşçıyı değil bir evreni, özgürlüğün, insani erdemlerin, sevginin, bağlılığın ve insan olmanın anlatılamaz öyküsünü görebiliriz.

O hayattır ve damarlarımıza akar aldığımız her solukla. O aramızdadır ve gericiliğe, egemenliğe, her türlü sahte özgürlüğe hayır dediğimizde Berîtan'ın huzurunda selama duruyoruzdur. Elimiz onun yüreğinin üzerindedir ve onu hissediyoruz demektir.

Bizi teslim almak isteyen her türlü özgürlük düşmanı ve karşıtı davranışa karşı durduğumuzda ve bizi özgürlüğe çağıran içimizdeki sesi dinlediğimizde Berîtan'ın uçurumlarda yankılanan sesini duyuyoruz demektir. Ama bu ses onu duymayı hak edenlere ulaşmaktadır ancak. Duyuyorsak, içimizdeki savaşta Berîtan'ın yanında saf tutmuşuz, ihaneti, teslimiyeti ve sistemin çirkinliklerini yıkmaya başlamışız, Berîtan'ın coşku dolu yolundayız demektir…

Kendimizi bir davaya adamanın inancı ve heyecanıyla yaşıyor, yaşama bu anlam gücüyle yaklaşıyor ve hayatın bize fısıldadığı sözcükleri, şiir dizeleri gibi işleyerek hayatımızı kavga tadında yaşıyorsak Berîtan'ın özgürlük şiirine bir dize de biz ekliyoruz demektir. Ve bu halkın iyi çocukları, kızları olma yolundayız demektir.

Ekim ayı Kürdistan Kadın Özgürlük mücadelesinin öncü komutanlarının ölümsüzleştiği ve bize direnişin, zaferin yolunu gösterdikleri bir ay.

Berîtan(Gülnaz Karataş), Zeynep (Gurbetelli Ersöz), Sarya (Nursen İnce), Ekin (İnci Çelik), Meryem (Meryem Hazar Çolak), Canda (Sanem Sertap Gölge) Hêlîn Çerkez (Nermin Akkuş), Ronahî (Andrea Wolf), Bermal (Güler Otaç), Rewşen (Leyla Kaplan), Selamet Menteş, Aynur Artan, Ruken Bingöl, Rojîn Gevda, Arîn Mirkan, Rewan… Ekim ayında şehit düşen onlarca kadın yoldaştan sadece birkaçı.

Kadın özgürlük ordulaşmasının sembolü olan Berîtan şahsında bu ayda şehit düşen tüm özgürlük militanlarını saygıyla anıyoruz.

Raperîn Munzur